

SEŠLI SVĚTLO SVÉ

Kniha modliteb a meditací s plánem biblického čtení na každý den



Sestavil a oddíly Písma svatého vybral Miloš Šourek
ve spolupráci s Miroslavem Heryánem a Janem Miřejovským

Vydáno v roce 1970

Sešli světlo své a pravdu svou, to ať mne vodí, abych přistoupil k Bohu silnému radostného plesání mého a budu tě oslavovati Bože, Bože můj. (Ž 43, 3—4)

Tak touží žalmista, když jeho duše je velice smutná. Ví o živém Bohu, k němuž smí mluvit, na něhož smí očekávat. Ví něco o tom, že posledním slovem lidského života má být chvála a dík tomu, kdo ho do života poslal.

Člověk bez modlitby se stal kusem světa, který neví o svém Stvořiteli a nectí ho. Nezná své místo v čase a vesmíru, neví o hlubině bezpečnosti. Neví o své malosti a nicotnosti, ve které zmlká všechna lidská chloubka. Neví o velikosti a důstojnosti člověka, kterou ho obdařil sám Bůh. Neví, co je hřích a vina před Bohem a nezná radost odpuštění a smíření. Je bez naděje. Člověk bez modlitby je němý. Je tedy převratnou událostí v životě, když se Kristus zastaví u našeho života a řekne, jako kdysi hluchému a němému na březích Genezaretského jezera: Efata, to jest: otevři se. (Mk 7, 34) Když člověk prožije zázrak setkání, v němž neobsáhlý, věčný Bůh promluví k malému, pomíjitelnému člověku a člověk mu smí odpovědět. Toto osobní setkání se děje v Kristu. A učedníci, vidouce ten hluboký vztah Ježíšův k Otcí, prosí: Pane, nauč nás modlit se. Znali mnoho modliteb, vyrůstali v prostředí žalmů, ale viděli: zde u Ježíše jde o to největší a nejhlubší, zač máme prosit pro sebe i pro svět. Ba, víc než to: zde v něm a skrze něho dostáváme nový vztah k Bohu, v němž modlitba je nejosobnějším a nejradostnějším projevem, v němž přestává být náboženskou povinností a stává se výsadou, darem a nesmírnou možností těch, jimž je dáno říci: Otče náš, který jsi v nebesích. Tak nás náš Pán svým Duchem uvádí do tajemství modlitby a učí nás modlit se. „Zač bychom se měli modlit, jakž by náleželo, nevíme, ale sám ten Duch prosí za nás lkaními nevypravitelnými“ (Ř 8, 26). Naše slova budou vždycky chudá, koktavá, nesmělá, často jen vzdechy a úpění, často jen prostičký výraz vděčnosti, důvěry a oddanosti, vždy jde mnohem více o to, abychom byli stále pod vlivem Duha Kristova, který nás chce vést svým světlem a svou pravdou. Účelem knihy modliteb není tedy, aby nahradila vlastní modlitební život, ale aby k němu vedla a v něm napomáhala.

Oblast toho, co v modlitbě přinášet před Boží tvář, je tak širá, jako sám život, lidstvo a svět. Osobní život s jeho jednoduchými i složitými situacemi a problémy, krizemi a úzkostmi, rodina, práce, nemoc, umírání, poblouzení a viny, zápasy a rozhodování... Věříme-li však v Boha, který chce všem lidem pomoci, nemůže se modlitba omezit jen na vlastní osobní život. V modlitbě obepíná věřící celý svět, církve i národy, jejich zápasy a bolesti, s Kristem bere na sebe viny lidstva, s ním zástupně za svět prosí, pro něj má naději, s ním Otcí děkuje, s ním touží: Sešli světlo své a pravdu svou. Věří v příchzení Boží vlády a v poslední vítězství Kristovo. Tato jistota ho potěšuje a posiluje k činnorodému životu lásky a služby.

Základními prvky modlitby vždy bude: dík a vyzvání, jako projev toho, že přijímáme život jako dar, a Boží přítomnost s námi jako milost; pokání, v němž se člověk staví do jasného světla Boží pravdy a dává Bohu naprosté právo soudit jeho život; vyznání víry v Boží moc a pomoc jako odpověď srdce na ujištění evangelia, že jsme v ruce Boha mocného a milosrdného; prosba a přímlyvy, aby život náš i našich bliž-

ních stál ve službě Božích cílů, a sliby vždy nově dát svůj život formovat Božím slovem. K modlitbě patří soukromí i sbor, samota i společenství, kde chybí jedno nebo druhé, je modlitba nemocná deformací vnitřního života. Modlitba není neškodná a malicherná záležitost. Vede se v ní zápas o sám smysl a cíl života, aby nepropadl marnosti a nicotnosti, zápas o svět a lidstvo, o budoucí generace, o Kristovo království. Je mnoho lidí, kteří se nemodlí, i v církvích. Tato kniha je pozváním, abychom nezemdlívali, ale připojili se k těm, kteří zápasí a prosí: Sešli světlo své a pravdu svou.

* * *

Bylo několik motivů, které vedly k sestavení této nové knihy modliteb v této době.

a) Má nám připomenout potřebu, že žádný náš den nemá zůstat bez modlitby.

b) Má nás upamatovávat, že modlitba je odpovědí na Boží volání. Oddíly z Písma svatého nejsou připojeny dodatečně, naopak, modlitby ve své většině jsou výrazem toho, jak oddíl Písma nebo jeho některé slovo povzbudilo k díkům, k vyznání, k prosbám. Mělo by tedy vždy modlitbě předcházet čtení Písma. Oddíly starozákonní tvoří jednu řadu, novozákonní druhou řadu. Obě řady jsou na sobě nezávislé a tvoří jakýsi průřez Biblí. Modlitba se vztahuje buď k jednomu, nebo druhému čtení, častěji k novozákonnímu. Výběr oddílů Písma i modliteb přihlíží ke sledu církevního roku.

c) Do sbírky přispělo přes padesát autorů různého povolání i bohosloveckého zaměření. Tyto modlitby jsou nepodepsané. Lze tedy říci, že tato sbírka je do značné míry projevem dnešního modlitebního života naší církve, výrazem chudoby i bohatství, nedověry i víry, zápasů a nadějí. Současně pak i výrazem toho, že přes všechny rozdíly stojíme si v modlitbě navzájem velice blízko.

d) V rodině modlitebníků jsme však spojeni i s těmi, kteří dávno před námi v našem lidu volali k Bohu a toužili po příchodu jeho království. Jejich hlas nám připomíná, že máme přejímat jejich tužby a pokračovat v jejich zápase.

e) Volání k Bohu není omezeno konfesijními hranicemi. Proto se připojujeme k modlitbám, vzniklým v jiném církevním společenství než našem, i v církvi katolické a pravoslavné. Ovšem pak se hlásíme i k modlitbám z doby předreformační až k prvním křesťanům. Tak jsme v modlitbě spojeni s věřícím lidem z přerůzných zemí a národů, pokolení i staletí na znamení, že spolu s ním tvoříme ekumenické společenství, které obepíná celý svět, je spojeno se svědky minulosti a v naději patří do budoucnosti vstříc Tomu, který přijde v slávě a promění všechno.

f) Kniha je určena především pro soukromou potřebu, rodinné pobožnosti, chvíle ztišení na cestách, na dovolené. Obsahový seznam na konci umožní najít modlitbu i pro zvláštní životní situace a příležitosti. Sbírkou chce napomáhat rozjímání, tak řídkému v našem duchovním životě, proto jsou některé projevy spíše meditace. Pokouší se i o nový, netradiční způsob výrazu, aby se tu odrazilo něco z hledání nových cest pro touhu: Sešli světlo své.

Děkuji všem, kteří do sbírky přispěli. Děkuji bratřím Janu Miřejevskému a M. Heryánovi, kteří spolupracovali na výběru a úpravách modliteb dnešních autorů i na překladu některých cizojazyčných.

Br. Jan Šimsa dal ochotně k dispozici rukopisnou sbírku modliteb svého otce Jaroslava Šimsy, napsanou v koncentračním táboře, spisovatelka Marie Rafajová a dr. Samuel Verner mne rovněž pomohli tím, že mi zaslali své básně, modlitby a překlady, s. Marie Hofmanová přehlédla knihu po stránce jazykové a připojila mnoho užitečných podnětů, s. Marie Berounská pomohla při sestavování rejstříků. Všem srdečně děkuji. Je jistě vroucím přáním všech, kdo spolupracovali na této knize modlitebních zamyšlení a rozhovorů, aby posilovala i potěšovala, pomáhala k modlitebnímu ztišení i obecnství, povzbuzovala k vlastnímu modlitebnímu životu a přispěla k prohloubení duchovního života osobního i společného.

Miloš Šourek

1. ledna*Ž 25; 1K 13*

Nebeský Otče,

v tvých rukou jsou naše dny a roky. V tvých rukou je celý velký svět i náš malý život. Nesmírnému vesmíru jsi dal řád a hvězdám jejich běh, a přece i nás máš ve své péči. Nejdeme vstříc neznámé budoucnosti: před námi jsi ty a tvé milosrdenství. Chystáš-li nám dny dobré, dej, abychom je přijímali vděčně. Jsou-li pro nás připraveny dny těžké, posiluj nás, abychom je přijali trpělivě. Když si nebudeme vědět rady, stůj při nás, abychom alespoň na krok viděli kupředu. Pomoz nám, abychom neklesali na mysl, ale byli vždy lidmi naděje. Zjevils nám v Pánu Ježíši dokonalou lásku: provaň jí, Pane, naše srdce a životy, aby v nás každý den vítězila nad zlými sklony naší mysli a povahy. Před tebou jsme bez okras. Smiluj se, Pane, nad námi. Věříme, že nás nepustíš a že budeme skryti ve tvé nepomíjející lásce v čase i věčnosti.

2. ledna*Gn 12, 1-9; Mt 3,13-17*

Pane Bože,

promluvil jsi k Abrahamovi a on ti uvěřil, ačkoliv tě neviděl. Slíbilš mu, že ho provedeš do země, kterou neznal a do budoucnosti, která ho mohla děsit. Opřel se však o tvé slovo, že budeš s ním a že mu požehnáš. Dej také nám, Pane, abychom poznali, že s každým z nás osobně jednáš, a vedeš nás do své budoucnosti. Pomoz nám tedy, prosíme, abychom dovedli opouštět to, co je falešné a lživé, i když se nám to zamlouvá, a veď nás do budoucnosti, v níž bychom ti sloužili svobodně, pravdivě a věrně. Věříme, že jde s námi tvůj milý Syn, v němž se ti dobře zalíbilo. V něm nám pomáháš, abychom i my pomáhali. Odpouštíš, abychom i my odpouštěli. Naplňuješ srdce pokojem, abychom i my působili pokoj. Požehnej nám, Pane, abychom byli k požehnání.

3. ledna*Gn 12,10-20 Mt 4,1-11*

Můj Pane Ježíši,

na tvé cestě tě cekalo mnoho pokušení. Tys však rozpoznal, kdy mluví k tobě Otec a kdy ten Zlý, který tě chce svést. Slovo Otcovo jsi postavil jako zeď proti namlouvání Pokušitele. Pomoz mi, abych to také činil. Ty víš, jak mně lichotí chvála, jak mě svádí marnivost a pýcha, jak bych chtěl mít moc nad lidmi, jak mé srdce není čisté. Smiluj se, Pane, nade mnou. Povzbuzuj mě, ať nevidím smysl svého života v tom, že dosáhnu úspěchu, uspokojím žádostivost, získám vliv. Chraň mě, abych tě pro peníze, kariéru a prospěch nezapíral a nesešel z cesty Otcovy. A když podléhám pokušení, měj se mnou trpělivost. Nedopuť, abych podlehl tak, že bych přestal věřit ve tvou moc a v tvou nekonečnou ochotu pomoci.

4. ledna*Gn 13 L 4, 14-30*

Panovníku Hospodine,

ty skálo věčná, ty jsi tentýž včera i dnes i na věky, Otec milosrdenství a Bůh všelikeho potěšení. Zase na počátku tohoto nového roku hledíme k tobě, vyznávající, že ty jsi naše naděje, který sám všechno můžeš a nedáš si překážet, který sám máš ve své moci naše srdce a každé srdce, abys je obracel jako potůčky vod. Otevři průduchy nebeské a vylej na nás rosu svého Ducha. Ne za bohatství a slávu a čest prosíme do nového roku, ale za dar tvého svatého Ducha. Ó přijď, Pastýři nebeský, dotkni se našich srdcí, očist' i svědomí, abychom se poznávali v světle tvém, že jsme se uchýlili a napořád jsme učiněni neužiteční. Beránku Boží, popatř na nás milostivě, dej jednomu každému světlo po celý rok, abychom viděli, jaká je tvá svatá vůle a dej nám sílu k tomu, abychom následovali tvých šlépějí.

Dej nám srdce takové, abychom neměli proti nikomu ničeho, abychom po všech toužili a radovali se jeden z druhého.

Probuď srdce lidská a naplň svou známostí všechny kraje tak, jako je moře naplněno vodami.

Jan Karafiát (4. 1. 1846)*

5. ledna

Pane,

bylo ti líto, že jsme v temnotách,

a pozval jsi nás k svému světlu; bylo ti líto, že bloudíme,

a pozval jsi nás na svou cestu; bylo ti líto, že se mýlíme,

a pozval jsi nás ke své pravdě; bylo ti líto, že se nenávidíme, a pozval jsi nás ke své lásce. Pane, u tebe je studnice života, dej nám, ať chodíme ve tvém světle, ať setrváme na tvé cestě, ať povolujeme tvé pravdě,

ať ve tvé lásce nabíráme odvahu k milování až do konce.

6. ledna

Gn 15, 1-6 Mk 1, 21-39

Pane,

vždy ses rozpomínal na nemocné a ztrápené ve svém lidu, navštěvovals je v milosrdenství a milující laskavosti, aby byli uzdraveni. Prosíme tě za nemocné a sklíčené, aby byli posíleni a uzdraveni,

aby byla zapuzena ustrašenost mysli a ochablost ducha,

aby ti, kteří jsou upoutáni na lůžko dlouhou chorobou, mohli povstat,

aby ti, kteří se trápí v mysli a trpí duševně, byli osvobozeni.

Prosíme tě, aby každá duše ve svém trápení okoušela daru tvého uzdravení, tvého světla a tvého pokoje.

Prayers of health

7. ledna

Gn 17,1-10; L 5,1-12

Pane,

ujistil jsi své učedníky svou pomocí, když na tvé slovo rozestřou sítě k lovení. Tak chčeš stále posilovat i nás, ačkoliv víš, jak málo se k tvé práci hodíme.

Prosíme, zachovej své církvi pracovní příležitosti, které potřebuje, a dej jí moudrost, aby je poznávala. Uč ji, jak připravovat dělníky a jak je vysílat do práce.

Poručíme ti bohoslovecké fakulty, vyučování profesorů a přípravu studentů. Dávej nám učitele církve, kteří touží svým vzděláním a myšlením vést k tobě. Dej kazatelům a pastýřům sborů misijní horlivost v moudrosti a lásce. Dej církvi pohled pro rozmanité služby, k nimž určuješ muže i ženy, a vyučuj sbory, jak jejich pomoc přijímat, jak je připravovat a v práci posilovat. Děkujeme ti, Pane Ježíši, že si nás chceš použít ve službě svého království.

8. ledna

Gn 18,17-33; Mt 5,1-12

Věčný Bože,

děkujeme ti, že můžeme z tvého slova poznávat, že jsi Bůh spravedlivý i milosrdný, trestající i shovívající.

Vyznáváme na sebe, že i naše hříchy zasluhují trest, a přece nás stále ponecháváš při životu a zahrnuješ vším dobrým. Pro kterého spravedlivého jsi nás ještě nezahladil?

Díky za tvého Syna Ježíše Krista, kterého poslal, aby naše hříchy vzal na sebe, a tak dal ještě možnost života nám i celému světu.

9. ledna

Gn 19, 1-16; Mt 5, 13-20

Pane Ježíši,

nazval jsi své učedníky solí země. Jen nesměle si přivlastňujeme toto tvé oslovení. Říkáš nám, že jsme důležití, ba nepostradatelní. Zvedáš nás z naší bezvýznamnosti a zahrnuješ do své nepostradatelnosti.

Nauč nás, abychom se tak jako ty, Pane, uměli rozdávat a drobit svůj čas pro své bližní. Jako sůl tu není sama pro sebe, ale pro pokrm, tak i nás nauč nemyslet na sebe, ale na ty, kterým můžeme pomoci, a na svět, který má poznat tebe. Nikdo nelituje soli, když se hrstka po hrstce rozpouští; nauč nás nelitovat sebe, když nám ubíhá život, den po dni, rok po roce. Vždyť podle tvého slova jen ten život nalézá, kdo ho pro tebe a tvé nejmenší ztrácí.

10. ledna

Gn 21, 1-8; Mt 5, 21-32

Pane Ježíši Kriste,

tobě mohu všechno povědět. Tolikrát jsi mě již vyslyšel, prosím: slyš a vyslyš mě i dnes. Když slyším tvá přísná slova, že se nemám hněvat, vyznávám, že snadno podléhám hněvivosti. Vidím, jak tím druzí trpí, nejbližší i vzdálení. Pane, přemoz mě svou láskou, ať otevřu dokořán své srdce tvému vlivu a neotročím hněvu. Dej mi, prosím, ještě dnes sílu a odvahu k smíření s těmi, na které jsem zlý, zatrpklý a nevlídný. Dej mi svou mysl, aby slunce nezapadalo nad mou hněvivostí, abych bezelstně vycházel druhým vstříc.

11. ledna*Gn 22,1-19; Mt 5, 33-42*

Můj Pane,

tvá slova jsou věrná a pravá, ty sám jsi pravda a není v tobě žádné lsti. Děkuji ti, že se smím uprostřed klamných lidských slov spolehnout na to, co ty mluvíš. Stydím se však před tebou vyznat, jak nespolehlivá jsou má slova. Kolik prázdných slov jsem promluvil, kolik dal lichých slibů tobě i lidem, jak laciná byla nejednou má řeč a jak nicotná má ujištění. Pane, odpusť mi, že jsem tak přispíval k zmatku, aby si lidé nevěřili a navzájem se klamali. Dej mi, prosím, pravou vážnost k slovům, která mluvím, aby nikoho neobelstila a nepodvedla, abych nelhal a nesváděl ke zlému. Dej odpovědnost všem kazatelům, aby jejich poselství bylo jasné a určité. Pomáhej k pravdivosti všem, kdo píší knihy a noviny, vyučují děti, přednášejí a mají vliv na druhé. Pane, smiluj se.

12. ledna*Gn 24, 1-20; Mt 5, 43-48*

Pane Ježíši,

přikázal jsi nám: Milujte své nepřátele a modlete se za své pronásledovatele – a ještě na kříži jsi nám dal příklad takové modlitby. Dej nám, prosíme tě pokorně, sílu k tomu, abychom odolali záplavě nenávisti. Bez tvé pomoci si nemůžeme udržet své srdce čisté od hněvu proti nepřítelům a od touhy po pomstě. A jen na tvé slovo a ve vědomí, že pomsta patří jedině Bohu, se pokoušíme soustředit k modlitbě za ty, kdo nám a našemu národu ublížili. Víme, Pane, že jsou toliko nástrojem tvého neproniknutelného plánu, a že jen z tvého dopuštění se stalo, co se stalo. Pohni národy, aby znovu toužily po životě pokojném a po spolupráci. Rozptyl ty, kdo chtějí a kdo připravují války a posmívají se slovům tvých proroků, že přijde čas a budou skutky meče v pluhu a oštěpy v srpy. A nám dej víru, která neláme hůl nad nikým, a lásku, která nekřičí zlobu proti odpůrci, lásku, která nikdy nepřestává. Prosíme tě tak ve tvém svatém jménu.

*Jaroslav Šimsa (napsána v koncent. táboře)***13. ledna***Gn 24, 21-33 Mt 6, 1-15*

Přikazateli Ježíši,

ty máš slova života.

Buď vždy přítomen své církvi, ať ho z tvých slov nabývá.

Neb tvá svatá přikázání život věčný v sobě mají, tobě od Otce daná.

Ó Pane,

jenž jsi přikázal řeči svých ostříhat,

Duchem svatým v srdci našem je psal, rač sám pomáhat,

ke všemu nás posiluje, všeho, i nás posvěcuje.

Rač i dokonat,

abychom před tebou mohli stát bez obvinění,

když přijdeš konat soud podle svých osvědčení,

vidět tě s radostí a slyšet tvůj hlas s libostí:
Ej, pojdte, požehnaní.

Jan Augusta (+ 13. 1. 1572)

14. ledna

Gn 24,49-67; Mt 6,16-24

Díky, Pane,
za oči, ta otevřená okna k velikým dálkám, díky za pohled, který mou duši nese k druhému, jako laskavý paprsek nese světlo a teplo tvého slunce na zemi.

Pane, učiň, aby mé oči byly jasné, aby můj otevřený pohled probouzel hlad po čistotě.

Dej, abych nikdy neklamal, nikdy nezklamal, nikdy nebyl zoufalý, ale schopný obdivovat, žasnout, rozvažovat.

Dej, aby se mé oči dovedly zavřít, aby tě lépe mohly opět nalézt, ať se však nikdy neodvracejí od světa, protože mají před ním úzkost.

Dej, aby můj pohled byl dosti hluboký, aby poznával tvou přítomnost ve světě, a aby se mé oči nikdy neuzavíraly před bídou lidí. Pane, ať je můj pohled střízlivý a pevný, ať však mé oči jsou schopny soucitu i pláče. Učiň, aby můj pohled neposkrnil toho, na koho se dívá, aby neučinil smutným, ale radostným, aby nemátl, ale uklidňoval, aby nevedl do zajetí, ale zval a strhoval k růstu nad sebe sama.

Odevzdávám ti své oči, aby když budou spatřovat lidi, mé bratry, tys to byl, který se na ně dívá a mnou jim dává své znamení.

M. Quoist

15. ledna

Gn 26, 17—3; Mt 6, 25-34

Pane,

slyšíme tvé slovo: Nepečujte! Avšak jsme utrmáceni starostmi, vyčerpání shonem a unavení každodenním spěchem. Vyznáváme, že pohnutky našeho jednání se mnoho neliší od snah těch, kteří v tebe nevěří. Vidíme jen to, co je před očima a sháníme se jen po tom. Ženeme se za tím, co duši nechává chudou a pustou. Uprostřed všeho, čeho se nám podařilo dosáhnout, zůstává naše srdce i hladové a prázdné.

Děkujeme ti však, Pane náš, že ty víš, čeho je nám i třeba, že nám rozumíš lépe, než my sami sobě. Díky za to, že nám dáváš důvěru v nebeského Otce a jeho starost o nás. V tvé pomoci je lék k našemu uzdravení. Nejen k zlepšení, ale k celkové změně. Díky i za naději, že smíme věřit, že vše nové nám bude přidáno.

16. ledna

Gn 27,1-30; Mt 7,1-11

Pane,

mám toho tolik na srdci. S nikým o tom nemohu hovořit. Ale ty mě znáš.

Znáš otázky a pochybnosti, kterých jsem plný,

má přání a mé plány,

mé velké i malé sny.
 Vidíš mě, když mám úzkost.
 Vidíš také to, co před druhými skrývám.
 Dnes jsi mi řekl:
 Dveře pro tebe nejsou zavřeny.
 Proto na ně tluku.
 Dej mi odvahu činit to vždy znova,
 i tehdy, když si myslím, že mě neslyšíš.
 Pane, tak rád bych se uměl modlit.
 Mám toho tolik na srdci.

Mitten unter uns

17. ledna

Gn 27,31-45; Mt 7,12-20

Nebeský Otče,

vidíš všecku nouzi svého lidu, víš, jak je slabý, jak často opustil první lásku, jak málo je schopný splnit úkol, který jsi mu uložil: aby probouzel svět pro tvé království. Víš, kolik je mezi námi lenosti, vlažnosti, nedověry, kolik neblahé roztříštěnosti, jak málo chápeme tvé myšlenky a cesty a jak málo na ně dbáme. Ty však také víš, jak mnoho tu je tichých i hlasitých vzdechů nad tímto stavem křesťanstva, kolik touhy po obnově z tvých svatých zdrojů. Víš, jak mnohá srdce žízňají po životě z tebe, jako vyprahlá země touží po vodě. Sešli nám, Pane, svého Ducha, působícího divy, aby oživil suché kosti a zahradou učinil pustá místa. Sešli nám Ducha našeho Pána, čistého, tichého, oživujícího a strhujícího, smělého a svobodného, uč nás opět porozumět tvým činům a s tebou nové činy vykonat.

Leonhard Ragaz

18. ledna

Gn 28, 10-22 Mt 7, 21-29

Pane,

tvé oko proniká i nejtajnější skrýše našich srdcí. Žádný pramínek našich úmyslů, postojů a činností není před tebou utajen. Víš, jak rádi oblékáme do zdánlivě svatého roucha své sobecké touhy. Vidíš, jak často pod záhlavím tvé lásky a zdáním pokory číhají naše vlastní zájmy. A přece nás nezamítáš. Přece máš pro nás slovo naděje, výstrahy i povzbuzení. Ty, který jsi svatý a dokonalý, zveš i nás k následování, k dokonalé spravedlnosti a bezvýhradně lásce.

Děkujeme ti, že nás máš tak rád. Děkujeme, že ani znalost tajemství hlubin našich srdcí tvou lásku neodradila. Děkujeme ti, že i pro nás máš nadějný cíl: dokonalost. Prosíme o moc Ducha svatého, o odvahu vyjít a o sílu neklesat na této cestě. Prosíme i za své bližní, kteří ztrácejí naději a sílu. Dej nám, Pane, slyšet tvá slova a plnit je, abychom byli podobni muži, který vystavěl dům na skále.

19. ledna

Gn 29, 1-20 8, 1-13

Pane,

připadáme si často jako malomocní – málo mocní, odloučení, osamělí, opuštění a všelijak ubozí. Vůně naděje nám vyprchala a bezradnost je naším denním chlebem. Tvé slovo nám říká, že chceš, abychom byli uzdraveni a očištěni. Ty, který jsi zvítězil nad peklm a nad smrtí. Prosíme: Přejď i k nám. K nám – nehodným a všelijakými ranami trpícím. Naše srdce je nepokojné, dokud nespočine v tobě.

Děkujeme ti za naději. Děkujeme ti za ty, k nimž ses sklonil, a tak i nám dal naději svého sklonění k nám. Děkujeme za ty, kteří měli odvahu přijít k tobě s prosbou za druhé. Děkujeme ti za příklady tvého smilování, kterými nás obklopuješ. Děkujeme za mnohé posily a uzdravení, která jsme z tvé ruky již směli vzít. A prosíme, dej, abychom byli dobrými ukazateli k tobě na křižovatkách silnic života.

20. ledna

Gn 32, 17-31; Mt 8, 16-27

Vlnami trýzně v hrany skal loďkou mou vítr prudce hnal,
k modlitbě své jsem ruce spjal: Buď vůle tvá.
Hlubiny síla loďky tíž pod vzdutý příkrov táhne níž.
Věřím, že včas mne zachráníš: Buď vůle tvá.
Utichnul příboj na tvůj hlas, tiché jsou vlny, samý jas.
Vzývám tvé jméno, volám zas: Buď vůle tvá.

*

Bouře loď do vln metá,
ty však jsi v ní.
Pak ze všech končin světa
duj, vichře, zni.
O břeh se tříští bouře
a ty jsi břeh...
Úporné běsů vzpouře
tají se dech.
Šelmu, co život v zlobě
střebe mi, zkroť.
V tobě se plavím k tobě:
Břeh jsi i Loď.

M. Rafajová

21. ledna

Gn 33; Mt 8,28-34

Hospodine, náš Bože,

vzhlížíme k tobě v mnohé nouzi, v nouzi svých srdcí i v nouzi celého světa, a prosíme tě: ať vzejde světlo nad tvým lidem, aby směl okoušet tvé vítězství a tvou pomoc všude vůkol na zemi. Rozpomeň se na ubohé, nemocné, chudé, dej jim podíl na tvé životní síle, aby mohli v radosti vydržet až do konce a mohli unést utrpení, která mají. Rozpomeň se na nás na všechny, Pane Bože náš. Potřebujeme to, jsme slabí a

chudí a sami nic nezmůžeme. Tvůj Duch nám musí pomoci. Kéž s k nám přijde Spasitel a v našich srdcích ať vzejde jeho milost a síla.

Ch. Blumhardt

22. ledna

Gn 37,1-11; Mt 9, 1-8

Pane Ježíši Kriste,

Synu Boha živého, Pastýři i Beránku, jenž snímáš hříchy světa, tys odpustil dluh oběma dlužníkům, odpustils hříšnici a ochrnutému jsi navrátil zdraví, odpustiv mu zároveň hříchy; odpusť a promiň také nám, Bože, hříchy, jichž jsme se dopustili dobrovolně i bezděky, vědomě i nevědomě, přestoupením i zanedbáním, a jež lépe zná tvůj přesvatý Duch než tvoji služebníci. Neboť tys náš Bůh, Bůh slitování, jenž může zachránit a prominout, a tobě náleží čest spolu s věčným Otcem i životodárným Duchem nyní i vždycky i na věky věků.

Z modliteb prvních křesťanů Liturgie sv. Jakuba

23. ledna

Gn 37, 12-36; Mt 9, 9-17

Ó Pane,

přijď již a rozjasni noc. Toužím po tobě, jako touží umírající. Pověz mé duši, že se nestane nic, jen to, co ty dopustíš – a že nic, co dopustíš ty, není beznadějně. Ó Ježíši, Synu Boží, který jsi stál mlčky před těmi, kdo tě soudili, zadrž můj jazyk, dokud neuvážím co a jak mluvit. Ukaž mi cestu a dej mi ochotu po ní jít. Opovážlivé je váhat a nebezpečné jít dál. Splň tedy mou touhu a ukaž mi cestu. Přicházím k tobě, jako raněný k lékaři. Ó Pane, dej mému srdci klid!

Sv. Birgitta

24. ledna

Gn 39; Mt 9, 18-26

Pane,

chválíme tě, protože jsi nám dal toho, který je naplněním všech našich nadějí a odpovědí na všechny naše modlitby. Světlo, které zřeli lidé staré smlouvy z dálky, plně se rozzářilo v Evangeliiu. Osvoboditele, kterého čekali a předpovídali, Pastýře, který své ovce bezpečně vodí k pastvinám, Krále, který ohlašuje pokoj národům, Mesiáše, který křtí Duchem svatým a ohněm, toho jsi dal světu ve svém Synu.

Vzdáváme ti dík za tento úžasný dar s celou církví na zemi i na nebi, s věřícími všech věků, se všemi těmi, kdo v Ježíši Kristu našli pramen naděje a života. Protože v něm voláš všechny lidi ke světlu a životu, rozlej své světlo na všechny, kdo jsou dosud ve tmě. Shromáždí všecku lidskou rodinu u nohou toho, který přišel hledat, co bylo zahynulo. Jemu pak a tobě, Otče, a Duchu svatému budiž chvála a sláva na věky věků.

Liturgie francouzské reformované církve

25. ledna

Gn 40; Mt 9, 27-38

Bože, Slovo,

který jsi světlem, jímž světlo povstalo, který jsi cesta, pravda i život, v němž není temnot, cestou, bez níž je bloudění, pravdou, bez níž je marnost, životem, bez něhož je smrt! Rci, Pane, rci slovo! Ať jest světlo – a vyhnu se temnotám. Ať vidím cestu – a vyhnu se bezcestí. Ať vidím pravdu – a vyhnu se marnosti. Ať vidím život – a vyhnu se smrti. Rozsvěť se, Pane, světlo mé duše, mé osvětlení, mé spasení, Pane, kterého se budu bát, kterého budu chválit, Bože můj, kterého budu ctít, Otče můj, kterého budu milovat. Rozsvěť tedy, rozsvěť světlo tomuto svému slepému, který sedí v temnotách a ve stínu smrti a veď jeho kroky na cestu pokoje, po níž dojde až k domu Božím v radosti a chválách.

Aurelius Augustin

26. ledna

Gn 41,1-16; Mt 10,1-16

Bože lásky,

který jsi svou lásku dokázal v Synu svém Ježíši, jenž zbavoval člověka trápení a uzdravoval jej ze všech nemocí: dej, prosím, své požehnání všem, kdo ve všech částech světa slouží ve jménu Kristově.

Požehnej, prosím,

kazatelům Kristova evangelia,

těm, kdo konají křesťanskou službu lásky,

misionářům v cizích zemích,

lékařům a ošetřovatelkám, věrně pečujícím o nemocné.

Uskutečňuj skrze ně veliké dílo dobré vůle k člověku a dej jim v jejich srdcích radost z Kristovy přítomnosti.

I mne dej, Otče milostivý, radost ze života, který se vydal Kristu do služby, a poj člověka, jemuž je odpuštěn hřích mocí jeho kříže.

John Baillie

27. ledna

Gn 41, 17-43; Mt 10, 17-25

Silný, věčný Bože,

vyznávám ti velikou nestálost svého srdce. Když jde o tvé slovo, pohybují se snadně jako voda. Jednou tě opouštím pro bázeň nebo přízeň lidskou, jindy pro čest nebo majetek, hned zas pro rozkoš nebo pohoršení tohoto světa. Neopouštěj mě, Bože, ačkoliv jsem já často opustil tebe. Nezavrhuji mne od své tváře, ačkoliv jsem já často zavrhl tebe a tvé slovo. Dej mi zmužilou mysl, abych se nepozdvihoval v štěstí a nezoufal v neštěstí. Dej mi ducha síly, abych miloval pravdu, a vyznával ji. Abych pro Krista neutíkal před žádným nebezpečím a ničeho se nebál. Ó Bože, pevná skálo má, zachovej i ve mně dobré dílo, které jsi při mně započal. Abych boj výborný bojoval, běh svůj dokonal a víru zachoval.

Johann Arndt

28. ledna

Gn 42,1-24; Mt 10,26-33

Všemohoucí Bože, Otče, Synu i Duchu svatý.

Chválíme tě a děkujeme, že jsi založil své království v tomto světě smrti; že se posud zvěstuje tvé slovo a že shromažďuješ svůj lid. Uděl svou milostí zmužilost své církvi, aby bez strachu vyznávala svou víru a vděčně vydávala svědectví o tvé svatě lásce. Zachovej nás na správné cestě, abychom se uprostřed všelijakého nepřátelství ani nedali vehnat do zoufalství, ani nemysleli o sobě příliš vysoko. Potěšuj ty, kteří trpí pro tvé evangelium. Buď při uvězněných. Posiluj je mocí svého životodárného slova, nás pak chraň před slabostí a zoufalstvím. Vysvobod' nás z našeho sevření a úzkosti.

Modlitba Vyznávající církve v Německu

29. ledna

Gn 42, 25-38; Mt 10, 34-42

Panovníku Hospodine,

děkujeme Ti, že nás voláš ke svému předivnému světlu, abychom se nesli za dary tvého svatého Ducha. Děkujeme za každé slovo dobré a potěšené. Konej a dokonej své dílo na našich srdcích, abychom všichni probuzeni a k tobě obráceni vpravdě byli lidem tvým zvláštním a velice se po tobě roztoužili. Ty nás sám ovládej, abychom nepřekáželi ani svým konáním, ani svými řečmi, ani svým nejtajnějším myšlením tomu dílu, které chceš mít skrze nás konáno. Naplň nás vůní svého života, abychom všude a bez řeči byli tví svědkové. Chovej nás v obecenství se sebou po celý den a v nové síle nás uveď do své práce. Dej novou lásku, novou důvěru k tvému slovu, novou příchyllost k lidem milým i nemilým, abychom všude a ve všem si počínali jako lid tvůj zvláštní, až bys nás měl u sebe věčně věků.

Jan Karafiát (+ 29. 1. 1929)

30. ledna

Gn 43, 1-18 Mt 11,25-30

Všemohoucí Bože,

jenž jsi cesta, pravda i život, ty víš, jak málo je těch, kdo v těchto dobách chodí s tebou. Málo je těch, kdo tebe, svou hlavu, napodobují v pokoře a tichosti, v chudobě a čistotě, v pracovitosti a trpělivosti. Otevřela se cesta satanova a mnozí po ní krácejí. Přispěj maličkému svému stádcí, aby tě nezrazovalo, ale úzkou cestou tě následovalo až do konce.

M. Jan Hus

31. ledna

Gn 43,19-34; Mt 12,1-21

Všemohoucí Bože,

naš nebeský Otče, který miluješ všecky a nezapomínáš na nikoho: přinášíme před tebe své prosby za všecka tvá stvoření a všecky tvé děti. Rozpomínáme se před tebou na všecky, na které jsi vložil kříž utrpení, tělesné nemoci i slabosti myslí. Na všecky, kteří jsou bez příbuzných a bez přátel; na všecky, kteří se trápí nad utrpením nebo hříchem těch, které milují; na všecky, které potkala ztráta, aby v temném a podmračném dnu našli jistotu a pokoj v tobě. Prosíme tě za všecky, kteří jsou zcela ponořeni do svých vlastních zármutků, aby počali sdílet starosti svých bratří a pozná-

vali tajemné a požehnané společenství kříže. Prosíme za všechny, kteří jsou osamělí a smutní uprostřed radosti druhých, aby poznali tebe jako svého přítele a potěšitele. Rozpomeň se na ty, kteří jsou staří a slabí, na ty, kteří cítí, že jejich životní práce je vykonána a že už nemohou přiložit ruku tam, kde kdysi tak činili, na všechny, kteří procházejí údolím stínu, aby poznali, že vzkříšený Kristus je s nimi a že je světlo i v čas večera.

Prayers of health

1. února

Gn 44; L 7,36-50

Pane Bože,

dáváš nám poznat, že Ježíš plnil celý život své poslání také mezi nepoctivými celníky, mezi sebespokojenými farizeji, lstivými zákoníky, zuboženými nevěstkami, sebejistými boháči. Vyznáváme, že Ježíš také mezi námi a v nás odhaluje veliká provinění a hříchy. Osvoď nás od snahy přetvařovat se a namlouvat si, že jsme lepší než ti druzí. Vyznáváme své viny. Prosíme tě o odpuštění a o to, abys proměňoval náš život. Dej nám milost, abychom činili pokání ze své lhostejnosti, neupřímnosti a tuposti. Učiň z nás své učedníky, kteří nikoho neodsuzují. Dej, ať dovedeme stát při druhých ve věrnosti evangeliu. Dej, ať naše působení mezi lidmi činí jejich i náš život hodnotnějším.

2. února

Gn 45 Mt 12, 22-32

Otče můj,

když jsi mě skrze Pána Ježíše vysvobodil z moci ďáblů, dej mi tu milost, aby mě ten zlý svým pokušením už netrápil a nesoužil. Otče můj, dej mně i mým bratřím tu milost, abychom se vždy dali ovládat jen vlivem tvého Ducha. Toužíme po chvíli, kdy nás přestanou děsit stíny večerní a přestanou do nás bít vlny pokušení a dotírat na nás ostrý vítr severní, až nás přestane mrazit chlad naší nelásky, lekat příšera naší nedůvěry, rmoutit malomoc naší věrnosti. A v této touze voláme vroucně: Otče, zbav nás zlého.

Alois Adlof

3. února

Gn 46, 1-7.26-34; Mt 22, 33-42

Pane,

nejsi Bohem mstivým, i když nás někdy necháváš sklízet, co jsme zaseli. Měj se mnou slitování a nedopusť, aby všechna moje nerozvážná, ukvapená, závistivá, domýšlivá a povýšená setba slov a činů přinesla trpké ovoce v životě mých nejbližších, i všech, s nimiž jsem se setkal a setkám.

4. února

Gn 49, 28-50, 7; Mt 12, 43-50

Milý Otče v nebesích,

jsi také mezi námi, abychom ti mohli říci Abba, milý Otče. Jsme tvé děti, proto chceme být radostní a celý svůj život vkládat do tvé ruky, aby v ní byl dobrý a šťastný. Ochraňuj nás, jako pastýř pase své stádo, abychom také mezi sebou měli společenství a mohli okoušet, že máš mnoho dětí blízko nás i v celém světě a že vždy znovu bereš dítě na své ruce a pravíš mu: Jsi moje, mám tě na mysli. Děkujeme ti, že patříš i na svět a vládneš nad všemi lidmi, aby se obracelo všechno k dobrému, kdekoli lidé žijí. Ať se to vše brzy stane skrze Spasitele, jehož prosíme: Pane Ježíši, přijď, přijď brzy a dej nám všem, abychom zůstali ve tvé ruce při Otci v nebesích.

Ch. Blumhardt

5. února

Ex 1; Mk 4, 1-20

Ukaž mi, Pane,

svou cestu, abych chodil v tvé pravdě. Dej mi srdce, které se tě bojí, víru, která tě potihuje, lásku, která tě následuje, naději, která vidí tvou slávu, mysl, která tě miluje, rozum, který tě poznává, uši, které tě slyší volat v tvém utrpení na kříži, oči, které tě vidí v tvé pokoře, ústa, která se s tebou modlí za nepřátele.

Johann Arndt

6. února

Ex 2, 1-10; Mt 13, 24-30

Pane,

vyznám na sebe svou nepravost: Vyznávám ti svou nestatečnost. Často se stává, že mě nepatrná věc zarmoutí a zmalomyslní. Umiňuji si leckdy, že si budu počínat statečně, ale když přijde nepatrné pokušení, bývám velmi sklíčený. Někdy se stává, že pokušení pochází od věci naprosto nicotné. A když si myslím, že jsem bezpečný, protože pokušení nedoléhá, shledávám nejednou, že mě přemohl lehký vánek. To mě často trápí a před tebou zahanbuje, že jsem tak náchylný k pádu a nestatečný k odpírání zlým sklonům. Shlédni, Bože nejsilnější, na práci a bolest svého služebníka a posiluj mě nebeskou statečností, aby starý člověk nade mnou nepanoval.

Tomáš Kempenský

7. února

Ex 2, 11-24; Mt 13, 31-43

Pane,

ať kamkoli spěchám, tam jsi ty. Jdu-li do dílny, jsi zde. Jdu-li do úřadu, jdeš se mnou. Sjíždím-li do dolu, také tam jsi ty. Jdu-li do kina, mohu tě tam najít. Vstoupím-li do letadla, stoupáš se mnou do výše, Vstoupil-li bych do ponorky, našel bych tě na dně mořském.

*

Nic neujde tvé přítomnosti, nic tvému vědění. Jsi vždy při díle.

Spravuješ svět, ne ze vzdáleného nebe, ale svou bezprostřední přítomností. Jsi uprostřed nás, mlčenlivý a silný, neodolatelný. Tvá ruka nás vede: uč nás, abychom se jí pevně drželi.

Tvé slovo nás vyučuje: dej, ať jsme pozorní. Tvé vnitřní světlo nás osvětluje: otevři oči naší duše, abychom je v sebe přijali.

*

Bez tebe nemůžeme nic učinit. Tvá přítomnost je nám tak potřebná, jako naše vlastní existence. Bez tebe bychom ani nebyli. Protože ty jsi zde, vždy při nás, dej, abychom v každém okamžiku vydali to nejlepší, abychom s tvou pomocí činili, co od nás očekáváš.

Thomas Suavet

8. února

Ex 3, 1-17; Mt 13, 44-53

Pane Bože, Otče náš nebeský,

postavils mě do těchto těžkých poměrů a chceš, abych všechny nesnáze překonal a věřil v tvou spravedlnost až do konce. Děkuji ti za tuto zkoušku a za to, že teprve zde jsem si plně uvědomil, že nic, nic mě nemůže odtrhnout od tvé lásky. Ani hloubka moří, ani výška hor, ani smrt, ani zloba lidí, ani žalární míře a síť. Zažeň, Pane, ode mne jakýkoli strach, upevni mou víru, dej mi sílu k věrnosti a bdělosti a k odporu tam, kde tvé jméno a tvůj svatý požadavek je brán v pochybnost.

Do tvé lásky a ochrany poručím své drahé, svou ženu a děti, sestry a maminku, své přátele. Tobě budiž čest a chvála na věky.

Jaroslav Šimsa (+ v Dachau 8. 2. 1945)

9. února

Ex 5; Mt 14, 13-21

Pane Ježíši Kriste,

když jsi viděl veliký zástup, řekls učedníkům: Dejte vy jim jisti! Dej také nám a celé své církvi vědomí a cit pro odpovědnost, kterou máme vůči chudým a potřebným. Je tolik těch, kteří hladoví a jsou bez vlasti a bez domova, kteří těžce pracují v továrnách i na polích, těch, kterým jsou svěřovány nebezpečné úkoly. Pomoz nám, abychom na to nezapomínali, že žijeme z práce druhých lidí. Pomoz nám, abychom uprostřed třídních bojů, napjatých vztahů mezi národy i rasových předsudků slyšeli tvé požehnané slovo: Cokoli jste učinili jednomu z mých bratří, mně jste učinili. O to vše prosíme pro zvýšení tvé cti a slávy.

Juhanon Mar Thoma

10. února

Ex 12,21-38; Mt 14,22-33

Děkujeme ti, Pane,

žes nám dal spatřit cestu života. Ty jsi ta cesta i pravda i život. Jdeš před námi a zveš nás k následování. Víme, že cesta, po níž nás vedeš, není pohodlná. Padá na ní stín tvého kříže. Věříme však, že to je cesta jediná a pravá. Prosíme tě, buď nám na ní vůdcem, rádcem a pomocníkem. A kdykoli bychom se příliš soustřeďovali na své životní nesnáze a kdykoli bychom se příliš zadívali do vln rozbouřeného moře kolem nás, vztáhni svou pomocnou ruku k naší záchraně a k podpoře naší víry, abychom znovu byli naplněni radostnou jistotou, že není třeba se bát, jsi-li s námi.

11. února

Ex 14, 5-31; Mt 15, 1-20

Chraň nás, Pane,

od nepravé zbožnosti, spočívající v pouhých slovech. Nedopusť, abychom tě ctili jen rty a srdcem byli od tebe vzdáleni. Zmocni se našich srdcí, naplň je vírou a věrností, láskou a ochotou k službě, nadějí a radostným svědectvím. Snadno podléháme pokušení nahrazovat poslušnost tvého evangelia pouhými náboženskými úkony a tradicemi a oddělovat zbožnost svátečních shromáždění od náplně všedních dnů. Pomoz nám, Pane, aby oddanost tobě pronikala celý náš život. Prosíme o pravou jednotu zbožnosti srdce, slov i skutků.

12. února

Ex 15,1-21; Mt 15,21-28

Prosíme, Pane,

za víru, která by nám učinila tebe tak jistým a přítomným, jak jistý a přítomný jsi byl Mojžíšovi, když s tebou rozmlouval. Prosíme za víru, která by se v každé životní situaci dovedla spolehnout na tvé zaslíbení: já s vámi jsem, uchránila nás od pocitů nejistoty, pochyb a beznadějnosti a dávala sílu k poslušnému plnění úkolů, kterými nás pověřuješ. Ať je nám, Pane, tvá přítomnost vždy novým zdrojem naděje v tvou pomoc. A když někdy mlčíš, když hned nevyslycháš naše prosby, ať přece nezlomná důvěra v tebe nám nedovolí zmlknout a ztratit naději.

13. února

Ex 16, 1-4. 13-18; Mt 15, 29-39

Veliký a svatý Bože,

povolal jsi nás do tohoto světa, neurčil jsi nás však pro svět, ale pro věčnost. Ne-dej nám, Pane, zbloudit, ale přijít k tobě, abychom v tobě, našem počátku a našem domově, spočinuli a našli trvalý pokoj.

Povolal jsi nás svatým povoláním, abychom vyšli ze vši prázdnoty a nicoty. Věrný Bože, vedl jsi svůj lid na jeho cestě do zaslíbené země a dávals mu manu k nasycení: ved' i nás a dej nám své Slovo k nasycení a občerstvení. Pane Ježíši, když jsi viděl lidi, kteří neměli co jíst, bylo ti jich líto, takže jsi je nemohl od sebe propustit nenasycené: hle, zde jsou lačnické duše před tebou. Dej nám z chleba života a dopřej, aby se slabí posilnili a kulhaví napřímili. Odpuť nám, že jsme tak málo úrody přinesli ze setby, kterou jsi rozséval do našich srdcí. Nebud' unaven v prokazování svého milosrdenství. Soustřed' nás v sobě, abychom nebyli v mysli rozptýlení, ale s upřímnou touhou si hleděli tvého Slova, zachovávali je v dobré půdě srdce a nesli úrody v trpělivosti.

G. Tersteegen

14. února

Ex 17; Mt 16,1-12

Bože,

k tobě volám v jitru nového dne. Pomoz mi modlit se a soustředit své myšlenky na tebe. Sám to nedokážu. Ve mně je temno, ale u tebe je světlo; jsem osamělý, ale ty mě neopouštíš; jsem malomyslný, ale u tebe je trpělivost; nerozumím tvým

cestám, ale ty víš cestu pro mne. Otče v nebesích! Chvála a dík tobě za odpočinití noci. Chvála a dík tobě za nový den. Chvála a dík tobě za všecku tvou dobrotivost a věrnost v mém dosavadním životě. Prokázals mi přehojně dobrého, dej mi nyní přijímat z tvé ruky i to, co je těžké. Nevložíš na mě více, než mohu unést. Způsobíš, aby tvým dětem všecky věci napomáhaly k dobrému.

Pane Ježíši Kriste, byls chudý a ubohý, zajatý a opuštěný jako já. Znáš všecku lidskou nouzi, zůstáváš při mně, když nikdo z lidí se mnou není. Nezapomínáš na mne a hledáš mě. Chceš, abych tě poznával a k tobě se obracel. Pane, slyším tvé volání a jdu, pomoz mi.

Dietrich Bonhoeffer (14. 2. 1906)*

15. února

Ex 18, 13-27; Mt 16, 13-28

Před tebou, Pane,
spolu s apoštoly a tvou církví po celém světě věřím a vyznávám:
Věřím v Boha Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

Hospodin kraluje. Bůh je Duch. Bůh je láska. Věřím v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho.

Bůh k nám dokazuje svou lásku tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšníci. Přišel, aby hledal a spasil, co bylo zahynulo. Je cesta, pravda i život, je týž včera i dnes i na věky.

Po tom lidé poznají, že jsme jeho učedníci, budeme-li mít lásku jedni k druhým. Věřím v Ducha svatého, který osvědčuje duchu našemu, že jsme synové Boží. V jednom Duchu jsme byli pokřtěni, abychom byli jedno tělo. A naše víra je vítězství, které přemáhá svět.

Pane, zachovej a utvrzuj mě v této víře.

Liturgie shromáždění svět. reform. svazu 1964

16. února

Ex 19, 1-9; Mk 9, 1-13

Můj Bože,

nedej mi nikdy zapomenout, že okamžiky potěšení zde na zemi jsou jen vydechnutím, ne však trvalým stavem. Daruj mi, Pane, alespoň čas od Času tato potěšení. Vylej na mne sladkost své přítomnosti, abych nezemdlel na cestě. Jinak shledávám při své veliké slabosti tvou službu příliš jednotvárnou a nudnou, opouštím modlitbu a rozjímání a ve vyprahlosti svého ducha zanedbávám denní práci. Daruj mi pomoc svých božských potěšování, ať však v nich neochabnu, ale použiji jich k tomu, k čemu jsi je seslal. Jestliže však ode mne svá potěšení odnímáš, dej, aby mě to nezasáhlo příliš tvrdě a nezmalomyslně, ale mou mysl tím více upřelo k tobě.

Johann Arndt

17. února

Ex 19,16-25; Mk 9,14-29

Pane Ježíši Kriste,

děkujeme ti, že jsi nám ukázal, kde je skutečná naděje pro člověka. Uprostřed svých neuhů, svých pochybností i nevěry smíme se vždy znovu odvážit více věřit tobě a tvé moci, než sami sobě. Jedno nás však stále trápí: že ti málo důvěřujeme, a proto máme tak malou naději. Prosíme, nedopusť, abychom ve své skleslosti a pochybnostech ztratili docela víru v tebe. Pomáhej nám vždy znova k důvěře, že jsi náš Bratr a Spomocník, kterému na nás vždycky velice záleží. Ať nás tvá láska a trpělivost vede k opravdovému zápasu o to, abychom ti byli věrni a důvěřovali tobě v každé chvíli našeho života.

18. února

Ex 20, 1-20; Mt 18, 1-14

Můj nebeský Otče,

můj Bože, Otče Pána našeho Ježíše Krista, Bože všeho potěšení, děkuji ti, žes mi dal poznat svého milého Syna, v něhož věřím, jehož jsem vyznával a zvěstoval, kterého jsem miloval a chválil. Tobě, můj Pane Ježíši, poručím svou duši. Otče nebeský, ačkoli musím své tělo opustit a ze světa se odebrat, vím přece, že u tebe věčně zůstanu a nikdo mě nemůže vytrhnout z tvé ruky. V ruce tvé poručím svého ducha, nebo jsi mě vykoupil, Hospodine, Bože silný a věrný.

Martin Luther (+ 18. 2. 1546)

19. února

Ex 32,1-22; Mt 18,15-20

Pane,

dej nám, prosíme, ochotu k odpovědnosti ve sboru. Pomoz nám, abychom nacházeli správné slovo pro druhé a postavili své myšlenky i způsob jednání do služby tvé hledající lásky. Osvobod' od falešné jistoty všecy, kteří si jsou svou vírou příliš jisti a posilň v důvěře k tvému působení všecy, kteří nenalézají žádnou cestu ze své nejistoty a bloudění. Chraň církev před pokušením, že by spoléhala na moc, tvrdost a násilí. Učiň ji zastáncem slabých. Pane, tvá církev je lenivá a bezmocná, ale zůstaň při ní, jak jsi zaslíbil. Děkujeme ti, že nás povzbuzuješ k modlitbě. Probouzej v nás radost, abychom tohoto daru vděčně užívali, když jsme sami i s druhými a vždy ve víře, že nám jsi blízko.

20. února

Ex 33, 1-11; Mt 18, 21-35

Sešli, Hospodine,

svatého Ducha svého dary přeštedré:

ať nám v známost uvádí věci předobré.

Rozvlaž rosou předivnou srdce hříchem umrtvené:

a bude zřetelné, že jest samým tebou obživené.

Uved' řeky rozkošné na ducha úzkostmi zemdleného:

a vydá hojnost rozličného ovoce nového.

Zahřej vnitřnosti ustydlé libým horkem slunce nebeského:

a sezná se moc divná v skutcích života ctnostného.

Osvět přejasným světlem a zapud' z Siona temnosti:
 a budou stromy při vodách k tvé slávě kvésti.
 Ó jak jest dobrý a příjemný duch tvůj, Hospodine:
 nebs jím všecko stvořil i napravuješ předivně.
 Sláva buď jedinému Bohu Otci i jeho Synu
 i také milému Utěšiteli, Duchu svatému.
 Jak byla od počátku, nyní i vždycky
 budiž vzdávána od věrných věky po věcky.

Jan Blahoslav (20. 2. 1523)*

21. února

Ex 33, 12-23; L 9, 49-62

Pane Ježíši Kriste,

uč nás neposuzovat lidi podle toho, zda patří k našemu církevnímu společenství, nýbrž zda patří k tobě, poněvadž vzývají tvé jméno. Uč nás nezavrhat ani ty, kteří tě nepřijali. Způsob, aby zápal naší horlivosti a zbožnosti nebyl ohněm hubícím, nýbrž ohněm Ducha lásky. Myslíme-li, že cesta za tebou je snadná, když jen chceme po ní jít, připomeň nám, že je to putování bez vnější zajištěnosti. Ale váháme-li – třeba i z ohledu na rodinu – povzbud' nás přívětivě, abychom se neohlíželi zpět, když jsme jednou vztáhli ruku k pluhu. Ano, dej nám hledět kupředu a orat rovnou brázdu na svěřeném úseku země.

22. února

Ex 34, 1-10; L 10, 1-24

Svatý Hospodine,

děkujeme ti, žes nás neponechal ve tmě nejistot a nevědomosti, ale dal se nám poznat. Děkujeme za zákon, kterým jsi zjevil svou vůli: za zákon starý, vyrytý na kamenných deskách, i za zákon nový, vyrytý Duchem v našich srdcích. Způsob to, prosíme, aby nám nebylo břemenem povolání být dělníky na tvé vinici. Ty, Pane, sám nejlépe znáš dílo, které je třeba vykonat. Pošli pomoc těm, kdo v něm již pracují, a přidej dělníky. Učiň je nositeli svého pokoje i požehnání k uzdravení neduhů tohoto světa. Ať v nich moc Kristova účinně působí. I nás, Pane, přijmi a vyšli do svého díla.

23. února

Lv 6, 1-7; L 10, 25-42

Dobrotivý Bože,

veď nás k cíli věčného života cestou věrnosti v malých věcech. Nauč nás jednat v poslušnosti k tobě a v lásce k lidem. Ukazuj nám, jak k tvým požadavkům patří i poctivost v hmotných záležitostech. Chraň nás před každou nepoctivostí, lstí, klamem a podvodem, před lží a falešnou přísahou. Tam, kde jsme se provinili, očisť nás obětí svého milého Syna. Procisť naše vztahy k lidem. Učiň službu obsahem našeho života, abychom se jako Kristus a milosrdný Samaritán stali bližními v plném smyslu slova. Přiznej se k práci zdravotníků, lékařů a vědců, aby se jim dařilo zmenšovat utrpení a tišit bolesti lidstva.

24. února*Lv 19, 9-18; L 11, 37-54*

Nebeský Otče,

chránils odedávna práva slabých, chudých a postižených. Zastáváš se ve svém zákoně dělníka i toho, jemuž šlapou po hrdle, hluchého i slepého. Ano, poslal jsi svého milého Syna, aby otvíral oči slepých a uši hluchých a vyvedl ze žaláře vězně. Děkujeme ti, žes pomínil přednější a vyvolil bezvýznamné. Odpusť nám však, že jsme přece hledali svou přednost a chloubu alespoň ve své zbožnosti. Odpusť nám, že jsme farizejsky odsuzovali jiné. Odpusť nám, že právě my jsme byli často překážkou ve tvém díle a v cestě jiných za tebou. Odpusť, že jsme svazovali tvé slovo do předpisů a tímto nesnesitelným břemenem obtěžovali lidi.

25. února*Lv 19,31-37; L 12,1-12*

Milý Otče v nebesích,

pohleď na nás jako na své děti, které žijí pod tvou ochranou a od tebe mají svou životní sílu. Zachovej nás v jistotě své lásky a dobrotivosti uprostřed tohoto světa, plného boje a pokušení. Dovol nám napomáhat k tomu, aby tvé jméno na zemi bylo slavné a tvá spása se šířila po celém světě. Aby naděje, kterou jsi nám dal, stávala se světlem a silou pro náš vlastní život i pro všechny, které miluješ v Ježíši Kristu.

*Joh. Chr. Blumhardt (+ 25. 2. 1880)***26. února***Lv 25, 1-13; L 12, 13-31*

Díky tobě,

Králi všech věků, za tvé milostivé léto v Kristu, za tvé spasitelské zásahy do dějin. Díky, že přerušuješ běh všedních let, dnů a chvil, abys vložil ty červeně označené Časy požehnání, dny Páně, okamžiky radostí. Buď chválen za všechny radostné chvíle při práci i odpočinku. Dej, ať i bližnímu přejeme stejnou míru tvé milosti, odpočnutí a radosti. Naše křesťanství pak poznamenej jassem veselí. Učiň nás svobodnými a spokojenými, abychom byli jako nebeští ptáci a polní lilie a naše duše byly oproštěny od lakomství a péče o hromadění majetku. Dej nám pochopit, že na konci spotřebně pojatého života není jen sytost a hojnost „blažených majících“, ale i povolání před tvůj soud.

27. února*Nu 11, 1-15; L 12, 32-38*

Pane Ježíši

toužíme po tom být lidmi na stráži, lidmi vyhlížejíci tebe, lidmi, v nichž by byla při díle moc tvé naděje, lidmi, kteří by tě vyznávali slovem i skutkem. Tvé mocné slovo ať nově zní všemi věky! Dej nám uši, které by slyšely!

*Eduard Thurneysen***28. února***Nu 11, 16-35; L 12, 39-48*

Pane,

ty znáš mou nevěrnost. Oklamávám sebe samého. Malé příležitosti zanedbávám a chci si šetřit sílu poslušnosti pro veliké. Můj život však probíhá v malé každodennosti a velký den dává na sebe čekat. Má nevěrnost rozžírám můj život. Když přichází ten den, jsem prázdný a slabý, odvyklý poslušnosti.

Pane, ty znáš mou nevěrnost a víš, že nejsem dobrý. Jen při tvé ruce se učím vykonávat tvou vůli. Uč mě drobným krokům poslušnosti, jež by vedl tvůj příkaz. Uč mě malým krokům věrnosti, jež bych činil skryt ve tvé věrnosti. Uč mě malým krokům spravedlnosti, jež bych konal, oblečen ve tvou spravedlnost.

Pane, uč mě, co je velké; uč mě, co je malé. Nedej mi však zanedbávat to, co je jen menší a vnější; neboť v tom konáš při mně své dílo: v penězích, které dáváš procházet mýma rukama; v kousku pozemského chleba, kterým mě sytíš i v chlebu, který mám darovat; v nepatrné práci, kterou konám ve tvém jménu. Ani to nejmenší ti není příliš nevýznamné. Proto ses stal člověkem. Tvé Slovo je svíce mým nohám a světlo mé stezce.

Joachim Daxsel

29. února

Nu 13, 1-4.18-34; L 12, 49-59

Slyš, Pane,

naší touhy hlas: Oheň dej!

Kde zchladla srdce, tam již zas oheň dej.

Jsme v prosbách jednomyslní: Tvůj van ať vpadne v ticho dní,

Duch letnic ať nás naplní. Oheň dej!

Vše choré zjev a uzdrav již v ohni svém.

Vše slabé vzpřim a zdvihni výš v ohni svém.

Kde rukou opuštěnost zlá a k prosbám kolena jsou mdlá,

ať pronikne je posila v ohni tvém.

Spal všecku hříšnou svárliivost ohněm svým.

Vlij apoštolskou horlivost ohněm svým.

Ať roztaví už všechn strach

Duch smělých svědectví a snah,

nás k činu sjednot v modlitbách ohněm svým.

Samuel Verner

1. března

Nu 14, 1-11; L 13, 1-9

Pane můj,

jsi tak blízko, a já nejsem na tvůj příchod ani dost málo připraven. Učiň se mnou něco, abych se stal jiným člověkem. Proměň mé srdce, naroubuj na mé plané větve ušlechtilý roub, odstraň, co ti překáží a je pro tebe bez užitku.

Učinils již se mnou ne jeden pokus, ale já přesto nepřináším ovoce, jež by se ti mohlo líbit. Smiluj se ještě nade mnou, Hospodáři, abych nerostl bez užitku. Ještě to se mnou zkus, znovu zkyprí mou půdu, aby se ukázalo nějaké ovoce pokání.

2. března*Nu 14, 17-24; L 13, 10-17*

Pane Ježíši Kriste,

přitahuj nás k sobě, vyprošťuj nás z hrozné jámy sebelibosti a marnivosti, z hrobů hříchu, ze všech sítí a spletenin světa a satana. Vtahuj nás do své smrti a svou smrtí do svého vzkříšeného života; přitahuj nás k svému srdci, k nejnuitřnějšimu společenství své lásky, do věrného následování svých šlépějí, do plné poslušnosti své svatě vůle.

*Fr. Bodelschwingh st.***3. března***Nu 22,1-18; L 14,1-14*

Jak jsi laskavý, Pane,

že mě zveš do své společnosti. Dej, abych se nikdy nehrnul dopředu, ale byl šťastný, že smím být v tvé blízkosti – třeba někde vzadu – nepozorován. Děkuji ti, že zveš takového chudáka, že neděláš rozdíl, jak my lidé často dělááme. Nemohu se ti ničím odplatit, mohu jen žasnout nad tí, které se mi dostalo.

Vím, že mi vždy dáváš mnohem víc, než zasluhuji. Chci se učit od tebe činit dobré a nečekat odměnu. Děkuji ti, že pokorným dáváš milost.

4. března*Nu 24, 1-13; L 14, 25-35*

Dovol mi, Pane,

přijít pod tvůj kříž, na němž jsi přibit. Jako jest psáno: Byl poslušný až do smrti a to smrti kříže.

Dovol mi, Pane, přijít až k patě tvého kříže a říci: Je to moje vina.

My lidé jsme tě přibili na kříž. Co přichází od Boha, musí trpět našima rukama.

Co přichází od Boha bez světské slávy, tím pohrdáme.

Co přichází od Boha bez světské moci, tomu se posmíváme.

Co přichází od Boha a zůstává čistým, to odmítáme.

Kriste, Beránku Boží, který snímáš hřích světa, smiluj se nad námi.

Přijmi mě, Pane, do utrpení svého kříže.

Přijmi mě do své vítězné smrti. Jak jsi řekl: Vezmi svůj kříž a následuj mne.

Přijmi mě do svého kříže a smrti a pomáhej mi vyznávat.

Svět přibíjí Krista na kříž, proto přibije i mne, jestliže zůstanu v něm. A přece, ať cokoli svět na mě vloží: Kristus nesl víc.

Nebudu proto sám, ať trpím cokoli. Jeho cesta byla cestou k životu. Jestliže tedy s ním umíráme, s ním také budeme žít.

Kriste, Beránku Boží, který snímáš hřích světa, daruj nám svůj mír.

*Das Gebet der Tageszeiten (Venite adorernus)***5. března***Nu 27, 12-23; L 15, 1-10*

Buď chválen Bůh,

který mně dává spatřit světlo dne po temnotě noci.

Jeho je noc a jeho je den.

Buď chválen Bůh, který mně dopřává sluneční

svit ve dne a dává odpočnutí pod hvězdami noci. Necht' ho chválí můj spánek, nechť ho oslavuje mé bdění.

Jeho jsem, když spím, jeho jsem, když bdím. Pohleď, zde jsem.

Zde jsem já, kterého zachovááš až k této hodině. Zde jsem já, který se ti vytrhl z ruky a prchal, kterého tvá láska hledala a našla. Zde jsem já, kterého obnovuješ a kterého nechceš na věky opustit.

Vložil jsem svůj život do tvých rukou. Upamatovávej mě na to denně a dej mi radovat se z toho den po dni. Zapomínávám na to hodinu po hodině a dělám, jako bych měl den ve své moci. Tvářím se jako pán tvého dne a myslím na tebe málo. Kdo však hledá svůj vlastní život, ten ho ztratí; kdo ho pro tebe ztratí, ten ho nalézá. Dal jsi mi pocitnout tohoto jitra. Vezmi mě tedy do služby s mýma rukama i nohama, s mým srdcem i mozkiem, s tělem i duší, abych k tvé cti dělal, co dělat mám, ať je to veliké či malé. Co však je veliké a co malé, to rozhoduj, Pane, ty sám.

Joachim Daxsel

6. března

Jon 1; L 15,11-32

Otče náš v nebesích,

ty nezapomínáš na člověka. I kdyby ho zapomnění odloučilo od všech ostatních, a kdyby byl ztracený v množství, ano kdyby už ani nebyl jako člověk, ale jenom jako číslo při sčítání lidu, ty ho znáš, tys na něj přece nezapomněl, rozpomínáš se na jeho jméno, víš, kde je skryt, kde je ztracen v poušti nebo přehlédnut v množství. A kdyby seděl v nejzazší temnotě úzkosti s hroznými myšlenkami, opuštěn od lidí, skoro zbaven řeči, kterou lidé hovoří, tys přece na něj nezapomněl, rozumíš jeho řeči, umíš rychle k němu nalézt cestu, rychle jako zvuk, jako blesk. A jestliže prodléváš, pak to není z pomalosti, ale protože jen ty znáš příhodnost své pomoci.

Soeren Kierkegaard

7. března

Jon 2; L 16, 1-13

Pane,

dej mi bdělé srdce, aby mě od tebe nevzdálila žádná ukvapená myšlenka, ušlechtilé srdce, které by neponížil žádný nedobrý cit, přímé srdce, které se nedá svést z pravé cesty dvojnásobným úmyslem, pevné srdce, které nezlomí žádná nesnáze, svobodné srdce, které si nepodrobí žádná vášeň.

Dej mi rozum, Pane, který tě poznává, moudrost, která tě nalézá, život, který se ti líbí, vytrvalost, která s důvěrou k tobě lne a důvěru, jež mě konečně učiní zcela tvým.

Tomáš Akvinský (+ 7. 3. 1274)

8. března

Jon 3; L 16, 19-31

Myslím dnes, Bože,

na ty, kteréš povolal jako kazatele svého Slova a prosím tě za ně: ať ničím neu-menšují tvá práva svrchovaného Krále a ničím nezakrývají tvé nároky na každého z nás. Ať námi skutečnost tvé svatosti a spravedlnosti pohne v samých základech, abychom bědovali nad svými hříchy. Ať zpretrháme pouta ničemností a začneme žít takovým životem, v němž bys našel zalíbení, abychom se mohli potěšovat pravou nadějí, že nám chceš být v Pánu Ježíši Kristu znova Smírcem a Zachráncem.

9. března

Jon 4; L 17, 1-10

Za tvého života na této zemi, Pane Ježíši,

bylo dáno jen některým, aby věřili, že jsi Kristus, Syn živého Boha, jenž byl poslán, aby v této časnosti ustavil jeho království. I dnes jsme mnozí úplně v zajetí pomíjivých, bezcenných statků, místo abychom toužili po tvé přítomnosti. Ale přitom žálíme, že svrchovaně rozdáváš svou lásku a troufáme si určovat jí meze, zatímco se na Golgathě rozprostřela tvá náruč do nejširších končin vesmíru. Obživ naše okoralé srdce a otevři naše oči, abychom mohli spatřit tvou nynější i budoucí slávu, svatý Beránku!

10. března

Iz 1,1-9; L 17, 11-19

Pane Bože,

stále jsme nakloněni nejmenovat zlo zlem, špínu Špínou, neěst neěstí. Avšak nyní jsme tím vším tak zavaleni, že není možné, abychom neviděli, jak ve své svatosti při nás nic takového nesneseš. Jsme jediná, otevřená a zhnisaná rána. Z hluboké jámy voláme o pomoc. Vyslyš nás a smiluj se nad námi! Vždy jsi podivuhodně způsobil, že byli na světě tvoji věrní vyznavači, a byť jich bylo sebestí, odpouštěls pro ně mnohým. Pane Ježíši Kriste, povolávej si i v současnosti své následovníky a svědky a oduj také za nás.

11. března

Iz 5,1-12; L 17, 20-37

Volám k tobě, Dobrotivý,

kterýs pro mne učinil více, než kdy stačím pochopit. Jak mnoho jsi pro mě vykonal včera, jak mnoho jsi pro mne připravil dnes! A já, který jsem z tvé milosti, kterému dáváš život, dýchám a všecko, na tvé dary tak málo dbám a nepatrně si jich vážím. Dnes jsi mě zasáhl svým slovem a otřásla mnou tvá otázka: Je ještě něco, co bych pro tebe neučinil? Přišelš do vinice mého života a našelš planost, trpkost, nedozrálou, zanedbanou, našelš hřích a nevděk.

Pane, chci dnes začít znova a lépe, poshověj mi, prosím, ještě jednou, abych mohl nést ovoce.

12. března

Iz 6; L 18,1-8

Svatý Bože,

dáváš nám prožívat chvíle tak posvátné, že je neumíme vypovědět ani vyzpívat. Plníš naše srdce svou nesmírnou milostí, odpuštěním a láskou a my zřetelně cítíme, jak toho nejsme hodni. Jsme srazeni na kolena, neodvažujeme se ani oči k tobě pozdvihnout, naše duše se chvěje pro porušenost a svědomí se svírá pro vinu minulosti i přítomnosti. A přece nám dáváš slyšet velebný chvalozpěv o tvé svatosti, slávě a moci. Všude, kam popatříme, vidíme stopy tvé slávy, ano, plná je všechna země slávy tvé. Tvá svatost nás zdvihá a očisťuje, chválíme tě a prosíme: Přitahuj nás vždy znova do své blízkosti.

13. března

Iz 26,1-12; L 18,9-14

Jak dlouho mě ještě budeš snášet, Pane?

Stále mě učíš a přece jsem se posud nenaučil téměř ničemu. Dnes ke mně zaznělo tvé slovo: Doufejte v Hospodina. Jak málo v tebe doufám! Kdybych v tebe doufal, nebyl bych tak ustaraný, mrzutý, plný obav a utajovaného strachu. Jsou chvíle, kdy ve mně není ani záblesk naděje. Všemohoucí! Vyznávám, že očekávám na lidi, na náhodu a nějaké štěstí, vyhlížím příznivou shodu okolností a přitom se klamu a opakují si: Hospodine, očekávám na tebe.

Jak dlouho mě ještě budeš snášet?

14. března

Iz 35; Mt 19, 1-12

Cítím, že bych měl být více než „hlava rodiny“.

Má žena i mé děti čekají. Jít až ke své ženě, jaká dálka! Kdy jsme naposled spolu důvěrně hovořili? Jak je to dávno, co jsme prožívali setkání srdcí, zraněných vlastní křehkostí, hlubinami zrady, ale kotvících v jistotě, žeš mě dal, Bože, ji, a žeš ji spojil s mým životem. A teď mám jít až k té, již nedostatek lásky ponenáhlu znetvořuje tvář, a především tu tvář vnitřní. Teď mám říci: Miluji, ještě, zase, znova – vždyť Bůh je zde, svatý, milosrdný, lidský. A na to čekají i mé děti. Půjdu, neboť ses mě zmocnil – ty. Jdu, neboť musím.

15. března

Iz 53; Mk 9, 30-37

Hospodine, Bože náš,

přicházíme před tebe s vyznáním svých vin: Často jsme slyšeli tvé slovo, zřídka však podle něho žili. Mnoho jsme mluvili o svobodě, málo však jí užívali. Druhé jsme vyzývali k míru, sami však jsme pokoj nepůsobili.

Protože jsme byli líní, je v tomto světě tak málo lásky. Protože jsme pohrdali tvou svobodou, je tolik nesvobody.

Protože jsme se nedali upotřebit jako nástroje tvého pokoje, je v tomto světě tolik nenávisti. Vůči tobě samému jsme se provinili: tvému slovu jsme měli věřit, s tvou silou jsme měli počítat. My tě však neposlouchali, nevolali jsme k tobě, byli jsme slabí ve víře, v modlitbách i v jednání. Pane, vyznáváme se tobě, Všemohoucímu, že jsme zhřešili v myšlenkách, slovech i činech. Prosíme proto: Pane, smiluj se nad námi.

16. března*Jr 1,1-10; Mk 10, 13-31*

Všemohoucí, milosrdný Bože a Otče!

Vzdáváme ti díky a chvály, že jsi nám i našim dětem všechny hříchy odpustil pro oběť svého milého Syna Ježíše Krista; žes nás svým svatým Duchem přijal za jeho údy; žes nám to vše zpečetil a utvrdil svatým křtem.

Prosíme tě ve jménu tvého milého Syna, abys i naše děti vždy spravoval svým svatým Duchem, aby byly vychovány křesťansky a zbožně, aby v Pánu Ježíši Kristu rostly a prospívaly. Aby vyznávaly tvou otcovskou dobrotu a milosrdenství, které jsi prokázal jim i nám všem. Aby žily ve vší spravedlnosti pod jediným učitelem, králem a nejvyšším knězem Ježíšem Kristem, statečně bojovaly proti hříchu, ďáblu a celé jeho říši. Aby vítězily a vděčně chválily a oslavovaly tebe i tvého Syna Ježíše Krista spolu s Duchem svatým, Boha jediného a pravého.

*Podle Agendy reformované církve***17. března***Jr 3, 12-25; Mt 20, 1-16*

Pane,

tvé slovo mě usvědčuje, že je jediné mou vinou, když se v životě ocitám na dně. Dej, ať to tedy na nikoho nesvádím, falešně se neomlouvám, ani ti nechci uniknout. Už jsem mnohokrát poznal, že tím nic nevyřeším ani nezastřu. Umíš si vždy nalézt dost prostředků, jak mě dostihnout a usvědčit. Ať se proto raději vydávám v povolnou službu všemu, co chceš, abych učinil na svědectví tvé lásky a slávy.

18. března*Jr 5,1-9; Mt 20,17-28*

Věčný Boží Synu,

pod břemenem našich hříchů vedls těžký, tesklivý a hrozný boj se smrtí a peklím, potil ses krvavým potem, avšak nezdráhal ses pít za nás hořký kalich utrpení, nýbrž stále prokazovals svou lásku k nám až do vypuštění své duše. Buď tobě za tak velikou milost chvála, čest a sláva věčná. Dej nám, abychom zase i my byli tobě věrni. Uchraň nás od škodlivé vysokomyslnosti, ať nedoufáme sami v sebe, ani ve svůj rozum, ani ve svou sílu, ani ve svůj dobrý úmysl. Ať raději nepochybujeme, že ty umíš i chceš pomáhat těm, kteří procházejí pokušením. Vítězi náš, tvá moc ať vítězí v naší mdlobě, abychom podle tvého příkladu bojovali dobrý boj a ve všem zachovali víru a dobré svědomí.

*J. A. Komenský***19. března***Jr 5, 21-31 Mk 10, 46-52*

Pane Ježíši,

jdeme za tebou hlučně jako mnohý zástup po cestě z Jericha a díváme se trochu povýšeně na ty, kteří za tebou nejdou, kteří vůbec nikam nejdou, protože sedí u

cesty a žebrají. Jsme rozhořčeni, že nějaký nevidomý opovážlivec začal rušit naši bohoslužbu a nabíráme dechu, abychom ho rázně okřikli.

Učiň ten div, Pane Ježíši, ať on nás překoná! Děkujeme ti, že se nakonec do toho vložíš, že si ho všimneš, zastavíš náš bezohledný provoz a každodenní pořádek a prolomíš mu cestu tlačenicí, tomu jednomu – slepému Bartimeovi – který se bez tebe neobejde.

A děkujeme ti, že svým: „Víra tvá tě uzdravila,“ učiníš, že i my prohlédneme, abychom již dál nechodili za tebou jen podle zdání svého zlého srdce.

20. března

Jr 7, 1-11; L 19, 1-10

Pane Ježíši,

přišels, abys hledal a spasil, a nakonec ses dal mučit a zabít, abys nás přesvědčil, že ti jde o druhé. Abychom si to nepletli my, kteří hledíme, jak bychom se měli sami dobře.

Neoklamaly tě zástupy, které nás snadno mýlí svým potleskem nebo svou nelibostí. Pohlédls vzhůru do koruny planého fíku, abys hledal a spasil...

A ohrozil jsi svou pověst. Lidé reptali a vyčítali, když ses ohlédl po bohatém a úspěšném, abys jej spasil – Zachea zloděje.

Prosíme tě dnes o tvého Ducha, abychom se mohli dát tvou cestou – cestou neokázalého hledání a zachraňování toho, co bylo zahynulo.

21. března

Jr 8,4-22; Mt 21,1-9

Milosrdný, svatý Otče,

daruj nám moudrost, v níž bychom tě poznávali, rozum, jímž bychom ti rozuměli, horlivost, jíž bychom tě hledali, trpělivost, v níž bychom tě očekávali, oči, které by tě spatřovaly, srdce, které by o tobě přemýšlelo, a život, který by tě zvěstoval – to vše v moci Ducha našeho Pána Ježíše Krista.

Benedikt z Nursie (+ 21. 3. 543)

22. března

Jr 14, 7-16; Mt 21, 10-17

K tobě se přiznáváme, Pane Ježíši Kriste,

a tebe vyznáváme svým Králem, Pánem a Spasitelem. Nepohrdej námi, ale měj nás všechny, veliké i malé, za své dědictví, jako jsi přijímal chválu od učedníků, od zástupů i od dětí. Uchraň nás od ducha převrácenosti a protivení se tvé pravdě, dej nám srdce, které by ti důvěřovalo a zůstávalo při tobě.

Zachovej nás ve svém království a čiň nás povolné své pravdě a udatné ve vyznávání tebe. Uzdravuj i naše nemoci a neduhy, vymítej z chrámu své církve i z našich srdcí všechny ohavnosti a přebývej v nás svou milostí a spasitelnou pravdou. Čiň nás způsobilé a ochotné k dobrým skutkům a pomoci slabším, ať ti obětujeme ratolesti lásky, až bychom přišli do chrámu nebeského a věčného, a tobě tam, velicí i malí, radostně zpívali Hosanna.

23. března*Jr 25,16-21; Mt 22, 15-22*

Pane Bože,

jsme plni svých bud' a nebo – svých všelijak prohnáných otázek – co dát a co si nechat pro sebe.

Ty však tak jako tenkrát chceš vidět peníz daně a my tu stojíme se svým životem a srdcem na dlani. Čí je ten obraz a nápis? V jakém znamení? V jakém jménu? Komu to patří – to vše, co jsme a co máme?

Císařovo propadá císaři, ale bojíme se a stydíme, Bože, když se ohlížíme, co tvé-ho budeme moci dát tobě. Obnov v nás, prosíme, obraz svůj.

24. března*Jr 17, 5-14; Mt 22, 23-33*

Pane Bože,

máme své představy o tobě i o věčném životě a mnohé nám v nich nesouhlasí. Jedna naše spekulace vyvrací druhou a jsme-li v koncích, podezíráme kde koho – i tebe – z bezradnosti. Zamlouváme obratně svou nevědomost a nouzi. Jsme lidmi pohotových úst. Jsme všelijak upovídání a rádi se přeme o to, co jsme si vymysleli, abychom znovu získali pocit, jak jsme znamenití a jak všechno dovedeme chytře zařídit. Bože poutníků a hledačů, který se nestydíš spojit své jméno s tím, kdo čino-rodě věří k životu, prosíme tě, když tak mluvíme naprázdno, polož nám ruku na ústa. Polož nám ruku na ústa, jako saduceům, abychom se zaposlouchali do zákonů a řádů tvého světa, jemuž se vzdalujeme svým přizemním a chytráckým myšlením.

25. března*Jr 18,1-11; Mt 22, 34-46*

Drahý Pane,

jsem týž beznadějný, opuštěný, bídný hříšník, jako jsem byl, když jsem poprvé slyšel o tobě a přišel k tobě. Dej mi dnes můj vezdejší chléb; své tělo ku pokrmu, svou krev k nápoji. Tělo tvé je pravdivě pokrm a krev tvá je pravdivě nápoj. Pane, tys pravil: Kdo jí mě, živ bude skrze mě. Ó bych poznával, že když jsem ve víře tebou živ, mám život věčný, a ty mě vzkříšíš v den nejposlednější. Amen chvály, amen radosti, amen díkůčinění.

*Alois Adlof (+ 25 3. 1927)***26. března***Jr 20,7-13; Mt 23,1-13*

Pane Ježíši,

přeješ si zrozmáždovat své stádce kolem sebe a všechny nás v sobě sjednocovat. Popatř na naši upřimnou touhu, abychom se scházeli v pokoji a jednotě tvého povolání. Ved' nás, kteří jsme na vlastních cestách pobloudili, a přiváděj nás na stezku, která vede k tobě a k tvému cíli. Dopřej nám všem, abychom tě nacházeli a v tobě našli jeden druhého. Požehnej našemu úsilí, abychom naslouchali tvým pokynům a v

lásce rozvažovali, co nás dělí, tak abychom přemáhali nedorozumění, sobectví a předsudky a jasně viděli před sebou blahoslavený cíl. Dej nám s vroucí oddaností prosit, hledat, klepat, až poznáme, jak jsme sami poznáni a budeme milovat, jak jsme milováni.

Ch. H. Brent

27. března

Jr 23, 1-6; Mk 12, 41-44

Pane,

děkuji ti za svůj sbor. Pomoz, abych se na něj nemrzela, ale snažil se ho každý den nově milovat, jak ty jej miluješ. Nenech mě zmalomyslnět, když se setkávám s lhostejností. Dej mi otevřené ucho i srdce pro všechny, kdo mě potřebují. Nauč mě mít naději pro každého jednotlivce, protože ty jsi dobrotivý ke každému. Prosím tě za všechny, které jsi mi svěřil, za mladé i staré, veselé i smutné, zdravé i nemocné, za pevné i za ty, kteří procházejí pokušením, za blízké i vzdálené. Ať každý ve své situaci uslyší tvé zavolání a pocítí tvou sílu, jež napomíná i těší, zachraňuje a proměňuje. Dej, abych se spolu se svým sborem mohl něčím stát k chvále tvé nesmírné milosti.

Das teure Predigtamt

28. března

Jr 26, 1-11; Mt 26, 1-16

Vzdálený jsem byl od tebe, Bože,

sladkosti věčná, ale ty smilovav se, přiblížil ses ke mě; bloudil jsem, ale tys mě upamatoval; motal jsem se, nevěda kam jít, ale tys mě navedl na pravou cestu; zašel jsem od tebe a ztratil jsem tebe i sebe, ale tys mne navrátil mně i sobě. Nebe a země od tebe jsou a dobré jsou a krásné jsou a žádostivé jsou, protože od tebe jsou; avšak nejsou ani tak dobré, ani tak krásné, ani tak žádostivé jako ty, Učitel jejich; proto duše hledající potěšení nemohou nasytit. Ty jsi, Pane, plnost plností, srdce naše je neuspokojené, dokud nezakotví v tobě. Zdržuj mě, Pane, veď mne, nes mě, abych od tebe nebloudil a neklesal; dej, ať tě miluji milováním věčným a vedle tebe nemiluji žádné věci, leč pro tebe a v tobě, láska neskonálá. Duch tvůj dobrý spravuj mě a tvé milosrdenství mě sprovázej po cestách mých.

J. A. Komenský (+ 28. 3. 1592)

29. března

Jr 26,12-19 J 13,1-15

Pane,

nejsem hodni nejmenší tvé milosti a vší pravdy, kterou jsi zjevil svým služebníkům. Avšak pro tvé veliké milosrdenství prosíme: Odpusť nám. Odpusť nám naši malou víru a nedostatek poznání. Odpusť nám hřích, že známe tvé slovo a nemáme odvahu a horlivost zvěstovat je dál. Odpusť nám, Pane, že jsme ochotni přijímat polopravdy a točit se každým zavanutím lidského učení.

Odpusť nám, Pane, naše rozličné hřichy proti tvé lásce a tvému milosrdenství v našich denních vztazích k druhým lidem.

Odpusť nám, Pane, náš častý sklon k pohodlnosti a kompromisům, naši malátnost v boji proti zlému.

Odpusť nám, Pane, předsudky a hrdost, která tak často brání našemu společenství s tebou. Pane, smiluj se, Kriste, smiluj se nad námi.

Suzanne de Dietrich

30. března

Jr 29, 1-13; J 13, 16-30

Ó Bože můj,
 tys láskou zranil mne
 a ještě všecka chvěje se ta rána,
 ó Bože můj, tys láskou zranil mne.
 Zde čelo mé, jež mohlo se jen rdít,
 ať podnožkou je pro tvé svaté nohy,
 zde čelo mé, jež mohlo se jen rdít.
 Zde ruce mé, jež nepracovaly,
 v ně žhoucí uhlí vlož, kadidlo vzácné,
 zde ruce mé, jež nepracovaly.
 Zde srdce mé, jež darmo bušilo,
 ať tepe teď, v golgotské jato trní,
 zde srdce mé, jež darmo bušilo.
 Zde nohy mé, chodkyně v nicotu,
 ať přiběhnou k volání milosti tvé,
 zde nohy mé, chodkyně v nicotu.
 Zde hlas můj, mrzutý od mrzkých lží,
 jen ať zní výčitkami kajícími,
 zde hlas můj, mrzutý od mrzkých lží.
 Zde oči mé, světýlka omylu,
 ať uhasí je slzy při modlitbě,
 zde oči mé, světýlka omylu.
 Och, tys Bůh odpuštění, oběti,
 má nevděčnost jak hluboká je studna,
 och, tys Bůh odpuštění, oběti.
 Bože bázně a Bože svatosti,
 běda, ta černá propast mojí viny,
 Bože bázně a Bože svatosti.
 Ty Bože míru, štěstí, radosti,
 všecky mé strachy, nevědomosti mé,
 Ty Bože míru, štěstí, radosti,
 ty toto všecko, toto všecko znáš,
 i jak jsem chudší, než kdokoli tu,
 ty toto všecko, toto všecko znáš,
 však co mám, Bože můj, to dávám ti tu.

31. března*Jr 33, 1-11; J 13, 31-38*

Pane, náš Bože a Otče,

ty, kterýs nám přikázal, abychom se navzájem milovali, dej nám ze své milosti, abychom milovali každého člověka, s kterým se setkáme na své cestě. Prosíme, abys dokazoval své milosrdenství všem, zvláště však těm, koho nám darovala tvá láska. Naše prosba je mdlá a slabá, ale dej jim, Pane, víc, mnohem víc než dovedeme prosit a myslit. Vždyť tvá láska převyšuje každou lidskou lásku. Nalož s nimi podle své vůle tak, aby vždycky a všude stáli pod tvým vedením a pod tvou ochranou. Pomoz jim milovat tě tak, aby si žádali, mluvili a činili to, co se líbí tobě. A nakonec jim dej vejít do života věčného. Tobě buď sláva na věky.

*Anselm z Canterbury***1. dubna***Jr 36, 1-10; Mt 26, 17-29*

Hospodine, Bože náš,

děkujeme ti a oslavujeme tebe: Daroval jsi nám přístup k životu ve svém Synu Ježíši Kristu, který zvěstoval světu nepřemožitelnost lásky, volal provinilé do své blízkosti a zval všechny lidi k tvému stolu, který dal za nás své tělo na smrt a prolil pro nás svou krev.

Děkujeme ti a oslavujeme tebe: Pomáháš nám svým slovem a společenstvím stolu při svaté Večeři, abychom vždy znovu poznávali svou vinu, abychom se vždy znovu dali osvobodit od své minulosti, abychom vždy znovu všechno vložili do tvé ruky.

Děkujeme ti a oslavujeme tebe: Daruješ nám jednotu a pokoj před svou tváří, voláš nás ze vši osamělosti, ze vši rozčilenosti, spojuješ nás přes všechny rozdíly v obecnství sboru a dáváš nám naději na veliké společenství všech lidí. Radostní v této víře, smělí v naději, odhodlaní k lásce děkujeme ti, oslavujeme a vzýváme tebe Otce, Syna i Ducha svatého.

*Mitten unter uns***2. dubna***Jr 36,14-26; J 15,1-11*

Můj Pane Bože,

Živote mého života, Duchu mého ducha, shlédni na mne v milosti a naplň mě svým svatým Duchem, aby mé srdce milovalo již jen tebe. Nežádám od tebe žádný jiný dar než tebe samého, který jsi život a uděluješ všechna jeho požehnání. Neprosím tě o svět nebo jeho poklady, neprosím tě ani o nebe, jenom po tobě toužím a kde jsi ty, tam je nebe, Ty jediný můžeš utišit hlad a žízeň mého srdce, neboť tys je učinil. Můj Stvořiteli! Nestvořils mé srdce pro nikoho jiného, jen pro sebe a vložils do něho touhu po spočinutí v tobě. Vyjmi tedy z něho všechno, co se ti protiví, vstup do něho a vládni v něm navždy.

Sadhu Sundar Singh

3. dubna*Jr 38, 1-13; Mt 26, 30-46*

Věrný Spasiteli,

který jsi pro nás vytrpěl smrtelnou úzkost, vpiš svou lásku tak hluboko do našich srdcí, aby ji nemohly vyhladit ani radost, ani bolest, ani život, ani smrt.

Ty jsi chléb života, který byl pro nás lámán a obětován. Dej i nám, abychom se radostně dovedli pro tebe obětovat. Tys vinný kmen a my ratolesti. Dej, aby tvá svatá krev, kterou na kříži pro nás vylil, proudila naším srdcem a naším duchem jako životodárná míza. Plň nás svou spravedlností, abychom se mohli stávat obětním darem, připraveným pro tebe. Pomoz nám, Pane, abychom žili jako ti, kteří nepatří sami sobě, protože byli vykoupeni tvou krví. Tvoji jsme od první hodiny svého zrození, tvoji zůstáváme na věky.

*Charles Kingsley***4. dubna***Jr 38, 14-24; J 17, 1-12*

Nebeský Otče,

děkujeme ti, žes nás povolal, abychom ve tvé církvi byli spojeni jako údy jednoho těla, jehož hlavou je Ježíš Kristus. Jsme před tvou tváří jako bratři a sestry a prosíme: uě nás, jak bychom ti mohli sloužit, každý tím darem, který přijal; spoj naše srdce v jednotě víry, poboř zdi, které vždy znovu stavíme, dej, abychom tě jednomyslně vzývali a jedni za druhé prosili, aby nikdo nehledal svůj prospěch nebo před tebou na svého bližního zapomínal; dej nám oprostit se od vši nenávisti, závisti a nesvornosti a navzájem se milovat jako opravdové Boží děti.

*K. B. Ritter***5. dubna***Jr 39,1-10; J 17,13-26*

Otče svatý,

odpuť nám, čím jsme se provinili jeden proti druhému. Je mezi námi tak málo jednoty a tak mnoho rozdělení a nedůvěry. Dej, aby v našich sborech nabýval vždy více moci duch lásky a důvěry, abychom s čistým srdcem pěstovali vzájemné společenství a jednotu bratří a sester, jak se tobě líbí. Daruj nám lásku, zboř zdi, které nás dělí; vlij svou lásku do našich srdcí, abychom ve tvém světle měli obecnost mezi sebou, aby v naší jednomyslnosti svět poznával tebe. Dej nám ochotu k oběti pro čest svého Syna Ježíše Krista a pro záchranu lidí.

*Světová rada církví***6. dubna***Ž 42, 1-12; Mt 26, 47-56*

Bože v nebesích,

smiluj se nad námi. Pane Ježíši Kriste, pros za svůj lid. Tys ho vykoupil. Zachovej nás v pravé, pravdivé křesťanské víře. Svolávej v jednotu vyznavače svého jména, kteří jsou daleko jeden od druhého, dej jim zaslechnout svůj důvěrně známý hlas, své božské slovo v Písmech svatých. Pomoz nám, abychom tento svůj hlas poznávali a

abychom nešli za žádným jiným voláním, které je jen lidským mámením, abychom nikdy od tebe nepobloudili, Pane Ježíši Kriste.

Albrecht Diirer (+ 6. 4. 1528)

7. dubna

Ž 22, 1-19; Mt 26, 57-75

O Petrovi je psáno,

že tě nazval Kristem, Synem Boha živého. Ty víš, že jsem to říkal i já, protože ti věřím. O Petrovi je psáno, že tě nechtěl zapřít, i kdyby ho to mělo stát život.

Ty víš, že jsem to říkal i já, protože si tě vážím. O Petrovi je psáno, že tě zapřel a že se dušoval, že tě nezná.

Ty víš, že jsem tě zapřel i já, protože jsem propadl strachu. O Petrovi je psáno, že vyšel ven, když zazpíval kohout a že hořce plakal.

Ty víš, že se i já za sebe stydím. O tobě je psáno, žes přišel za Petrem znovu a žes mu znovu řekl: Pojď za mnou. Prosím, navrať se i ke mně. Pane, ty znáš všechno. Ty víš, že tě miluji.

8. dubna

Ž 22,20-32; Mt 27,1-10

Bože můj, Bože můj,

proč jsi mne opustil?

Prosby jsi vyslyšal, světlem mých očí byl,
s tebou i v bolestech vždy jsem se napřímil.

Bývals mou útěchou ve světě bouřlivém,
srdce mé zažihals nebeským plamenem,
v bídě i potupě slovo tvé vnímal jsem.

Promluv, ó Bože můj. Proč jsi mne zanechal?

Nohy mi uvázly, nevím kam – kudy dál,
bez jasu tváře tvé život se pouští stal.

Tu zní mi v odpověď: Synu, JSEM, KTERÝ JSEM.

Nikdy neopouštím, ač bývám opuštěn.

Ragnar Jändel (ze švédštiny přel. Marie Rafajová)

9. dubna

Ž 51; L 23, 1-16

Pane Bože,

upadl jsem do veliké bídy. Mé starosti mě chtějí udusit. Nevím kudy kam. Bože, buď milostiv a pomoz. Dej sílu unést, co sesíláš. Ať nepanuje nade mnou strach, ujmi se otcovsky mých drahých, ženy a dětí. Milosrdný Bože, odpusť mi všechno, Čím jsem se prohřešil vůči tobě i vůči lidem. Důvěřuji tvé milosti a dávám svůj život zcela do tvé ruky. Učiň se mnou, jak se tobě líbí a jak to je pro mne dobré. Ať žiji či umírám, jsem při tobě a ty při mně, můj Bože. Pane, očekávám na tvé spasení a na tvé království.

*Dietrich Bonhoeffer (popraven 9. 4. 1945)
Modlitba, kterou sepsal, pro své spoluvězně o vánocích 1943*

10. dubna*Ž16; J 18, 28-40*

Svatý Bože,

lekáme se tvého přísného pohledu na náš život. Vidíš při nás i to, co my vidět a přiznat nechceme. Víš, jak se rádi před tebou skrýváme a činíme se lepšími, než skutečně jsme; jak si zakládáme na vlastní spravedlnosti a spokojujeme se tím, že nás druzí chválí. Prosíme, užij moci svého Ducha a dej nám vidět všecku naši vzpouru, nevěrnost a neposlušnost, kterou tě zarmucujeme a hněváme. Děkujeme ti, že nás ve svém Slově učíš, abychom své viny a zármutek pro ně odevzdávali tobě a od tebe očekávali pomoc, uzdravení srdce, napravení myslí a zmocnění ke skutkům, které se ti líbí. I nyní k tobě voláme o pomoc a prosíme: uslyš nás pro zásluhu Pána Ježíše Krista, který trpěl za naše viny a vstal z mrtvých, abychom mohli začít žít v nové poslůsnosti. Smiluj se nad námi!

11. dubna*Ž 39; J 19,1-11*

Pane Ježíši Kriste,

děkujeme ti, že jsi tak věrně snášel pohrdání a posměch žoldněřů, nevděčnost církve a lhůstojnost mocných tohoto světa. To pro nás a za nás jsi šel cestou utrpení jako tichý Beránek Boží. Tys byl ponížěn pro naše viny, abychom my byli povýšeni tvým odpuštěním. Tys nám změnil soud a odsouzení v nezaslouženou milost. Za to všechno ti děkujeme. Zároveň však ti vyznáváme, že na tvé milosrdenství snadno zapomínáme a chováme se k tobě jako ti, kteří v tebe nevěří. Nebereme vážně tvá slova a tvůj příklad poslušného života. Nedovedeme tě mít vždy za největší požehnaní života a nemáme za radost, že o nás jako Pastýř pečuješ. Jsme i lhůstojní k tvé lásce a nestojíme celým srdcem o tvé království. Prosíme, odpusť nám, že své provinění proti tobě obnovujeme a rozmnožujeme. Smiluj se nad námi a vezmi nás zase do počtu svých věrných.

12. dubna*Ž 40,1-11; L 23, 33-48*

Beránku Boží,

na kříž přibitý, nepočítej nám za hřích, že nechápeme tvou obět, kterou jsi přinesl pro naše spasení. Přiznáváme, že se náš rozum neumí smířit s tvým ponižením, které jsi tak poslušně snášel. Urážíme se na tvé bezmocnosti. Děkujeme ti, že i tuto naši nechápavost zahrnul do své odpouštějící lásky.

Prosíme, užij těch chvil našeho života, kdy lépe rozumíme, jak velká je naše vina, a ukaž nám svou slávu, která je i pro nás připravena. Ať nám zní z tvého Evangelia ujištění, že jsi svou obětí zase uvedl do pořádku všechno, co jsme svým hříchem pokazili. Ty jediný nám můžeš navrátit Otce a nás navrátit Otcí. Smiluj se nad námi. Dej své dobré věci nám i našim drahým.

13. dubna*Ž 72; L 23, 33-48*

Z nehlubšího svého srdce děkujeme ti, Pane Ježíši Kriste,

že jsi nás hříšníky vykoupil svým hořkým umučením a smrtí kříže od věčné smrti a zahynutí. My jsme tě přivedli k těm bolestem, poněvadž pro naše hříchy byl jsi raněn a pro naše nepravosti potřen. My jsme se zadlužili a tys platil; my se provinili a tys trpěl. Byl jsi svlečen ze svého roucha, abychom my byli oblečeni v tebe. Byls počten mezi bezbožné zločince, abychom my byli počteni mezi syny Boží. O tvé rouchu se dělili tvoji nepřátelé, aby tvá zásluha byla rozdělena mezi tvé přátele. Ty ses, nejlitostivější biskupe, uprostřed svých bolestí modlil za hříšníky, hříšným jsi odpouštěl, hříšným ráj otevíral. Dej nám, ať nehledáme odpuštění svých hříchů a ospravedlnění jinde než v tvé oběti, jdeme ve tvých šlépějích, nepřátelům odpouštíme, modlíme se za ně, o matku církev se staráme a očekáváme spasení všech lidí. A když přijde naše poslední hodina a my k tobě s kajícím lotrem budeme volat, vyslyš nás, otevři nám bránu věčného ráje a přijmi nás k sobě, abychom s tebou byli věčně.

J. A. Komenský

14. dubna

Ž 40,12-18; J 19, 25-37

Náš nebeský Otče,

dals nám Ježíše Krista, v jehož dokonalém světle se máme učit lépe vidět a hlouběji poznat život. Když se povrchně domníváme, že jsme plně poznali lidskou špatnost a zlobu, ty nám na něm ukazuješ, že takovou hořkost a zklamání z člověka jako on nikdo z nás neokusil. Když máme sami o sobě dobré mínění, tu nám ve zvěsti o Ukřižovaném připomínáš, že jsme plni nepravostí, které tvá spravedlnost nemůže nechat bez trestu. Dej, prosíme, abychom v pýše tuto zvěst neodmítli, ale pokorně jí nad sebou dali vládnout. A uč nás osvobozené chodit v novotě života.

15. dubna

Ž 8; Mt 27,57-66

Ó Kriste,

reku nezmožený, ty vstal jsi, v hrobě již tě není – buď zvelebeno tvoje jméno, že dílo tvé je zpečetěno, že zhrozen je hřích nebezpečný, že máme v tobě život věčný. Vzkříšený Kriste, cesto v nebe: ó, dej nám následovat tebe. Tys pravda, vítězící jistě: ó zdržuj nás v ní, Jezukriste. Tys život, vzkříšený Ježíši: dej život věčný nám v tvé říši. Tys dobrý Pastýř náš, ó Kriste, tys z lásky přenesmírné, čisté, za ovce život na kříž vložil, však v třetí den zas slavně ožil – dej následovat nám tě vděčně, pak spas nás, stádo svoje, věčně.

Martin Sládkovičov (Braxatoris)

16. dubna

Ž 118,1-17; J 20,1-18

Sestoupils, Kriste,

v země hlubinu a zlámals věčné závory, jež zavíraly vězně, a po třech dnech vstal jsi z hrobu jako Jonáš z jícnu mořské ryby.

Spasiteli můj, živá oběti, který ses jako Bůh dobrovolně obětoval Otci, ty jsi spolu z mrtvých vzkřísil praotce všech, Adama. Vzkříšení Kristovo spatřivše, pokloňme se svatému Pánu Ježíši, jedinému bezhříšnému. Kříži tvému klaníme se, Kriste, svaté vzkříšení tvé opěváme a slavíme, neboť ty jsi Bůh náš, kromě tebe jiného nemáme a jméno tvé zýváme. Pojďte, všichni věřící, pokloňme se svatému Kristovu vzkříšení, neboť hle, skrze kříž přišla radost celému světu.

Vždycky blahoslavíme Pána, opěváme vzkříšení jeho, neboť ukřižování přetrpěv, smrtí smrt překonal.

Z liturgie pravoslavné církve

17. dubna

Ž 118,18-29; L 24,13-35

Pane náš a Bože náš,

ty nás nutíš, abychom se zamýšleli nad stavbou svého života. Nedopouštíš, abychom se zálibně zhlíželi ve vlastním díle. Děkujeme ti za tvou výtku, že jsme se při jeho budování odvážili nepotřebovat ten kámen, který naši stavbu činí pevnou, účelovou a krásnou. Odpusť nám, že se rozpakujeme počítat s Ježíšem Kristem vzkříšeným, a to i tam, kde se nás dotýká smrt a beznadějnost. Prosíme tě, odstraň všechny zábrany, které ti naše srdce nastavělo, dej nám radostné porozumění pro dílo, které na světě konáš a pochopení, kde se můžeme stát tvými užitečnými dělníky.

18. dubna

Ž 110; L 24,36-49

Vyvýšený Bože,

vložils vládu a správu nad světem i nad námi do rukou svého Syna, který podle tvé vůle byl nejprve služebníkem všech. Prosíme, obrať si nás, ať nežijeme jako jeho a tvoji nepřátelé. Zlom náš zjevný a skrytý odpor a dej, abychom ho přijali jako rozhodčího v celém svém životě. Dej nám to pochopit, proč jsi právě jemu dal jméno nad každé jméno a proč se před ním má každé koleno sklonit. Vyuč nás jeho cestě pokory, služby, pravdy a lásky. Způsob to, aby náš život byl výrazně poznamenán vůlí a duchem tohoto Pána a vírou v jeho nynější i budoucí panování.

19. dubna

Ž 45; J 20,19-31

Pane,

příliš dobře mě znáš. Upínám se k věcem, které se dají ověřit smysly a rozumem. Chci mít všechno jisté, zaručené, prozkoušené. Tebe však není možno vidět, ruce na tebe nemohou dosáhnout, nelze tě ani dokázat. A přece jen ty působíš, že jsem a mohu být šťastný – když s tebou počítám jako s nejskutečnějším. A ty mi přeješ, abych byl šťastný. Dej mi, prosím, takovou vnímavost, abych mohl věřit v tebe neviditelného. Staň se pro mne skutečností nejjistější.

20. dubna

Dt 1,5-18; J 21,1-14

Pane,

mám velkou touhu někoho pro tebe získat. Připadám si však jako ti muži u rybníka. Sedí tam už brzy ráno, v poledne a často i večer. Když se dívám, vidím, že jejich brašna je skoro vždy prázdná. Nic nechytily. Zahanbují mě však, Pane. Sedí tam v chladu a venku a jsou tak nesmírně trpěliví. Stále čekají, že přece jen nějakou rybu chytí. Také bych chtěl někoho pro tebe získat, ale nedovedu být tak trpělivý. Nemám dost času. Neumím čekat. Chci hned vidět výsledek, a když mé slovo není takové, aby hned někoho přitáhlo, už se svými bližními nechci nic mít. Tehdy u jezera po svém vzkříšení přišel ke svým učedníkům a přikázal: Hodte znovu síť! Otevři mi oči, abych viděl, že ty stojíš vedle mne a říkáš: Zkus to ještě znova.

21. dubna

Dt 4,1-9; J 21,15-25

Vždycky si říkám, Pane,

že by ti druzí měli už konečně za tebou nastoupit cestu. Velmi by to potřebovali, protože se mi zdá, že za mnoho nestojí. Kdyby šli za tebou, jistě by jim to pomohlo.

Mám o ně zájem, tak si to jistě i ty přeješ. Proto mě tak zarazilo, Pane, slovo k Petrovi: Co tobě po tom? Ty pojď za mnou. Což se ti můj zájem o druhé nelíbí? – Zase jsi mě dostihl, můj Pane. Mne voláš na cestu za tebou a můj zájem o druhé je jenom zastíracím manévrem, abych sám nemusel jít. Chceš, abych já vykročil a neohlížel se, co dělají druzí. Abych měl odvahu jít za tebou třeba sám. Děkuji ti, že mě voláš.

22. dubna

Dt 4,30-40; Mt 28,16-20

Pane,

každý den zapomínám, že lenost je veliký hřích. Proto sám sebe omlouvám. Raději sednu a přemýšlím. Mám vždycky mnoho práce, je tolik starostí. Potřebuji také osvěžení, vždyť život je samý shon a spěch. Je mrzuté, že chceš, abych navštívil nemocného, šel do rodiny, kde se hádají, mezi děti, které nevědí, co dělat. A ještě těžší, že mám lidi získávat za tvé učedníky. Zase práce. A ty víš, jak je nesnadné dnes o tobě někomu povědět. Jedni se smějí, druzí odmítají.

Pane, buď při mně po všechny mé dny, nenech mě lenořit, ale posílej mě k lidem, aby se stávali tvými učedníky. Zbavuj mě výmluv a dávej mi radost a odvahu. Vždyť ty jdeš přede mnou a připravuješ mi cestu.

23. dubna

Dt 6, 1-13; Ř 5,1-11

Pane,

není pro mě lehké, abych zařadil sám sebe mezi bezbožníky. Myslívám si, že ti druzí jsou přece jen o něco horší než já. Někdy je mi velice těžké pochopit, žes umíral také za mne, když jsi umíral za bezbožné lidi. Jsem opravdu tak špatný, že bylo třeba, abys i za mě dal svůj život?

Ptám se tě a ty posíláš do mého života chvíle, v nichž mi otvíráš oči. Vedeš mě, abych se zamyslel nad sebou, V koutku srdce, na dně duše cítím, že nejsem dobrý při vši slušnosti. Nerad si to přiznávám, není mně to příjemné. Ale vím, že tehdy ty mě,

Pane, přemáháš. Když mi ukazuješ mou vinu, nechceš mě potupit. Máš mě k tomu, abych poznal sám sebe a přijal tvou obětující se lásku. Děkuji ti, Pane, že jsi i za mě zemřel.

24. dubna

Dt 7,6-13; Ř 6,1-11

Pane Ježíši Kriste,

vděčně tě oslavujeme, žes nás ve svatém křtu přijal do počtu svých dětí. Prosíme tě srdečně, abys nás bez přestání křtil ohněm svatého Ducha, abys nás neshledal křesťany jen zdánlivými a podle jména, ale vpravdě svými dětmi. Když pak vyjde tvůj soud a budeš čistit své humno, dopřej nám, abychom byli shromážděni jako dobrá pšenice do tvých sýpek k věčnému spasení a nebyli vhozeni jako plevy do ohně. Buď tobě čest, který vládneš s Otcem i s Duchem svatým, pravý Bůh, nyní i na věky.

Lutkerisches Gebetbuch z r. 1550

25. dubna

Dt 8,10-20; 1K 15, 1-11

Oslavuji tě, milý Pane Ježíši,

žes mě očistil od všech mých hříchů a odpustil mi množství mých přestoupení. Vedls mě mateřským rukama a ušetřil mnohého trápení. Veď mě svým svatým Duchem a stůj při mně svou silou až do mého posledního vydechnutí. Víím, jsi věrný, věrný, věrný, neopustíš mě, ani mne nemineš, dáš mému smrtelnému tělu, aby z prachu zase povstalo, zjasnělé a oslavené, a já stanu s radostí před tvou tvář. Jak mi bude, až poprvé spatřím tvůj vznešený obličej!

Pane Ježíši, poručím svou duši do tvých věrných rukou. Amen, amen, amen, hallelujah.

A. H. Francke (týden před svojí smrtí, 8. 6. 1727)

26. dubna

Dt 15,1-11; 1K 15,12-28

Všemohoucí Bože,

tvé slovo nás neustále usvědčuje, jak málo je I bereme vážně a jak jsme tolik zavření do nevěry, že z něho nedovedeme vzít ani ty největší a nejúžasnější dary, které nás chudé činí bohatými. Odpusť nám, prosíme, že jsme se tak pošetile smířili s věcmi, proti nimž jsme povoláni bojovat. Smířili jsme se s hříchem a se skutečností smrti I tak, že nás tvé zprávy o přemožení těchto dvou mocí nechávají chladnými a nechápavými. Odpusť nám, že přes tvá svědectví bývá pro nás pohřeb pohřbem a hrob hrobem. Daruj nám víru, která by věrně čekala při tvých zaslíbeních, až se naplní. I to nám dej, ať pochopíme, že vzkříšený Ježíš může rozbít všechno naše velké i drobné spojenectví se smrtí a může od základu proměnit náš život.

27. dubna

Dt 18,15-22; 1K 15,35-49

Má jediná pravá Lásko,

tebe chci už nyní milovat, abych tě mohl jednou plně milovat. Jaký to bude den, jak dlouhý den bez večera, den věčnosti, v němž budu tak docela jiný než nyní, kdy v sobě cítím smrtelné tělo, a kdy jsem zmaten a odváděn tisíci myšlenkami, které mě chtějí oloupit o nebe. Můj Bože a Pane, jaký to bude den, až budou ode mne odňaty všechny hříchy, až budu stát před tebou dokonalý a čistý, kdy budu moci snést tvou přítomnost, aniž bych se děsil před tvými očima. Můj Bože, ačkoliv tě nejsem hoden vidět nebo se k tobě blížit, přece chci alespoň hledat tvé království a toužit po tom, co mně zde v plnosti není ještě dopřáno. Můj Spasiteli a Vykupiteli, ty buď mým jediným Bohem! Nechci mít žádného jiného pána mimo tebe. Chci rozbít ve svém srdci všechny modly, které se snaží tebe zatlačit. Nic nechci jmenovat svým, jen Ježíše Ukřižovaného. Ať je obsahem mého života tebe vzývat a tobě se cele odevzdávat.

J. H. Newman

28. dubna

Dt 28,1-10; Zj 1,4-8

Milý Pane Ježíši,

díky tobě za poznání, že jsi vítěz a král nad hříchem a prázdnotou života. Díky za poznání, že | jsi zemřel i za mne na kříži a že tvá krev mě může vždy očistit od vší poskvrny sobeckého srdce. Odpusť, prosím, že často přijímám dílo spasení lehkomyšlně pro sebe, ale sám ti nevydávám všechno, a tak se zbavuji účinku tvé očišťující síly. Pane, | stavím se nyní opět pod moc tvého kříže. Chci se znova pokusit vzepřít se hříchu a přinést ti oběť vlastního života. Dej mi, prosím, k tomu sílu, odvahu i prostou a pokornou mysl.

29. dubna

Dt 30,8-20; Zj 1,9-20

Pohled' má duše,

a spatřuj ukřižovaného Pána v jeho slávě na trůnu po pravici Otcově. Hled', jak se jeho ubohý šarlat stal oděvem světla a pohrdaná třtina královským žezlem. Trnová koruna je třpytný diadém, a všechny jeho rány jsou proměněné jasem. Tvůj je věčný život, ty králi lidí i andělů, ty vítězi nad hříchem a smrtí. Naše víra jde za tebou všemi nebezpečími a nic nás nemůže zbavit naděje, že tě konečně jednou spatříme. Ať je naší největší radostí myslet na tebe a naší touhou růst v tvé lásce.

John Wesley

30. dubna

Dt 34; 1Pt 1,1-11

Bože spasení mého,

vyuč mě radosti. Dej mi každý nový den rozvažovat tvá dobrodiní, aby má duše nezapomněla ani na jediné. Rozpomínám se na uplynulé dny svého života; dej mi spatřovat stopy toho, jak jsi bděl nad mým srdcem, když na sebe nedávalo pozor. Daruj mi, abych myslel na to, cos pro mě činil, abys mě osvěcoval a povzbuzoval v mých pokušeních a pochybnostech. Dovol mi, abych tě vzýval, když jsi mě zahrnul tolika dary své milosti a užils tolika způsobů, abych zůstal v tobě. Dej proto, abych ve

dne i v noci rozvažoval o hlubině tvé dobroty a mé nové srdce aby bylo hluboce vděčné za to, cos mi dal. Ať má duše v tobě jásá, můj Spasiteli, aby měla podíl na tvé lásce.

Alex. Vinet

1. května

Oz 2,14-23; Sk 1,1-11

Zahlad' v nás, Bože,

všecko, co je sobecké, pošetilé a nízké. Probud' v nás k životu všecko, co je tobě podobné a tobě slouží, abychom nakonec dosáhli pravé slávy, která se nezakládá na sobectví, vysokomyslnosti a sebelásce, ale na překonání sobectví ve všech jeho formách. Dej nám poznávat onu slávu, kterou v plnosti vidíme při jediném Ježíši Kristu; slávu, před níž skloní jednou své koleno všichni na zemi i na nebi; slávu, která může být třeba jen v tom, že prostě činíme, co máme činit na místě, na které jsi nás, Bože, postavil a neohlížíme se, jaké to bude mít následky a jakých obětí si to vyžádá.

Ch. Kingsley

2. května

Oz 6; Sk 1,12-26

Hospodine, Bože náš,

dal jsi lidem svůj pokoj a apoštolům jsi seslal Ducha svatého, otevřels jejich rty, aby ti vzdávali chválu. Otevři rty i nám, hříšným, a uč nás, jak máme správně prosit za pravé dary. Řiď k sobě kormidlo našeho života, ty tichý Příklad pro všechny zmítané bouřemi. Ukazuj nám cestu, po které bychom se měli ubírat. Poutej zdou svého Ducha naše těkavé smysly, abychom se jím každý den dali vést k tomu, co by nám bylo k dobrému. A dej, abychom byli hodni toho, že smíme poslušně plnit tvá přikázání a v každý čas se chlubit tvou radostnou přítomností. Nedopusť, abychom se dali oklamat, ale posiluj nás, abychom vztahovali své ruce po budoucím dobrém. Neboť tvá je sláva a čest na věky.

Basilus Veliký

3. května

Oz 14; Sk 2,1-13

Pane,

vyučoval jsi srdce svého věřícího lidu světlem svého svatého Ducha, kterého mu poslal. Sešli ho i nám, abychom přišli k pravému pochopení tvé vykupující pravdy. Navštiv nás svou láskou a dobrotivostí. Osvěćuj naši mysl víc a více světlem svého věčného Evangelia. Vtiskni do našich srdcí lásku k pravdě. Dej, ať rosteme v pravdivé zbožnosti; naplňuj a syť nás vším dobrým a při tom všem nás zachovej svým milosrdenstvím při sobě, našem Pánu.

Svaz reformovaných církví 1964

4. května

Jl 2,12-22; Sk 2,14-28

Přijď, Duchu svatý,

přijď, ty, který v štěstí duši ochraňuješ a v nouzi při ní stojíš, který očišťuješ od nepravostí a uzdravuješ rány. Přijď, učiteli pokorných a soudce pyšných. Přijď, naděje chudých, posilo mdlých. Přijď, hvězdo na moři, přístave v ztroskotání. Přijď, Duchu svatý a smiluj se nade mnou, připrav si mě pro sebe a skloň se ke mně v milosti, aby tvá velikost našla zalíbení v mé malosti a tvá síla v mé slabosti podle bohatství tvého slitování.

Anselm z Canterbury

5. května

Jl 2,23-32; Sk 2,29-39

Pane Bože,

ty vidíš, kolik lidí na světě hladoví a že my patříme k nasyceným. Prosíme tě, ukazuj nám naši trvalou zadluženost vůči podvyživeným dětem, chudým otcům, plačícím matkám a bezmocným starcům. Prosíme tě za vlády národů, aby nalézaly cesty k odstranění hladu, za církve, aby zvyšovaly svou obětavost, za sebe, abychom nebyli sobci a lakomci. Ukaž nám i jiným, že služba pro hladové, ponížené a odstrčené je bohoslužbou. Opuť nám naši honbu za větším pohodlím a dalším majetkem, učň nás skromnými a svobodnými od všech našich věcí. Prosíme tě za sílu k uskutečňování Kristova příkazu milovat druhé.

6. května

Am 3; Sk 2,40-47

Přijď, ó Duchu,

s větrem svým, zavěj kostí údolím,

ať ty kosti oživnou divotvornou mocí tvou.

Když ta země pouští byla nesličnou,

tys ji k žití budil světlem, vláhou svou:

tak i nad námi se vynes,

k žití vzkřís, co mrtvé dnes.

Přijď, ó Duchu svatý, sem,

svým nás zaněť plápolem.

Přepal milostivě nás sám,

bys moh mít v srdci chrám.

Nic bez tebe nejsme, jsme jen samý mráz,

hříchu nečistota, prázdný, hluchý klas,

bez tebe nám Ježíš skryt, jenž nás přišel vykoupit.

Přijď, ó Duchu svatý, přijď církev Páně rozvlažit,

ať tvá moc je zjevná zas

jako v onen první čas,

každý tvůj ať zjevuje se víry dar,

ať nás plní lásky svaté Boží žár.

Slovu Páně požehnej,

bázeň svatou všude dej.

Alois Adlof

7. května*Am 5,2-25; Sk 3,1-16*

Způsob, Pane,

aby mé srdce bylo docela očištěno a naplněno tvým svatým Duchem. Dej mi ráno vstávat, abych tobě sloužil, večer pak uléhat v plné důvěře v tebe, zcela oddán do tvé vůle, připravený k životu i ke smrti. Dej mi žít tento den tak, abych nebyl zavalen vezdejšími starostmi, ale věděl, že můj poklad není zde na zemi. Proto mi dej pravou touhu, abych hledal tvé království a v něm byl spojen s tebou i s těmi, kteří mě k tobě předešli. Pane, chraň mě před hříchem, veď mě svým Duchem a zachovej mě při sobě ve věřící poslušnosti mocí Pána Ježíše, tvého Syna a našeho Spasitele.

*Thomas Arnold***8. května***Am 7,1-9; Sk 4,1-14*

Když jsi ty můj Pán, Ducha tvého van
když mi dal se znovuzrodit, za tebou chci věrně chodit,
tobě odevzdán, vždyť jsi ty můj Pán.

Ježíši, mne teď pevně, silně veď, zlé ať již se nenavrací!
Vše tvé dobré v denní práci rozsévat chci jen, tebou posílen.
Nenech mysl mou zmítat pochybou, kde mám mlčet,
kde mám mluvit, bojovat či útok tlumit, tiše schýlit se, díš-li: Čiň, co lze.

Ducha svého mi dej, jenž rozumí,
beze slov jak přece svědčit, nebouřit, jen dobrořečit,
zlomit odpor zlý prosba stačí-li.

Ve všem, Bohu dík, tvůj jsem služebník, Ježíši:
Tys všecku tíži vzhůru nad zem zdvihl v kříži,
sloužit ke tvé cti buď mi radostí.

I když umdlévám, po boku tě mám,
milost tvá mi svěžest vrací, duše mír mě sílí v práci,
jen když modlitbou hledím za tebou.

*N. L. Zinzendorf (+ 9. 5. 1760) přeložil S. Verner***9. května***Am 7,10-17; Sk 4,23-37*

Až, Pane,

povstaneš v své moci, abys provedl důkaz své pravdy, nepřátelé tvého slova se rozprchnou a kdo brojili proti tvé spravedlnosti a kdo utiskovali tvé věrné, v nic se obrátí.

Prosíme tě, Pane se srdcem pokorným a stále doufajícím: povstaň a ujmi se své věci; vyveď vězně z vězení, navrať zajaté z cizích zemí, shromáždí rozptýlené, obvaž rány, smíř národy, obnov svou církev. Smiluj se, Pane, nad námi všemi, pobloudilými svými dětmi. Pro lásku svou a pro lásku Syna svého, zastav další krveprolévání a poboř věže pýchy, lži a pověry.

Jiní doufali ve vozy a koně a zbraně, my však, Pane, nepřestáváme doufat v tvou pomoc a ochranu. Zkrat' dobu hrozných zkoušek a dej nám ještě jednou příležitost k životu, kterým bychom oslavovali tvé jméno a tvé milosrdenství. Voláme k tobě ve jméno Ježíše Krista.

Jaroslav Šimsa

10. května

Ab 2,1-14; Sk 5,12-32

Hospodine, Bože náš,

milý náš Otče v Pánu Ježíši Kristu. Marně mluvíme sami se sebou, jestliže jsi ty dříve s námi nepromluvil. Nemůžeme ti vzdát žádnou opravdovou chválu, nevložíš-li ji sám do našich srdcí a na naše rty, jestliže neučiníš ke své chvále celý «nás život, všecky naše myšlenky, slova i činy. Prosíme tě, abys tak učinil. A prosíme tě za všechno křesťanstvo a celou církev na zemi. Dej jí, ať tě lépe, upřímněji, mocněji chválí než dosud. Prosíme tě, aby sis připravil v celém zmateném, rozdvojeném a souženém lidstvu novou chválu, když dáš mocně poznat své milosrdenství mezi těmi, kteří tě vzývají i mezi těmi, kteří v temnotě jdou vlastní cestou. Mimo tebe nemáme žádného pomocníka.

Karl Barth (10. 5. 1886)*

11. května

Ez 2; Sk 5,33-42

Pane Bože,

nás sbor je malý, nepatrný, ztracený v ostatní společnosti. Mnohdy máme za to, že umírá a vymírá. Prosíme tě, abychom rozuměli Ježíšově věrnosti až po jeho smrt na kříži. Zbav nás pocitů zbytečnosti a malomyslnosti a zmocni nás k tomu, abychom ve společenství patnácti, deseti, tří neb dvou poznávali Kristovu přítomnost. Prosíme tě za zítřek našeho společenství. Dej, ať setrváme ve víře až do smrti. Dej nám však takovou víru, jež dovede vždy očekávat nový počátek i na troskách a novou milost na zbořeníštích. Ujasňuj nám závaznost našeho osobního poslání ve společnosti.

12. května

Ez 3,22-27; Sk 7,51-60

Všemohoucí Otče,

vždy znovu nám říkáš ve svém Slovu, že nám pomáháš a stojíš při nás v naší slabosti. Nám však chybí pravá důvěra ve tvou pomoc. Když se nás tvé Slovo dotkne, když nás volá k službě, často si myslíme, že se nás to netýká a uhýbáme. Chceme mít své svědomí čisté tím, že se vymlouváme. Nemáme čas, jsou důležitější věci, nehodíme se k tomu, chybí nám schopnosti, druzí to mohou a umějí lépe – a při tom zcela zapomínáme na sílu tvého Ducha. Pak nám jsou doopravdy lhostejné nesnáze lidí, problémy našeho sboru i naší společnosti.

Pane, často si myslíme, že nedokážeme to, co od nás žádáš, že to je neproveditelné. Ty však, všemohoucí nebeský Otče, dáváš nám novou sílu v potěšujícím působení svého Slova. Všecko mohu v Kristu, jenž mě posiluje.

Mitten unter uns

13. května*Ez 3,12-21; Sk 6,8-15*

Pane Bože,

přiznáváme před tebou, jak velice se točíme kolem svých zálib a jak málo dbáme na utrpení svých bližních. Na tvou otázku, kde je náš spolučlověk, odpovídáme rozpaky a výmluvami. Měli jsme být strážnými bližních, ale místo toho jsme se stali strážci svého majetku. Ukaž nám, že se Ježíš přibližuje ve svých nejmenších bratřích. Dej nám otevřené srdce pro opuštěné, trpící, osamělé a nemocné. Posilň nás, ať neutíkáme ze situací, kde se někomu křivdí, ale máme odvahu postavit se veřejně proti bezpráví. Nauč nás rozumět bližním, když očekávají naši blízkost a solidaritu. Zbav nás lhostejnosti a nevšímavosti a dej nám pastýřskou moudrost a statečnost.

14. května*Ez 3,22-27; Sk 7,51-60*

Náš Pane,

ty silný, svatý, milosrdný Pane, kterýs prošel pokušením jako my, ale bez hříchu, kterýs protřpěl všecku naši úzkost a opuštěnost až na dno pekla, kterýs nám získal vítězství pro časnost i věčnost, přicházíme k tobě, protože nemáme žádné útočiště než tebe samého. Ty oslavený, přemoz svou milostí náš strach před utrpením, v němž utíkáme před tvým křížem. Probouzej svým slovem naději, která nad vším triumfuje. Probouzej milosrdenství, které bere nouzi bližního za svou vlastní. Pohleď, Pane, co se děje všem těm, které jmenuješ svými nejmenšími bratry: zbaveným práva, vyhnáným, vězňům. Prosíme tě za bratry a sestry, kteří trpí pro tvé jméno. Ujisti nás i je, že nikdo je nevytrhne z tvé ruky a že ty o nás ještě vis, když o nás neví nikdo z lidí. Pane, smiluj se. Ty, který jsi určil konec tomuto věku, aby ustavil své věčné království, dej nám nad životem i smrtí upřít svou naději na tebe, který přijdeš ve své slávě, aby všichni, kdo na tebe očekávají, radovali se z tvé vlády. Ano, přijď, Pane Ježíši.

*Modlitba Vyznávající církve***15. května***Ez 11,14-21; Sk 8,26-40*

Pane Ježíši Kriste,

přikazuješ své církvi, aby přivedla k tobě všechny lidi a spojila v tobě celé lidstvo v jedinou rodinu. Dej, aby každému z nás byl jasný podíl na tomto úkolu. Zapal naše srdce i myslí výhledem na dokonalejší společenství zde na zemi, v němž vládne spravedlnost a právo, mír a bratrství podle tvé vůle.

Pomoz každému z nás, abychom na sebe brali svůj díl účasti, aby se tvá vůle dala na zemi jako v nebi.

*Světová misijní rada***16. května***Ez 12,21-28; Sk 9,1-22*

Pane,

museli jsme projít dvěma světovými válkami. Tak málo jsme dbali v minulých generacích hlasu proroků pravého lidství a lásky. Zpupně jsme se ptali, proč právě na nás by měly dolehnout následky našich velkých nepravostí. Každý chtěl jen svou vlastní cestu učinit šťastnou a neptal se na právo a štěstí jiných. Nyní však se nám zdá, že nastala ona doba děsivého klidu, kdy ses odvrátil od svého stvoření a už k němu vůbec nemluvíš. Jsme sami – bez tebe na světě? Točí se naše Země beze smyslu ve víru vesmírných pohybů? Mlčíš. Tvé slovo je vzácné v těchto dnech. Jaká prázdnota! Ó Pane, zastav nás na naší cestě, jako ses postavil v cestu Saulovi z Tarsu. Oslepl nás svým světlem, ať zase prohlédneme a prožijeme radost nad tvým promluvením. Povolj nás do pravého života, abychom opět viděli jeho veliký smysl a cíl.

17. května

Ez 13,1-16; Sk 10,1-29

Pane,

svěřil jsi své církvi své Slovo jako drahý poklad, avšak ona jej promrhala. Místo aby volala ke spravedlnosti, odpuštění a lásce, šila podušky pod ruce nepravostí a říkala: Pokoj, vše je v pořádku – ale nebylo pořádku. Nestavěli jsme ochranné hradby kolem lidu této země, ani jsme nevstupovali do trhlin, kudy se hrnula hniloba a nákaža. Postav se ještě jednou nad svou zmařenou solí a nepošlapávej ji. Očisti nás svým ohněm a dej nám mnoho lásky, aby zemi tobě tak odcizené byly opět otevřeny dveře k pravému životu, k naplnění vši touhy a k usušení slz moderního člověka. Otevři dokořán dveře církve – tak jako Petr Korneliovi v dobách apoštolských. Dej, Otče, ať lidé znovu najdou pokoj, ztracenou jistotu a radost ze života, v němž již není opuštěnosti a samoty.

18. května

Ez 18,1-20; Sk 10,30-48

Leží na nás odpovědnost

tvořit nové hodnoty lidství pro budoucí věky na zemi. Ani nejhorší tradice a dějinné chyby minulosti nás z této odpovědnosti nemohou vymanit. Naše Istivé srdce se nikdy nemůže vymlouvat: Nemohli jsme nic jiného dělat, to zavinili naši otcové, my jíme jen trpké ovoce jejich činů. Nejsme zatíženi nepravostmi otců natolik, abychom nemohli učinit nový odvážný krok vpřed – do pravé svobody synů Božích na této zemi. Nejsme určeni minulostí, nýbrž osvobozeni k novým začátkům, obmyti od vín předchozích generací tvou krví, Pane Ježíši Kriste. Jaká to svoboda! Ani sebevzácnější tradice a činy otců nám nemohou pomoci, jestliže nevykročíme vpřed v jejich stopách. Vezmi nás, Kriste, do své formující ruky a osvoboď nás k odpovědným činům pro tuto zemi, kterou miluješ.

19. května

Ez 34,1-14; Sk 12,1-17

Pane, prosíme tě

za kazatele a pastýře všech církví, ras i krajin, aby byli plni svatosti a pokory, plni Ducha a moudrosti a víry, věrní správci Slova i svátostí; za všechny kazatele, kteří pra-

cují ve výchově, v průmyslovém prostředí, kteří píšou do časopisů, usilují o sblížení mezi církvemi, za to, aby nám Duch svatý ukazoval cestu k pravému pastýřství, jež pozná celá církev; aby křesťané podpírali své kazatele pravidelnými modlitbami a očekáváním, že od nich přijmou Slovo samého Pána.

George Appleton (Venite adoremus)

20. května

Ez 34,15-31; Sk 13,1-13

Děkuji ti, Otče náš,

žeš připravil i pro mne přímou cestu, která vede k tobě. Prosím tě, uváděj mě na ni znova a znova, když ji z pohodlnosti a nevšímavosti ztrácím. Hledej i mne, když zabloudím. Přiváděj mě k sobě, když se nechám zaplašit. Posiluj mě, když podléhám pochybám. Prosím tě nedej, abych svou slabostí odváděl své bližní z cesty za tebou.

21. května

Ez 27,1-14; Sk 14,1-18

Pane,

chci ti sloužit – dej, abych nic nekazil. Chtěl bych přivádět lidi k tobě. Vidím však denně, že k lidským srdcím máš jen ty klíč v rukou. Pane, co mohu činit? Ty pomoz, aby tě lidé nalézali.

Jestliže jsi mi však v má bezmoci přikázal, abych byl tvým svědkem, pak mi dej k tomu odvahy. Pane, děkuji ti, že jsi tu. Vedeš mou ruku. Řídíš mé kroky. Otvíráš má ústa. Jsi mou ochranou a mou silou.

Protože ty působíš, mohu působit já.

Das teuere Predigtamt

22. května

Ez 47,1-12; Sk 14,19-28

Ty výše nad náš rozum láska jsi,
můj Spasiteli, proto žádám si,
bych poznal plnost svaté lásky tvé:
rád sebe dát jak slunce zářivé.

Ty výše nad slov jasnost láska jsi,
jen tvých slov živých duše žádá si,
všem hynoucím by mohla zvěstovat,
že ještě jeden má je věčně rád.

Byť žádné sám bych neměl poznání,
tím hlasněji mi zní tvé pozvání;
ty naplníš mne, prázdnou nádobu,
bych byl ti ke cti, v tvou rost podobu.

Jsem prázdný sám, ne ze mne prýští zdroj,
to tvá mne síla vede v lásky boj,
však mám-li tebe, nesmím bázně znát,
jen v zápas dát vše své, tvou láskou plát.

Když v žáru poledním se krátí stín,
skryt v tobě tak se nořím do hlubin,
že v poušti zní ti jáсот duše mé:
Jen z tebe prýští všechny zdroje mé.

Ivan Stepanovič Prochanov (Přeložil S. Verner)

23. května

Da 1; Sk 15,1-12

Děkuji ti, Pane,
za to, že nečiníš mezi lidmi rozdílů a že všem dáváš příležitost přijít k tobě. Prosim tě o posilu tvého Ducha, abych setrval na cestě k tobě. Dopřej mi, aby mohl bližním ukazovat, že věřit v tebe neznamená přijmout na sebe těžké břemeno, ale že víra v tebe je nejlepší silou v životě. Prosim tě za jednotu církve. Dej, aby všichni, kdo se hlásí k tvému Synu, poznali především to, co je spojuje.

24. května

Da 4,1-24; Sk 15,13-31

Nebeský Otče,
prosíme o tvou pomoc, když hledáme život, který by se ti líbil, jednotu v tobě, svědectví, které by bylo zjevné celému světu. Posiluj svou církev na zemi a dej jí růst ve všech národech. Dej také jednotu ve víře, v lásce, v naději, v dobrých skutcích mezi těmi, kteří vyznávají tvé jméno a nazývají se křesťany. Dej svým dětem statečně zápasit ne za vlastní blaho, ale za záchranu světa a dej jim, aby hledaly především tvé království a tvou spravedlnost. Dej, aby církev zvěstovala tvé Slovo v celém světě a uváděj všechny lidi na cesty své spravedlnosti. A dej, aby se tvé děti veselily, že jako údy tvé církve nejsou odděleny rozdíly národnými, rasovými nebo třídními, ale jsou svědky tvého milosrdenství a lásky v tomto světě. Buduj své království, Pane všech pánů, zvěstováním své spravedlnosti mezi národy a své vlády nad celým naším životem. Buduj své království, Pane všech pánů, svou láskou, která se projevila v kříži Kristově, v moci jeho vzkříšení, darem milosti ve svátostech. Buduj své království, Pane všech pánů.

Konference Světové rady církví, Amsterdam 1948

25. května

Da 4,25-34; Sk 16,1-12

Hospodine,
v tvých rukou je všechna síla a moc. Vládneš jako Král králů a Pán pánů. Udílíš moc, komu chceš, a bereš ji, komu chceš. Můžeš použít mocných jako kladiva rozrážejícího, abys nakonec i toto kladivo polámal a zkazil. Můžeš zbavit vši slávy a důstojnosti ty, kteří kvetou v palácích svých a užívají pokoje, kde není pokoje. Přece však, Bože, neztrácuješ na věky, ale zjevuješ svou slávu, aby všichni nakonec poznali, že ty panuješ.

Dals všelikou moc na nebi i na zemi nejpohrdanějšímu z lidí a spolu s ním povyšuješ ponížené. Dej, aby všichni lidé, přemoženi tvou láskou, chválili a oslavovali tebe, Krále nebeského, neboť tvé je království i moc i sláva na věky.

26. května

Da 5; Sk 16,13-23

Pane Ježíši Kriste,

jak věrně plníš svůj slib „Aj, já s vámi jsem!“ Používáš lidských úst ke zvěsti svého Slova, ale sám otvíráš srdce těch, kteří naslouchají. Děkujeme ti, že i naše srdce otvíráš pro své Evangelium a vybízíš nás, abychom o něm pilně přemýšleli.

Děkujeme i za to, že burcuješ naše svědomí, když se zavíráme ve svém soukromí. Ty sám, Pane Ježíši, stojíš u dveří a tlučeš. Ukaž nám, že nestačí, abychom tě přijímali jen ve svém srdci. Přesvědč nás, že tam, kde je otevřené srdce, musí být i otevřený dům. Dej, abychom radostně a vděčně zotvírali své domovy a tobě, Pane, odevzdali klíč.

27. května

Da 7,1-14; Sk 16,24-40

Všemohoucí Bože,

poněvadž se ti líbí cvičit naši víru tak, že zde na světě nedocházíme trvalého a bezpečného pokoje, proto tě prosíme: nauč nás za všech možných proměn světa pokaždé v tobě spočinout a nepochybovat, že ve tvé ochraně nám vždycky všechny věci napomáhají k dobrému. I když pak nejsme nezranitelní, dej, abychom věděli, že pod záštitou tvé ruky nemůžeme být zasaženi smrtelně. V této jistotě nám dej bojovat pod tvou korouhví bez ustání a s nezlomnou odvahou, dokud nás neshromáždíš k blahoslavenému pokoji, který je nám připraven v nebesích Pánem naším Kristem.

Jan Kalvín (+ 27. 5. 1564)

28. května

Da 7,15-28; Fp 1,1-11

Pane Ježíši,

vzpomínáme na ty, které máme v srdci a od nichž jsme všelijak vzdáleni.

Nauč nás modlit se při každém vzpomínání a vzpomínat při každé modlitbě.

Nauč nás s radostí děkovat za ty, kteří se věrně drží tvého evangelia, a prosit, aby se jejich láska ještě více rozhojnila.

Nauč nás prosit o pravou moudrost, již je třeba k rozeznání užitečných věcí od neužitečných.

Nauč nás modlit se za ty, v nichž bylo začato dobré dílo a dosud nebylo dokonáno.

Utvrď i nás v jistotě, že ty, Pane, dílo rukou svých nikdy neopustíš, ale mocně dokonáš.

29. května

Da 9,1-11; Fp 1,12-20

Pane Ježíši,

dej nám takový mír v srdci, který by převážil všechno naše rozumování. Prosíme, naplň nás jistotou, že ať se co chce s námi děje, vždy chceš naše dobré. Jen nás, Duchu svatý, nauč to dobré bedlivě vyhlížet.

A jestliže nemůžeme pokračovat ve své práci, ukaž nám, že dobré dílo půjde dál i bez nás. A koná-li se i jinak, než se nám to líbí, vždy je možno se radovat, neboť ty, Pane, všechno dobře spraviš. Nauč nás směle doufat a nadějně očekávat pomoc tvého Ducha, abychom nikdy neselhali. Dej nám z milosti poznat, že jak ve zdraví, tak i v nemoci, v bolestech a v umírání vždy tě ještě můžeme chválit, Spasiteli.

30. května

Da 9,15-27; Fp 1,21-30

Pane Ježíši,

ty některé naše milé odvolal. Nás pak potěšuješ, že těm, kdo byli tobě živi, je zemřít zisk. Zajisté je mnohem lépe být s tebou, Pane Ježíši Kriste, než být s námi.

Dej nám, abychom měli stále na paměti, že nás jsi tu ještě ponechal, protože jsme nedokončili práci, kterou nám uložil. Napomínej nás, abychom nežili pro sebe, ale pro ty, kteří nás potřebují, pro jejich potěšení a radost. Chraň nás však, abychom nepřisuzovali přílišnou důležitost sami sobě. Připomínej nám, že jen tenkrát budeme něco platni svému okolí, svým dětem, své církvi i světu, budeš-li ty sám, Pane Ježíši Kriste, smyslem našeho života.

31. května

Da 12; Fp 2,1-13

Pane Bože,

ze srdce ti děkujeme za své učitele a za všechny, kteří nás vedli k poznání a poslušnosti tvé spravedlnosti. Děkujeme ti, že osvětlil jejich rozum a že ani nás nenecháváš na pospas naší nerozumnosti a pošetilosti. Děkujeme ti za každou hvězdu, která nám ukazuje cestu, za každé světlo, které ozařuje náš život. Děkujeme ti za tvého Syna, který je naším prvním učitelem a hlavním vůdcem ke spravedlnosti, který rozřl jako blesk naši oblohu a který je tou věčnou, jasnou a nezhasínající hvězdou na naší cestě do tvého království.

1. června

Př 1,1-19; Fp 2,14-30

Děkujeme ti, nebeský náš Otce,

za ten převeliký dar, kterýs nám dal v našich rodičích. S úzkostí vzpomínáme, že jsme je často neposlouchali a že jsme často opouštěli cestu, kterou nám ukazovali. Prosíme tě, Bože, naplň naše srdce vděčností, třebaš někdy přichází pozdě. Uvědomujeme si opět v této chvíli, že jsi nás obklopil dobrými věcmi a dobrými silami a že to byl ty sám, kdo nás vedl prostřednictvím našich rodičů a jiných učitelů, kteří nás učili bázni před tebou jako počátku vši moudrosti a základu každého životního rozhodování. Buď s námi, abychom teď již pozorně naslouchali tvému hlasu a vyhýbali se zlým cestám. Smiluj se nad námi a veď si nás.

2. června*Př 1,20-33; Sk 17,1-15*

Pane,

máme často pocit, že naše jednání, scházení, promluvy jsou zbytečné, nic se nepohne kupředu. Prosím, dej mi sílu, abych přece zase podnětně zasáhl, když budeme upadat do starého stylu práce, nebo když náš hovor uvázne v bezradnosti. Učiň si z našich sejití chvíle, kdy se rodí nová rozhodnutí ze zápasu se starým myšlením, naučenými frázemi, osvědčenými diskusními obraty. Dej, ať umím trpělivě naslouchat a věřit, že můj partner může říci něco neotřele nového, co nám všem pomůže. Ať se umím zastat každého, jehož názor naráží na stěnu nepochopení, ale já v něm tuším dobrou myšlenku. Přemáhej, Bože, naši lhostejnost a únavu a dej nám vynalézavost myslí i statečnost Ducha. Učiň z našich sejití, kterým hrozí nuda, chvíle vzájemného obohacení. Zlom naši nedůvěru a přemož zlý systém, v němž nestraníme pravdě, ale svým zájmům. Dej nám sílu pravdivého slova, které osvobozuje.

3. června*Př 2,1-13; 1Te 1*

Pane Ježíši Kriste,

i děkujeme ti, žeš nám svým příchodem vlil do srdce naději, že tvůj otec není je-nom soudcem, ale že je milostivým otcem, který, i když se hněvá a nás trestá, má stále na mysli naše dobro a náš život. Děkujeme ti, že jsi svou obětí přerušil řetěz lidské nenávisti a zloby – a osvobozuješ i nás od hněvivosti. Prosíme tě, zasahuj také skrze nás do | dnešního rozděleného a krvácejícího světa, abychom nepřidávali již svou nešlechtnost k nešlechtnosti druhých, ale místo toho nesli lásku a odpuštění a naději, v tobě skrytou, všem lidem.

4. června*Př 3,1-12; 1Te 2,1-13*

Pane Bože,

i dnes jsem prožil tvé milosrdenství. Od rána do večera jsem byl ve víru práce a úkolů. S tvou pomocí jsem na to všechno stačil. Měl jsem co jíst, ačkoliv ve světě mnoho lidí umírá hladem. Prosím tě za ně, dej jim chléb. Byl jsem v nebezpečích, o kterých jsem nevěděl – tys mě chránil. Zachovals můj život, ale chránils i mou víru. Děkuji ti j za všechno. Nauč mě méně si stěžovat a více se radovat, méně se dívat s lítostí dozadu a statečně se podívat vpřed. Vždyť jsem v tvých rukou. Prosím tě za ty, kteří dnes byli zarmoucení, za všechny nemocné a nešťastné. Prosím tě za mír pro celý svět. Pro Ježíše Krista, mého Pána, tak učiň.

5. června*Př 3,13-35; Sk 17,16-34*

Pane Ježíši Kriste,

tak mnohé nás chce od tebe vzdálit: prázdná zaměstnání, nevýznamné radosti, nicotné starosti; tak mnohé nás chce zastrašit: hrdost, která je příliš zbabělá, aby si dala pomoci; zbabělá postrašenost, která ustupuje k vlastní záhubě, hříšná úzkost, která se bojí čistoty svatého, jako se bojí nemoc léku. Ty jsi však přece silnější. Proto

nás přitahuj, stále silněji nás přitahuj k sobě. Nazýváme tě svým Spasitelem a Vykupitelem, neboť jsi přišel do světa, abys nás zbavil pout, jimiž jsme byli svázáni, nebo jimiž jsme se sami svázali, a abys vykoupeným přinesl spásu. To bylo tvé dílo, jež jsi dokonál a jež dokonáš až na samém konci dnů; neboť tak, jak jsi to řekl, učiníš: Vy-zvižen ze země, všechny potáhneš k sobě.

Sören Kierkegaard

6. června

Př 4,1-9; Sk 18,1-14

Můj Pane,

jen s tvou pomocí mohu být platným člověkem v tomto světě. Jen ty dokážeš odvést mé srdce a mysl od věcí a zájmů, které by mě učinily cizincem ve tvém lidu. Velice těžce se potýkám s tím, co by mi přece nemělo být vzdálené a cizí. Dej, prosím, ať se od tebe naučím věrnosti, kterou jsi vždy své církvi přes její nehodnost prokazoval, a pomoz mi, abych dokázal stát při těch, s nimiž jsi mne v životě spojil. Srdce čisté dej mi, Pane.

7. června

Př 4,10-27; 1K 1,1-9

To jedno však bych, Pane,
chtěl teď vyprositi sobě:
bych v srdci svém tě nosit směl
i dnes i v každé době.

Tak u mne stan již zvol si svůj,
sem přijdi a se ubytuj,
s radostmi svými všemi.

Měl bych sic na paměti mít,
jak skrovné vše je ve mně:
tys ráčil všechno učinit,
já prach jsem jen a země.
Než tys tak hostem laskavým,
žes nepohrdnul nikdy tím, kdo své ti srdce nesl.

Paul Gerhardt (+ 7. 6. 1676) Přel. G. A. Molnár

8. června

Př 8,1-11; 1K 1,10-31

Ježíši Kriste, Pane náš,

veliká je tvá láska. Přicházíš k lidskému srdci a činíš v něm divy, kterým se svět někdy posmívá. Tvé úsudky jsou jiné než naše lidské. A tak co se nám zdá často bláznivé, považuješ ty za moudré; a co ty máš za moudré, my odmítáme jako nerozumné. Snižujeme tím naléhavost tvého Slova, které k nám promlouvá.

Vyvracej nám naše představy a omyly, abychom mohli vidět nový život v tobě.

9. června

Př 8,12-36; 1K 2

Otče můj nebeský,

mívám radost, když se zahlubává mé srdce a mysl do tvého Slova. Tu prožívám to tajemné, co pro člověka konáš: činiš nové všechno, neboť tvůj Duch zasahuje i nejhlubší kořeny lidského bytí. Oživuje umírající a dává nový život. Pod tvou mocí a vládou musí ustoupit má svévole i síla lidských názorů.

Dej mi tedy, Pane, mysl Kristovu, abych rozuměl tvým cestám. Vyznávám, že v mém srdci není dost lásky a moudrosti. Vroucně k tobě volám, přidej mi těchto darů.

10. června

Př 16,1-12; 1K 3,1-15

Žádáš, Pane Bože,

aby tě tvé stvoření milovalo tak opravdovou láskou, že by jí podřídilo každou jinou lásku. Pomoz, abychom tě i my vzývali v pravé víře, v upřímných modlitbách, v plné oddanosti svého srdce. A i kdyby se nám zdálo, že tvé nebe nad námi je uzavřeno železnými závory, nedej přece, abychom zemdleli a přestali bušit, dokud neotevřeš. Chceme, Pane, rádi snášet časy tvých zkoušek a zápasů a neumdlévat v prosbách, když jen se naše duše může potěšovat tím, že v tomto úpalu těžkostí a v těchto bojích na modlitbách zraje pro věčnost.

August Tholuck (+ 10. 6. 1877)

11. června

Př 17,1-17; Sk 19,1-11

Svatý a věčný Bože,

stále ti máme zač děkovat a stále zač tebe prosit. Dnes pak ti chceme obzvláště poděkovat za Ducha svatého i za všechno to, k čemu nás vede a pudí. Dej, abychom se neuzavírali a nebránili jeho požehnanému působení, ale radostně se mu podvolovali a v jeho síle konali to, co se tobě zlíbí. Odporoučíme do tvé ochrany všechny své milé a drahé, kdekoli je máme. S láskou a s účastí myslíme i na ostatní lidi, zejména na ty, kteří jsou nemocní, nešťastní nebo opuštění. Pomoz jim nést pokorně a trpělivě jejich úděl a nepřiči-li se to tvé vůli, ukrať jejich trápení a vysvobď je z toho, co je tíží. Vyslyš je i všechny nás pro Ježíše Krista, našeho společného Pána.

L. Balcar

12. června

Př 22,1-12; Ř 1,7-17

Pane Bože,

prosím tě za lidi, kteří propadají zoufalství, poněvadž nevědí, že se k tobě mohou obrátit o pomoc a novou sílu k dobrému životu; za všechny, kteří nikdy neslyšeli, že i sebetěžší jejich vina je smyta obětí Ježíše Krista. Probud', Pane, odpovědnost církvi, aby horlivě, vřele a bez výhrad zvěstovaly všem lidem tvé radostné poselství o záchraně. Dej, prosím, abych i já mohl svědčit, že jsem už zakusil něco z této skutečnosti. Ať se za tebe nestydím, ale celým svým životem, slovy i skutky tě chválím a velebím.

13. června

Př 25,6-22; Sk 19,23-40

Pane Ježíši Kriste,

odpusť nám, že chceme často uniknout z trápení tohoto světa, za který jsi zemřel, že nechceme mít nic společného s jeho starostmi. Ty nás však nechceš zbavit světa a života v něm. Dej nám proto sílu, abychom přemáhali zlo, a věděli, že jak ty sám jsi byl sem poslán, tak i nás posíláš, abychom již nedělili lidi na přátele a nepřátele, ale ve všech viděli ty, kteří potřebují tvůj pokoj a tvou spravedlnost. Prosíme tě, buď s naším nešťastným, rozděleným světem, nedopusť, aby byla válka. Dej nám odvahu a moudrost, hlavně pak lásku, abychom dovedli přispět k pokoji a uměli se rozhodovat v tvém duchu.

14. června

Př 27,1-12; Sk 20,1-12

Pane Ježíši,

díky tobě za tvé milostivé vyvolení. Pohleděls na nás okem svého slitování, když jsme byli ještě v temné nicotě. Ohradil jsi nás svým myšlením pokoje, když jsme ještě na tebe ani myslet neuměli. A že nyní jsme, co jsme, za to smíme děkovat jen tvé svobodné milosti. Dej, abychom to v pokoře poznávali a nyní jako tvoji vyvolení o tobě svědčili a pro tebe rádi všechno trpěli. Nebo to vše jsi určil pro naše spasení. K němu nás, věrný Spasiteli, zachovávaj svou božskou mocí.

I. G. Brastberger

15. června

Př 28,1-14; 2K 1,1-11

Hospodine, Bože náš,

víme ze svědectví Písma, že kdo přikrývá přestoupení svá, nepovede se mu šťastně, ale kdo je opouští, ten milosrdenství dojde. Ani my nechceme před tebou zastírat svá provinění, nechceme se dělat lepšími, než jsme. Pokorně na sebe vyznáváme svou mdlobu, nedověru a nestatečnost. Prosíme tě, aby ses nad námi smiloval a pomohl nám přemáhat všechno zlé, čím tě na každý den vždy znovu zarmucujeme. Dopřeješ-li nám radost, dej, abychom se dovedli radovat v duchu a v pravdě jako tvoji lidé. V žalu pak nás potěš svým potěšením, jemuž se žádná lidská útěcha nemůže vyrovnat. Nauč nás i druhé potěšovat tímž potěšením, kterým jsme byli sami potěšeni. Otevři nám oči pro potřeby našich bližních a ukaž nám, kde je třeba naší rady a účinné pomoci. Stůj při nás a neopouštěj nás.

L. Balcar

16. června

Př 20,1-14; 2K 1,12,24

Pane,

ty do nás vidíš a znáš nás. Není jediného slova na jazyku, které bys předem nevěděl. Proto tě prosíme, protože nic nejsme sami ze sebe: dej ve své milosti, abychom směli něčím být ke chvále tvé slávy, abychom poznávali, že jsi věrný a všechna tvá zaslíbení v Kristu jsou: Ano a Jistě. Vzdal od nás netrpělivost a reptavou povahu, která se nechce pokorit při slyšení tvého Slova, ale stále jen haní, mistruje a chce mít

všecko po svém. Tvé cesty jsou slavné, chceš se slitovávat nad vším svým dílem; proto nám sluší, abychom se tě báli a očekávali tvou dobrotu.

F. Ch. Oettinger

17. června

Př 31,10-31; 2K 4,5-18

Ženu statečnou kdo nalezne?

Nebo daleko nad perly je cena její. Dáváš nám, Pane, slyšet z Písem tato slova, abychom se vděčně rozpomínali na své matky, manželky i sestry. Děkujeme ti za příklady věrných a statečných žen.

Za Marii, matku Páně, která pravila: Jsem služebnice Páně, staň se mi podle slova tvého. Děkujeme ti za její lásku i utrpení, jež nesla pro Ježíše.

Za Rut, která nechtěla opustit matku svého zemřelého muže, ale vydala se s ní a řekla: Lid tvůj je lid můj, a Bůh tvůj Bůh můj.

Za Ester, která byla ochotna dát život pro záchranu svého lidu a řekla: Jesliže zahynu, nechť zahynu.

Za Annu, matku Samuelovu, že ve víře oddávala své dítě tobě, když řekla: Po všechny dny, v nichž živ bude, oddaný jest Hospodinu. Děkujeme ti za všechny matky, které vedou své děti k tobě.

Za všechny manželky, které touží, aby jejich domov byl místem tvého přebývání a požehnání. Za babičky, které opatrují a vychovávají vnoučata. Za laskavé učitelky, obětavé lékařky a ošetřovatelky, sociální pracovnice a všechny, které se snaží odstranit nebo zmírnit bolesti těla i duše. Pane, povzbuzuj je a dávej jim svého Ducha moudrosti, rady a síly.

Prosíme tě za ženy osamělé, za vdovy, za ženy nemocné a sklíčené starostmi těla i myslí. Dávej jim mysl statečnou, v níž tebou povzbuzeny a potěšeny budou potěšovat druhé.

18. června

Pís 2; 2K 9,5-15

Láskyplný Bože,

skláníme se před tebou v hluboké úctě a pokoře. Ty jsi náš Stvořitel a Pán, v jehož rukou spočívají naše životy. Uvědomujeme si svou naprostou závislost na tobě. Oslavujeme tě za štědrost, kterou při nás osvědčuješ. Nauč i nás pravé štědrosti, abychom nebyli skoupí, lakomí a sobečtí, ale dovedli udělovat z toho, co jsme přijali, i ostatním. Děkujeme ti za všechny bratry a sestry, kteří se podílejí na společném díle obětavosti; kteří práci církve podírají svými příspěvky, kteří mají otevřené srdce pro potřeby jiných sborů, misijních polí, sociálních ústavů. Pane, utvrzuj je i nás ve všem dobrém a provázej svým požehnáním vše, co kdy budeme podnikat k tvé cti a chvále a k prospěchu svých bližních.

19. června

Pís 5,1-8; 2K 11,16-33

Neprosím o zdraví ani o nemoc,

o život ani o smrt, ale za to prosím, abys použil mého zdraví i mé nemoci, mého života i mé smrti ke své cti a mé záchraně... Ty jediný víš, co mi je k dobrému. Ty jsi svrchovaný Pán, čiň, co ty chceš. Dávej nebo odjímej, Pane, vím jen jedno: že je pro mne dobré, když tě následuji a že je pro mne zlé, když tě urážím. Nevím, co je mně potřebnější, zdraví či nemoc, bohatství či chudoba, a tak je to ve všech věcech tohoto světa. To rozhodnout přesahuje sílu lidskou i andělskou a je to skryto v tajemství tvé prozřetelnosti; tu chci vzývat a ne zdůvodňovat.

Blaise Pascal (19. 6. 1623)*

20. června

Pís 8; 2K 12,1-11

Milý nebeský Otče!

Dej mi přijímat všechna utrpení a protivenství jako z tvé ruky. Nedej mi reptat a hněvat se, když ve své lásce uznáš za dobré seslat na mne kříž a trápení.

Vypuď mi ze srdce všecku netrpělivost, strach, úzkost a skleslost, abych se zcela oddal tvé vůli a sebe zapřel. Dej mi, Pane Ježíši, svou mírnost, která ochotně bere na sebe kříž; dej mi svou pokoru, abych nahlédl, že si pokárání zasloužím. Pomáhej mi v utrpení patřit na tvou trpělivost. Potěšuj mě nadějí věčného života, do něhož vcházíme jen skrze mnohá utrpení. Dopřej mi, abych si zachoval tiché a pokojné srdce, a dej mi i milosrdnou lásku a pomocnou ruku, abych byl na věky spojený s tebou a s tvou láskou.

Johannes Gossner

21. června

Ž 1; Ef 1,15-23

Otče nebeský!

Minulost k nám mluví o tvém vzácném zehnáni, jež jsi na nás vyléval, přítomnost k nám mluví o tvé dobrotě, která nám dovoluje, že tě i dnes smíme chválit, budoucnost se jeví poklidná a jasná v jistotě, že ty budeš stát vždycky po našem boku. Nic nebude moci rozechvět naše srdce: když je bouře nejsilnější, ty jsi uprostřed nás a když je noc nejtemnější, vidíme znamení tvého světla. Pozdvihujeme proto k tobě své ruce i srdce a chválíme a slavíme tvé jméno; rádi bychom svá obdarování, své síly i city plněji zasvětili tvé službě a prosíme tě, abys nám přispěl, abychom v tomto rozhodnutí setrvali.

Dodej nám, Otče náš, sílu, kterou potřebujeme, abychom mohli nést břímě dne. Chraň nás, Bože náš, před pochybností, nevěrou, lhotejností, nečistotou. Rozhojní v nás víru v našeho božského Vykupitele, nadějí v naši slavnou budoucnost, účinnou lásku svatých skutků.

Učiň, aby se o nás nemohlo říkat, že věci, o nichž mluví naše rty, neuskutečňujeme v praxi svého života, a způsob, abychom v službě tobě a svým bratřím našli pravý smysl vlastní existence, důvod tvého milosrdenství k nám a radost, že ses k nám přiznal v našem následování Krista, který přišel, aby sloužil a aby dal za nás svůj život.

Církev valdenská

22. června*Ž 4; Ef 2,1-10*

Přicházím k tobě, Pane,

nikoli proto, že jsem čistý a plný lásky. Přicházím, abych byl tebou naplněn, abych se k tobě opravdověji modlil, lidi více miloval a tvé slovo a tvou pravdu lépe poznával. Jen od tebe přichází poslušnost, věrnost, čistota, sám ani nejvyšším úsilím jich nedosáhnou. Přikazuješ nám, abychom zachovávali tvá přikázání, a dal jsi nám svůj zákon, aby nás vedl k tobě. Vyznávám však, Pane, svou úplnou neschopnost a zkaženost a přicházím, abych byl naplněn tvým životem. Jsem nečistý; prosím tě, abys mě očistil. Nemám víru; prosím, dej mi víru. Ty jsi svrchované dobro a bez tebe jsem ve tmě. Popať na mou zhoubu a očisti mě od nečistoty.

*Kanso Učimura (Venite adoremus)***23. června***Ž 14; Ef 2,11-22*

Můj Pane Ježíši,

děkuji ti za to, žeš měl vždy otevřené oči i náruč pro nemocné, pohrdané a hříšné. A tak jsi vyhledal i mě, když jsem byl u konce sám se sebou. Nehledals dobrý původ ani dobré skutky, hledals a přijals mě takového, jaký jsem byl. Rozděлил ses se mnou o své dědictví od Otce, o pokoj, lásku a radost. Vzals mě do své rodiny a darovals mi mnoho bratří a sester, s kterými nyní jdu za tebou. Za vše děkuji. Prosím, ať se ti každý den víc podobám, ať i já vidím lidi opuštěné a ukazuji jim k svému lékaři. Dej mi, prosím, Ducha svatého.

24. června*Ž 18,26-31; Sk 20,16-24*

Pane Ježíši Kriste,

povoláváš ve své církvi pastýře, aby měli péči o ty, které jsi jim svěřil. Miluješ svou církev a vydals sebe samého za ni. Prosíme tě, aby také naši pastýři milovali tvé sbory i lidské duše. Dej jim, aby byli věrní ve své péči, rozuměli lidské bídě, bolesti i bloudění a nalézali pravá slova potěšení i napomenutí. Posiluj je, aby s pastýřskou moudrostí a láskou zvěstovali tvé slovo, nepovyšovali se ani nebyli skleslí, když vidí málo výsledků své práce.

Žehnej presbyterům, aby to byli muži a ženy upřímně věřící, kteří by byli věrnými spolupastýři a bdělými strážnými na hradbách tvé církve. Probouzej a povolávej si vždy nové bratry a sestry k pastýřské péči mezi mládeží, dětmi, nemocnými a odcizenými. Věrný Pastýři, shromažďuj si i náš sbor k pravé vzájemnosti a službě. Pomoz i mě, abych se od tebe učil.

25. června*Ž 19; Sk 20,25-38*

Bože náš,

všechno ve vesmíru vypráví o tvé stvořitelské slávě. Zvláště obloha, její blankyt a slunce, její hvězdy a měsíc. Ač není tak nepřístupná jako ty, přece dává tušit tvou

věčnost a všemohoucnost. Pohled na ni zpokorňuje a v čisté bázni obrací člověka k tvému Slovu, které pochopit smí a má, ale kterému se přesto jako nerozumné dítě denně vzpírá. I já. Prosím, nestav mě proto před svůj spravedlivý soud. Občerstvi mou duši ujistěním o své odpouštějící lásce. Způsob svým Duchem, aby můj zrak nebyl třpytem světa oslepen pro poklady skryté v tobě. Pomoz svým dětem, aby jako dychtiví astronauti toužily pronikat smysl Slova a oběti tvého Syna – té nejjasnější, přes věky spásně zářící hvězdy. Uč brát z její záře a radostně dávat bližním.

26. června

Ž 23; Sk 21,1-14

Otče náš,

děkujeme ti, že nám dávaš v dobách nejistot, nebezpečí a blížícího se utrpení povzbudivé příklady věrnosti svých svědků. Vyznáváme, že sami si v takových chvílích počínáme velmi nepříkladně. Zmítáme se nepokojem a strachem o sebe, o své nejbližší, o svůj sbor i církev. Prosíme, odpusť nám to a nauč nás svěřit se tvé dobré pastýřské péči. Pomoz nám přijímat v duchu tichosti nejen dny, kdy kalich našeho života oplývá tvým dobrodiním, ale i dny, kdy jdeme údolím stínu smrti a jen tvůj strážný prut a pastýřská hůl nás potěšuje a chrání před hrozbami toho zlého. Kež se nám starost, nemoc i smrt stanou příležitostmi, kdy podle dokonalého příkladu tvého Syna dovedeme s apoštolem říci sobě i svým bez hořkosti: Staň se vůle Páně.

27. června

Ž 24; Sk 21,15-26

Králi můj,

který přebýváš v slávě věčnosti, děkuji ti, žes otevřel její brány i pro nás, abychom mohli k tobě vejít. Děkuji ti, že ve svém svatém Duchu chceš být hostem našich chrámů, domovů, duší. Odpusť, že ustavičně obracíme své touhy k marnosti, že si počínáme lstivě, máme-li o tobě svědčit slovem i životem.

Prosím tě o srdce čisté, prosté hněvu, závisti a všech ostatních zlých květů hříchů. Prosím tě o ruce nevinné, prosté násilí, zjištnosti a všeho ostatního zlého ovoce.

Raduji se z tvého slibu, že prosícímu tebe bude dáno, neboť pak smím přijmout tvé požehnání a přivlastnit si tvou spravedlnost.

28. června

Ž 27; Sk 21,26-40

Spasiteli můj,

vyznávám, že jsou to především tísnivé životní situace, které mě učí těsněji se k tobě přimknout. Neúspěchy, nepřízeň, hmotné a prestižní ztráty narušují pouta pokrevních, přátelských i souvěreckých svazků. Hradby podezření, obav a neporozumění mě rychle uzavřou do těžké osamělosti. Tehdy se odvažuji volat se žalmistou k tobě, světlo mé a sílo života mého: Neskrývej se přede mnou a nezamítej mě. Pomoz mi a přivíň mě k sobě. Dej, ať se tě mohu pevně přidržet, jako se zachycuje bezpečně skály ztroskotanec, zmítaný vlnami. Očekávám na tvé: Vzhůru srdce! Očeká-

vám na tvého Ducha, ducha moci a síly. Očekávám na tebe, který jsi jediná má naděje, na tebe očekávám, Kriste.

29. června

Ž 143; Sk 22,1-16

Pane náš,

přicházíme k tobě sami sebou unaveni a zarmoucení. Dobré, které chceme, nečiníme, a zlé, které nechceme, činíme. Ostny výčitek nám připomínají, jak špatně jsme zařídili, co se nám zdálo znamenitě vymyšleno a provedeno. Co počít? Kde je zdroj naší převrácenosti a nezdaru? Tvé slovo svědčí, že spočívá v přílišném spolehnutí na vlastní síly a v tvrdošijném prosazování vlastních představ a plánů. Prosíme tě o Ducha trpělivosti a povolnosti, abychom se neprotivili tvé vůli a tvým úmyslům s námi. Abychom uměli být tvými poslušnými služebníky. Poslušnými v malých i velkých věcech. Poslušnými od dětství až do stáří. Až do smrti, která je dokonalou poslušností tvého Syna přemožena a vystřídána vzkříšením.

30. června

Ž 139; Sk 22,17-30

Tajemně vládneš nade vším, Pane,

a napořád zůstáváš skrytý. Jsi přítomen vysoko a vysokost tě necítí; jsi přítomen hluboko a hlubokost tě nemůže obsáhnout. Jsi vždy a všude zázrak, kdekoli tě hledáme. Jsi blízko a jsi daleko. Kdo tě dosáhne? Zpytující duch se všemi svými úmysly to nedokáže, k tobě se přiblíží jen víra, jen láska, jen modlitba.

Tělo tě oslavuje, Pane, že jsi je učinil svým příbytkem; duše tě vzývá, že jsi ji svým příchodem vykoupil; tělo i duše spolu tě chválí, že v tobě jsou pokřtěny a tebou jako oděvem přioděny. I noc tě oslavuje, našeho Stvořitele, že jsi ji učinil k obcerstvení všeho těla.

Shlédni, Pane, na spánek i temnotu, neboť je potřebuje tělo, závislé na duši, i duše, závislá na tvé lásce.

Efrém Syrský

1. července

Ž 145; Sk 23,11-24

Bože, Otče náš,

pohleď v milosti na své děti. Ty jsi vždycky milosrdný a dáváš svému slunci vzcházet na spravedlivé i nespravedlivé. My však jsme zneužili tvé dary, zkazili tvé dílo a druhé připravili o denní chléb. Pomož nám, abychom poznali svůj podíl na vině světa a daruj nám milost, abychom přinášeli pravé ovoce pokání.

Bože, který jsi nás jedny s druhými uvedl ve společenství tohoto života, dej nám milost, abychom rozuměli, jak velice závisí náš život na statečnosti, píli, čestnosti a poctivosti našich spolubližních, abychom mysleli také na jejich potřeby, byli vděční za jejich věrnost a věrni ve své odpovědnosti za ně.

2. července

Ž 30; Sk 24,1-9

Uprostřed vyprahlosti života,

ve chvílích osamocení, stesku a sklíčenosti, zemlení a malomyslnosti, kdy jsme jako vyprázdnění, ty sám, náš Pane, navracej nás k svému milosrdenství a pravdě. Vždyť jenom u tebe je studnice života. A když se nám zatmí před očima, když jsme obklopeni mraky úzkosti a pohroužení do propasti zoufalství, takže ve své bezradnosti nevíme kudy kam, tehdy sešli, milý náš Pane, světlo své spravedlnosti a převelmi drahého svého milosrdenství v radostné zvěsti Evangelia. Jím nás obživ i potěšuj, abychom v něm šli a dosáhli cíle života.

3. července

Ž 31,1-15; Sk 24,10-27

Před vladařem

při obhajobě proti křivému nařčení vyznává tvůj apoštol, milý náš Pane, že se o to snaží, aby si vždycky zachoval neporušené svědomí před tebou i před lidmi. A my často v okolnostech daleko snadnějších nemáme svědomí opravdu neporušené, ač předobře víme, že v nepochopení u druhých, a je-li nám křivděno, není nic, co by nás drželo zpříma a upokojovalo, jako právě dobré svědomí. Obnovuj proto milostivě naši mysl a dej, abychom byli bdělí a přes svody a překážky, přes pomluvy a křivdy měli a zachovali před tebou i před lidmi srdce čisté a ducha přímého.

4. července

Ž 31,16-25; Sk 25,1-12

V tvých rukou je můj čas,

to přeče znamená: Slibuji ti, Pane, že už nechci žít, jako bych byl pánem tohoto roku, nebo dokonce jeho obětí, ale jako tvůj služebník. Nechci žádat od tebe zpět žádný den. Nechci ti ukrást jedinou hodinu, ani v neděli, ani ve všední den, ani hodiny osamělé, ani strávené u své rodiny nebo mezi lidmi. Nechci mít žádný čas pro sebe, chci mít čas jen pro tebe. Bez tebe nechci pro sebe nic podržet, ani čas svých přání, ani hříchů, ani zoufalství, ani čas svých plánů, přátelství nebo nepřátelství. Dávám ti všechn čas, který ty mně dáváš. Ať je ve tvých rukou!

Pierre Maury

5. července

Ž 32; Sk 25,13-27

Hospodine, svrchovaný Bože,

s vděčností dnes vzpomínáme, žes nebyl bez svědků v žádném věku. Mluvilš lidu svému skrze proroky a žalmisty, evangelisty a apoštoly. Mluvilš skrze své věrné svědky v době reformace. Posilovalš je tak, aby v nejtěžších zápasech o pravdu a tvé řady byli silní u víře, stateční v utrpení pro spravedlnost, odhodlaní a hotoví položit pro tvou pravdu své životy. Dobrořečíme tobě, žes také v našem národě dal takový oblak svědků a mučedníků. Probud' nás jejich zápalem pro pravdu, spravedlnost, právo a

lásku, abychom i my žili, pracovali, ano i trpěli pro tyto věčné statky. Dej, aby památka Husova nebyla nám pouhým zdobením prorockých hrobů, ale probuzením svědomí a závazkem, že také my budeme sloužit tobě a bližnímu v pravdě Kristově. Zmocni jeho statečností všechny kazatele, služebníky a služebnice své církve. Probud' v celém národě touhu po životě v řádech Božích. Vždyť, vševědoucí Bože, není, kdo by vyvedl z trosků a zmatků nemocného věku tvou věčnou pravdu, než tvoji svědkové. Tou pravdou nás sil jako živým chlebem ve dnech našich zápasů pro jméno své, věčně požehnané.

Josef Křenek

6. července

Ž 33; Sk 26,1-11

Ó nejsladší Kriste,

táhni nás slabé za sebou, poněvadž když ty nás nepotáhneš, nemůžeme tě následovat. Dej statečného ducha, aby byl pohotový, a je-li tělo mdlé, ať předchází, prostředkuje i následuje tvá milost, protože bez tebe nemůžeme nic činit, a dokonce ne pro tebe jít na ukrutnou smrt. Dej ducha odhodlaného, srdce nebojácné, víru pravou, naději pevnou a lásku dokonalou, abychom za tebe nasadili nejtrpělivěji a s radostí svůj život.

M. Jan Hus (+ 6. 7. 1415)

7. července

Ž 34; Sk 26,12-32

Dobrotivý pastýři,

který jsi dal život za své ovce, neopouštěj nás, i když se zatouláváme, nezamítej nás, ačkoliv jsme zapleteni v hříchu; nepohrdej námi, i když jsme jen malé stáde. Mluv k nám: Neboj se, ó malé stáde! Milosrdný, zmírní svůj hněv, který jsme si svými činy zasloužili. Jsme jako uprchlíci před tvou tvář, jsme žebráci a přestupníci. Jsme však tvé stvoření, tvé vlastnictví, proto nám buď milostiv. K tobě vzhlížíme: trestej málo, ale smilovávej se mnoho; zraňuj a zarmucuj málo, ale uzdravuj a potěšuj mnoho. Neboť nemůžeme snést tvůj hněv, jako sláma nesnese plamen ohně. Pane, slituj se nad svým lidem, aby neodpadl od tvé milosti. Zachovej mír, veď národy k snášenlivosti, dávej moudrost těm, kteří spravují věci veřejné, rozhojňuj svou církev, naplň zemi požehnaním.

Hilarion, metropolita kyjevský

8. července

Ž 36; Sk 27,1-12

Pane,

od tebe je každý nový den, a všechny dny jsou před tebou stejně důležité. Dej proto, abychom i dnešek vzali vážně:

Úkoly, které nás v něm čekají,
lidi, s nimiž jej budeme prožívat,
zkušenosti, které přináší,
radost, s níž nás překvapí,

i to hořké, co nás v něm potká.
 Daruj nám ve všem svobodu,
 jež má svůj základ v tom, žes nám vyšel vstříc;
 ať jsme pokojní a mírní
 v jistotě, že jsi nám blízko.
 Pomož nám i k tomu,
 abychom byli vděční.

Mitten unter uns

9. července

Ž 37, 1-11; Sk 27,13-26

Pane Bože můj,

vepsal jsi mě na své dlaně, abych vždy na tebe myslil, poněvadž ty stále myslíš na mne. A milost tvá, tvé milosrdenství mě vždy předcházelo, neboť jsi mě často vysvobodil z mnohých a velikých nebezpečností, můj Vysvoboditeli. Zbloudil jsem, přivedl jsi mě na cestu. Neuměl jsem, poučilš mě. Zhřešil jsem, potrestal jsi mě. Rmoutil jsem se, zoufal jsem si, a tys mě potěšil. Když jsem upadl, pozdvihl jsi mě. Když jsem stál, přidržoval jsi mě. Když jsem šel, vedl jsi mě. Když jsem k tobě přišel, přijal jsi mě. Když jsem spal, ostříhal jsi mě. Když jsem k tobě volal, vyslyšels mě.

Aurelius Augustin

10. července

Ž 42; Sk 27,27-44

Dej, Všemohoucí Bože,

abychom se k tobě utíkali, neboť náš život je ohrožen nesčítným nebezpečím. Z tvého Slova vidíme, co i tvoji věrní a dobří služebníci museli vytrpět. Dej nám, abychom se ti vždy plně svěřovali v jistotě, že bdíš nad našim životem a bez tvé skryté vůle ani vlas s naší hlavy nemůže spadnout. Nauč nás prosit tě za Ducha moudrosti a rozumnosti. Ved' naše kroky; sami nemůžeme svůj život uchránit před všemi nástrahami a před nepřátelstvím celého světa. Dopřej nám tedy, abychom skryti v tvé věrnosti a pod tvou ochranou došli na konec své zemské cesty a dosáhli onoho blaženého pokoje, který nás očekává, skrze Krista, našeho Pána.

Jan Kalvín (10. 7. 1509)*

11. července

Ž 43; Sk 28,1-10

Věrný a pravdomluvný Bože,

prokazuješ milosrdenství až do tisícího pokolení těm, kteří tě milují. Jsi přítelem slabých a ochráncem chudých. Všecko tvorstvo tě potřebuje, neboť všecko ti je podáno.

Shlédni na nás, kteří se tobě koříme, a požehnej nám všelikým duchovním pozhnáním. Ochraňuj nás jako zřítelníci svého oka; uchovej nás v nábožnosti a ve spravedlnosti a dopřej nám věčného života v Kristu Ježíši, svém milovaném Synu, s nímž tobě buď sláva, čest, vzývání, spolu s Duchem svatým, nyní i vždycky a na věky věků.

12. července*Ž 46 Sk 28,11-22*

Pane,
 buď před námi a veď nás,
 buď za námi a nuť nás,
 buď mezi námi a nes nás,
 buď nad námi a žehnej nás!
 Buď kolem nás a chraň nás,
 buď v nás, aby duch, duše i tělo –
 tvoje vlastnictví – ti správně sloužily
 a posvěcovaly tvé jméno.

*Nathan Soederblom (+ 12. 1. 1931)***13. července***Ž 62; Sk 28,23-31*

Oči mi zhasni: přec tě mohu zřít,
 uši mi zasuj: já tě přece slyším,
 i bez nohou já mohu k tobě jít,
 i bez úst volání svých neutiším.

Rámě mi rozdrť, tu tě uchopí
 mé srdce jako ruka skutá v pěst,
 i srdce zastav, mozek rozběhne se,
 a chceš-li v mozek požár vmést,
 i krev má odlesk tvůj na sobě nese.

Za dne jsi ono šepotání,
 jež plyne vůkol mnohých z nás;
 to ticho v hodin doznívání,
 jež zvolna zavírá se zas.

Čím víc den k večeru se sklání,
 tváře vždy slábnou, mizí již:
 Můj Bože, tys tím víc! Tvá říš
 stoupá jak ze střeš dýmů vláni.

*R. M. Rilke (přeložil Samuel Verner)***14. července***Ž 65; Fp 3,1-12*

Pane,
 jaký je to zázrak, to všechno, co vzejde a vyroste bez naší práce! A může to být
 jen zázrak mít úrody ze zlořečené země, natož pak ze zlého a převráceného lidského
 srdce! Je to snad, Pane, z našich modliteb? Nebo se druzí tak horlivě přimlouvali?
 Aby nebylo bouří – nebo aby aspoň nebyly nezkrotné. Aby nebylo převrácených činů
 – nebo aby se aspoň nerozmáhaly. Kde je to požehnané místo, tlumící všechnu
 spoušť a zhoubu a vydávající tučnost země i rozkošné ovoce života? Chvála tobě,

Bože, že ses dotekl této země, žeš ji vyléčil a očistil, ozdravěl a vyhojil. Žes na ní zbudoval stan své přítomnosti, stánek své pomoci první i poslední.

Chvála tobě, Pane Kriste, žeš zbudoval v těle svém chrám, dosažitelný odevšad a dosahující až do posledních končin země a k těm nejposlednějším ze synů lidských.

15. července

Ž 67; Fp 3,13-21

Prosíme tě, Pane Bože náš,

dej nám, abychom se navzájem tak milovali, že bychom se jeden za druhého modlili, a tak byli před tebou spojeni jako děti v přítomnosti Otce. Dej, aby nám dobro našich bratří a sester tak leželo na srdci, že bychom nechtěli zůstat jen při prosbách, ale vždy byli hotovi sami učinit pro ně všechno, čím by se jim pomohlo. Připomínej nám, prosíme, že kdo umí dobře činit a nečiní, hřích má, a že nikdo nemá větší lásky než je ta, aby člověk položil svůj život za své přátele. Tys nám takovou lásku dokázal na Golgatě a ve svém Slovu nás žádáš, abychom se navzájem milovali tak, jak jsi nás miloval ty. Ukaž nám tedy, jaká moudrost je v tom, obracíme-li své oči bez přestání na tebe a učíme-li se od tebe.

16. července

Ž 68,1-20; Fp 4,1-9

Tolikrát se mi zdálo,

že jsem sám a moje rodina že je opuštěná všemi na světě i ve sboru.

Teď myslím na bratry a sestry, kteří chodí do našeho shromáždění a kterých si vážím pro jejich opravdovost, kteří mi jsou sympatičtí. Vídávám je a znám jejich jména.

Jak je možné, že jsem se s nimi ještě nespřátelil? Jsem tak uzavřený, nebo takový sobec? A ty mi, Pane, nabízíš jejich bratrství a vybízíš mě, abych jim pomáhal a spolu s nimi tvořil tvou rodinu. Jak jsi laskavý a dobrotivý!

17. července

Ž 71,14-24; Fp 4,10-23

Bože Duchu,

každým prostorem a nekonečným časem pronikáš, vyvýšený nad všechny hranice myšlenky, jež se pne vzhůru; rozkázal jsi zmatku, aby se stal ušlechtilým řádem, dříve nežli povstaly světy, byl jsi ty! Dříve nežli povstaly sféry pod námi a nad námi, dříve nežli země plula v nebeském prostoru, byl jsi ty sám, až tvou skrytou láskou to, co nebylo, povstalo k bytí a tobě zaznělo vděčnou písní chval.

Co tě k tomu mělo, abys projevil svou moc, svou dobrotu bez mezí?

Jaké skvoucí světlo vedlo tvou sílu, moudrost bez míry?

Co zplodila nejdříve? Veď mého ducha, pozvedej ho svou silou z těžké hlubiny, aby bez bázně spěl vzhůru v ohnivém vzduchu!

Neboť ty, ty jediný víš, ty jediný můžeš naplnit nadšením!

Ludwig van Beethoven

18. července*Ž 73; Ko 1,9-26*

Sytíš nás, Pane,

z plnosti svých tajemství, smíme čerpat z blahoslaveného pramene tvé dobroty. Jak máme děkovat tvé lásce za takovou štědrost? Ve vroucím pohnutí myslí vzhlížíme k tvé slávě a voláme: O velikosti tvého bohatství a tvé moudrosti, ó nesmírnosti tvé dobroty, ó bezdná hlubino tvého milosrdenství, že nás, poskvrněné hříchem a vinou, činíš účastné takové blaženosti. Proto prosíme tvé milosrdenství, abychom spolu se všemi věřícími, vysvobozeni ze soudu a zahynutí, v jasném jitřním světle vzkříšení byli proniknuti tvou duchovní radostí.

*Cyril Jeruzalémský***19. července***Ž 77; Ko 2,6-17*

Děkujeme ti, Pane Bože,

za tento překrásný svět, který jsi stvořil a nám daroval. Děkujeme ti za sebe, za zdraví, za své milé i za slunce.

Proč je však na tomto světě smrt? Proč se máme bát budoucnosti? Proč vidíme stoupat vody zla, závisti, křivdy, lži, válek a nenávisti? Utopí se tvůj překrásný svět v potopě hříchů? Proč jsem já sám tak zlý a sobecký?

Chceš ode mne, abych se díval na tebe, a já ti děkuji, protože pak vidím tvou duhu smilování nad potopou a pro nás všechny v tobě život nad smrtí.

Stvoř si nás nové.

20. července*Ž 84; Fm*

Otče,

před tebou jsem zahanbený a obtížený vzpomínkami na věci, které jsem nevykonal, ačkoliv měly být vykonány, a na věci, které jsem udělal, ačkoliv jsem je dělat neměl. Všemohoucí Bože, duchu čistoty a milosti, nemám právo na tvé odpuštění, nemohu se dovolávat žádných svých zásluh. Nemohu poukázat na žádnou polehčující okolnost, nemohu se vymluvit na křehkost své povahy, nemohu nic svést na pokušení, která na mne dolehla, nemohu se odvolat na přemlouvání těch, kteří mě svedli.

Mohu jen prosit, aby ses nade mnou smiloval pro Ježíše Krista, svého Syna a mého Pána.

*John Baillie***21. července***Ž 85; Ef 3,8-21*

Kéž bych se naučil naslouchat tvému hlasu.

Nic ti není cizí, ale soudíš o všem po všech stránkách jinak, než člověk očekává. Nemohu si zvyknout ani na to základní, že u tebe se smrt mění v život, že musím zemřít, abych v tobě a pro tebe žil. Po mém soudu bych nad sebou musel zoufat, s tebou jsem šťastný a vidím jasnou budoucnost. Nauč mě naslouchat tvému hlasu.

22. července*Ž 85; Ef 3,8-21*

Přijď, náš Vykupiteli,

a učiň pravdou, cos nám v milosti zaslíbil. Ať je jedno stádce a jeden pastýř. Ať tvá svatá krev a tvůj Duch, v němž máme přístup k jednomu všemohoucímu Bohu, našemu Otci, spojí naše srdce v nedílnou jednotu. Pak se můžeme s celým stvořením připojit k věčnému chvalozpěvu, kterému nás učí tvé slovo: Tomu, jenž sedí na trůnu, a Beránkovi buď pozhnání, čest a sláva i síla na věky věků.

*Isaac Watts***23. července***Ž 91; Ef 4,1-12*

Hospodine, Bože náš,

když se země chvěje a lidé jsou stínění, sílí nás jistota, že ty jsi nás ochránc. K tobě se můžeme utíkat jako do bezpečného úkrytu, když kolem nás hrozí nebezpečí, protože ty jediný nás můžeš zachránit i z nebezpečí smrti. A proto tě prosíme, dej nám moudrost a sílu, abychom tuto jistotu dovedli vlévat těm, kteří jsou bezradní, zoufalí a bez naděje. Dej, abychom jim uměli otevírat oči a vést je k tobě.

24. července*Ž 97; Ef 4,11-24*

Děkujeme ti, Pane,

za to, že jsi stvořil svět a žes nás v něm do této chvíle zachoval. Děkujeme ti za pravidelné střídání dnů, nocí i ročních dob, i za spolehlivost přírody a času. Děkujeme ti za paměť, která nám dovoluje stavět na zkušenostech z minulosti; za obrazotvornost, která nám umožňuje pronikat dál, za předvídavost, s jakou jsme schopni plánovat budoucnost. Děkujeme ti za trpělivost s omyly a hříchy lidstva. Nedal ses námi unavit. Nedopustils, abychom se vyhubili ve vzájemném boji a ničení, ale poslal jsi svého Syna, Ježíše Krista, aby strhal přehradu mezi tebou a mezi všemi námi a aby obnovil porušenou jednotu lidského žití.

*Contemporary Prayers***25. července***Ž 103; Ef 4,25-32*

Vroucně tě prosím,

nejlaskavější Pane Bože můj, uchraň mě od starostí tohoto života, abych se do nich příliš nezaplétal; od mnohých požadavků těla, aby mě neuchvátila a nezajala rozkoš; od všech překážek duše, aby mě nepřemohly obtíže a já neklesal na mysl.

Můj Bože, který jsi mi tak nevypravitelně milostivý, učiň mi hořkou všecku žádost, která mě odtahuje od lásky k tomu, co je věčné a vábí mě k sobě tím, že mi ukazuje jakési lákavé dobro v přítomnosti.

Ať mě nepřemůže, Bože můj, tělo a krev; ať mě neoklame svět a jeho pomíjející sláva; ať mě neporazí ďábel se svou Istí.

Dej mi statečnost k odporování, trpělivost k snášení, stálost k vytrvání.

Místo světské radosti dej mi sladké, potěšené povolání svatým Duchem a místo tělesné lásky vylej na mne lásku k svému jménu.

Tomáš Kempenský (+ 25. 7. 1471)

26. července

Ž 104,1-15; Ef 5,1-10

Stvořiteli nebe i země,

Pane všeho vesmíru, jak slavné je tvé dílo! Když člověk stojí na břehu moře a hledí v nedohlednou dálku, když spatřuje krásu země z vrcholků hor, když vidí hvězdné nebe nad sebou, jaká radost se nás zmocňuje! Nikdo jiný by nedokázal něco tak dokonalého a krásného, jen ty jediný, Bůh a Pán všeho.

Všecko také moudře řídíš a spravuješ. Stojím plný obdivu a zahanbený, jakým nesmírným bohatstvím jsi mě obdařil, mě nehodného, člověka, který by ti nejraději upřel toto dílo a chlubil se jen svým vlastním výtvořem.

Zbav nás, Pane, pýchy a dej, ať se skláníme v pokoře před tvou mocí a velebností, i před dokonalostí tvého díla.

27. července

Ž 104,1-15; Ef 5,1-10

Za toto, Pane, uč mě děkovat:

Za vše, čeho je život můj tak pln,
za drobnou radost, snahu chatrnou,
za nepřervanou píseň rodinnou,
za lesklé sklo a čistou podlahu,
za ruce, plné tvrdých mozolů,
za zablácené botky dětí mých,
za stůl, za kterým nikdo nechybí,
kdo nabírat má z jeho hojnosti.

Za toto, Pane, uč mě děkovat:

Za všecko prosté, z čeho složen den,
za jednotvárnou píseň pod okny,
za kočku u kamen i za věrného psa
i za sousedský milý pohovor,
jas sluneční i listí odváťe,
za domov, kde se nikdo netrápí,
že chodí v šatech, nových před rokem...
Za všecko toto, Pane, prosím tě,
pomoz mi začít tobě děkovat,
vždyť za lásku, jež víže mne k mým dnům,
už vděčností mi srdce oplývá.

G. E. T. (Z angl. -přel. M. Rafajová)

28. červenec

Ž 116; Ef 5,22-33

Bože Otče náš,

děkuji ti za nesmírnou milost, že mohu mít svůj domov a žít s těmi, které miluji. Spravuj, Pane, náš domov; sdílej s námi náš život a zbavuj naše srdce vší nečistoty a neupřímnosti i slabosti, když přijde pokušení.

Ukazuj nám vše, co je proti tvé vůli. Pomáhej nám sloužit ti v duchu a v pravdě, a naslouchat tvému slovu, abychom se tak učili v naší rodině milovat jeden druhého a vzájemně si pomáhat. Necht tak odpovídáme na tvou lásku a pravdu, že se naše láska stále pročisťuje a prohlubuje.

Posiluj nás svým Duchem, abychom v lásce a skromnosti uměli pomáhat svým přátelům, kteří tě hledají a kteří nikdy neviděli tvé světlo ve svém životě.

Spravuj náš domov svým Duchem. Naplň tento pozemský příbytek slávou svého Syna Ježíše Krista a použij si ho pro své dílo v tomto světě. Prosím pro Ježíše Krista, našeho Spasitele.

Tomoko Biozuki (Venite adoremus)

29. července

Ž 119,1-16; Ef 6,1-9

Nebeský Otče,

dáváš svým dětem doby práce i odpočinku, dny námahy i uvolnění. Děkujeme ti za dny dovolené, za chvíle, které smíme trávit v přírodě. Děkujeme ti za slunce, za vodu a vzduch, za zdraví a svěžest, za svazky lásky a přátelství. Laskavý Bože, dej nám pamatovat, že to jsou tvé dary, abychom všechno přijímali pokorně a vděčně. Dej nám i moudrost, jak využít těchto dnů, abychom upevnili své svazky rodinné, načerpali novou sílu pro tělo i nové podněty k duchovnímu životu. Dej nám novou radost z tvého Slova, abychom je slyšeli a četli vnímavě. Ochraňuj tělo i duši našich dětí, kdekoli je tvé oko vidí, aby tvé slovo bylo světlem jejich cest. Rozpomínáme se na bratry a sestry z našeho sboru, žehnej jim a dej nám setrvat v jednotě víry, i když jsme od sebe daleko.

30. července

Ž 119,71-80; Ef 6,10-24

Pane Ježíši Kriste,

vždy znovu nás voláš a zveš k sobě, abychom se stali tvými bojovníky. Voláš nás podle jména a učíš nás boji, který není proti tělu, ale proti zlému. Dáváš nám svou výzbroj, abychom mohli odolat. Prosím, nauč mě, abych celým srdcem hledal tebe a tvé království na tomto světě. Nauč mě vydat jasný hlas svědectví o tobě a o tvé vůli, a dej mi nejvíce se radovat z toho, že jsem uvěřil v tebe. Zbav mě pochybností a odstraň z mé cesty víry překážky, které by mně zabránily být tvým svědkem, vyznavcem a bojovníkem tvého Evangelia. Přijď, Pane, a zajmi mě svou láskou.

31. července

Ž 119,162-176; 1Te 1,12-20

Nejvyšší, Všemohoucí a dobrý Pane můj!

Jen tvá je chvála vroucí a každý dík je tvůj. Ba člověk není hoden, by tebe jmenoval, ach, dovol, abych tvými tě tvory zbožňoval. Zvlášť Sluncem, bratrem krásným, jenž přináší nám den, halí se pláštěm řásným, jsa tobě podoben! I Lunou, sestrou tichou, jež září na náš sen, hvězdami, jež jdou za ní, buď, Otče, veleben! Buď chválen sestrou Vodou, jež je tak stydlivá, tak pokorná a vzácná a všechněm prospívá. Buď žehnán bratrem Ohněm, jenž plaší černou noc a radostně nám září a chvátá na pomoc. Buď chválen matkou Zemí, jež nosí, živí nás a rodí těžké plody i květy zářných krás. Buď chválen bratrem Větre a vzduchem, oblaky, východu plápoláním, západu zázraky. Buď žehnán všemi těmi, kdož nepřátelům svým pro tebe odpouštějí s úsměvem laskavým. Kdo snášejí svou slabost a tise v bolu jdou: ti budou odměněni tvou rajskou korunou. Žehnán buď sestrou Smrtí, již nikdo neujde, ó, toho nerozdrtí, kdo věren vůli tvé! Ó, chvalte mého Pána pokorou každý den, i zvečera i zrána Bůh budiž veleben!

František z Assisi (Přeložil Dostál-Lutinov)

1. srpna

Joz 1,1-9; 1Te 2,1-10

Pane Ježíši Kriste,

prosíme tě za kazatele tvého slova. Za takové, kteří by nekázali sebe, kteří by sami věřili, kteří by byli hodnověrní, kteří by nezacláněli pohledu za tebou, Prosíme tě za nové kazatele. Za ty na kazatelkách i za ty, kteří na kazatelnu nikdy nevstoupí. Prosíme tě za otce a matky, aby se směli stát kazateli tvého slova svým dětem.

Prosíme tě za muže a ženy, aby se směli stát svědky tvého Evangelia jedni druhým. Prosíme tě za sebe, abychom se směli stát lidmi, jejichž život by strhoval jiné k tobě. Prosíme tě proto za lásku a věrnost tvému slovu, za srdce pokorné, tiché, poslušné, za dar slova, které by aspoň trochu pomáhalo, zvedalo, těšilo, napravovalo, uzdravovalo, za dar slova, kterému by rozuměli i ti, kteří už dávno neposlouchají anebo ještě nikdy neslyšeli. Dej nám být lidmi, u nichž tvá cesta nekončí, ale skrze něž budeš přicházet k dalším. Pane Ježíši Kriste, otevři naše vlastní uši, podmaň si naše vlastní srdce, abychom dovedli s druhými mluvit tak, jak jsme uslyšeli od tebe.

2. srpna

Joz 2; 1Te 4,1-9

Ty jsi tak mocný, Bože,

že umíš použít i nevěřící k záchraně svých lidí. Jsi tak milostivý, že k sobě přitrhneš i bez lidských předpokladů. Prosíme, abychom i my dnes mohli vidět, jak nás zachraňuješ skrze naše bližní. Nauč nás, abychom byli vděční tobě i nástrojům tvé záchrany. Ukaž nám zodpovědnost, kterou za ně také my neseme. Právě dnes, kdy se mnozí jako v posledních časech od tebe odvracejí, mocně nás přitrhni k sobě, abychom uměli odhodit pověru a lidské výmysly i ustanovení. Osvobod nás od falešné tradice a nauč nás pravé modlitbě a pravému životu mezi lidmi, vedle nichž jsi nás postavil.

3. srpna

Joz 3,1-17; 1Te 4,10-16

Pane,

chválíme tě, že jako v minulosti i dnes činíš tolik podivuhodného mezi lidmi a s nimi. Dávej nám i druhým, abychom dovedli tvé činy vidět, rozumět jim a vděčně je přijímat. Děkujeme ti, že chceš, abychom byli tvými svědky svému okolí, a že nás pro tento úkol vyzbrojuješ dary svého Ducha. Odpusť, že ne vždy jich dovedeme využívat k prospěchu druhých lidí. Posiluj nás k odvaze předcházet ostatní v pokoře a věrnosti příkladem řeči i způsobu života, víry i lásky.

4. srpna

Joz 23,1-10; 1Te 6,6-12

Jak málo dovedeme, Pane,

přestat na tom, co máme od tebe. Chceme mít stále víc a víc z bohatství, které nabízí svět. Vyznáváme, že jsme v něm často hledali uspokojení života, ale nedošli jsme spokojenosti. Jen v nás rostla touha po dalších věcech, které ještě nemáme. Vyznáváme, že se nám tato touha po vlastnictví nejružnějšího druhu stává často osidlem, zotročuje nás a svádí z cesty víry na scestí bezcitnosti, nespravedlnosti a nepoctivosti. Hospodine, dej nám vysvobození i od tohoto nepřítelé! Dej nám, abychom se tě cele přidrželi a měli dost na tom, co nám dáváš.

5. srpna

Joz 23,11-16; 1Te 6,13-21

I nás, Pane,

voláš, abychom především a nade všechno milovali tebe, který činíš a dáváš, cos slíbil. Tvé milosrdenství je převeliké. Děkujeme ti za ně, ale i za to, že nám připomínáš svůj soud, pod nímž stojíme, kdykoliv přestupujeme tvá přikázání. Svou láskou nás zavazuješ k lásce a přikazuješ nám, abychom tím, čeho máme dostatek, pomáhali těm, kdo trpí nouzí. Odpusť, že jsme pro ně byli dosud většinou slepí a nevšímaví, i když žijí tolikrát v naší těsné blízkosti. Kriste, otevři nám oči, abychom viděli ve srovnání s hladovějícím a strádajícím světem, v jakém blahobytu žijeme. A současně otevři i naše srdce k milosrdenství a ruce k pomoci.

6. srpna

Joz 24,1-15; 2Te 1,1-7

Svatý Bože,

náš Otče v Ježíši Kristu, předstupujeme před tvou tvář se všemi křesťany a vyznáváme, že jsme se odvrátili od tvého zákona a nedbali na tvou odpouštějící lásku. Opustili jsme tvé cesty a v pyše bloudíme na cestách, které jsme si sami zvolili. Tys nás zamiloval a neponechal jsi nás záhubě. Obětoval jsi pro nás svého Syna a našeho bratra Ježíše Krista. My však nedbali ani na tento důkaz tvé lásky a ocitáme se na pokraji sebezničení. Všecky dary, kteréš nám světil k službě našim bližním, dar myšlení a dar technických schopností, jsme postavili do služeb nenávisti, závisti, sobectví, vraždění a smrti. Pokorně tě prosíme, Pane Bože náš, aby ses od nás neodvracel, dal nám znovu zazníť slovu svého milosrdenství a pohnul nás v opravdovém pokání k návratu. Dej nám poznávat skrze své Slovo naši bídu i naši vinu a zabraň nám, aby-

chom se na cokoli vmlouvali. Bez tebe jsme ztraceni a bez naděje. Ale ty můžeš i % kamení vzbudit syny Abrahamovy, učinit nás novým stvořením a vyslat nás na cestu sloužící lásky. Pane, smiluj se nad námi!

Liturgie 2. VMS (Den pokání pro Hirošimu)

7. srpna

Joz 24,16-31; 2Te 1,8-18

Pane,

ty nechceš, abychom se pro tebe rozhodovali neuváženě, ale abychom věděli, co volíme a co odmítáme. Víš, jak rozhodnutí pro tebe není snadné. Váháme slíbit ti poslušnost na celý život. Ale kdo poznal tvou lásku a moc, ten ví, komu uvěřil, a proto se nestydí ani nebojí. Čeho by se bál? Ty, Pane Ježíši, jsi přemohl smrt a světlem Evangelia vedeš k životu. Dekujeme ti za světlo života, které svítí i nám. Avšak protože ve světě přece upadáme do pokušení stydět se za tebe, prosíme, utvrzuj nás v odhodlání k tobě se vždy přiznávat.

8. srpna

Sd 2,1-11; 2Te 2,1-9

S úzkostí, Hospodine,

pozorujeme, jak mnozí zapomínají na tvé činy a neznají tě. Stavíš se proti nim: ne abys je zahubil, ale abys je zastavil a zachránil před zkázou, do níž se ženou. Jak veliké je tvé slitování! I nás si chceš použít v tomto díle záchrany, když jsi nás povolal do řad učedníků-rytířů Kristových a svěřil nám Evangelium, jež je tvou pomocí k vysvobození. Přemáhej nás k ochotě snášet protivenství a trpět v tvé službě, abychom i tak dovedli o tobě svědčit a druhým pomáhat najít cestu pravdy a života.

9. srpna

Sd 2,18-23; 2Te 2,10-19

Bože,

dárce pravdy a milosrdenství, který převyšuješ naše představy a přece jsi mi ukázal cestu pravého života v Kristu! Nejednou jsem svírán utrpením a stěží se vypořádávám se svými starostmi. Nedej mi, abych se litoval, stýskal si a zahořkl. Dávej mi sílu a jasnou mysl, abych po příkladu Ježíšově trpělivě snášel bolesti a v důvěře překonával překážky. Napomeň mě, abych nepřičítal tobě, co si my lidé sami zavinujeme. Pomáhej mi, abych neupadl do jámy výčitek a bezvýchodného reptání. Chraň mě před travičstvím zlých představ a slov. Zjasni mou cestu svou pravdou a jistotou, že i utrpením mě tříbíš a činíš mě spoluúčastným trvalého blaženství. Ty, jedinečný a dlouho shovívavý Spasiteli, znáš se k svým. V tobě je utišení mých strastí, osvobodivé zaslíbení i skutečné vítězství nad zlem.

10. srpna

Sd 4,1-16; 2Te 2,20-26

Milosrdný Bože,

posvětiteli lidských životů, dárce snášenlivosti a pokoje! Oprošť mě od pokušení zatvrdit se a neodpouštět. Otevři mi zrak pro skutečnost, jak volněji se dýchá,

přestanu-li být zaujat proti někomu a dokáži-li mít lidi rád, něčemu svatému kladně se oddat, tvořivě působit a sebe rozdávat. Děkuji ti, žes nám to krásné a svaté přiblížil v Ježíši Kristu. Dej, abych i lidské houfování viděl v jeho světle, vždyť ne každé shluknutí je požehnané. Chraň mě, mou rodinu a lidstvo před zatvrzelostí. Prosviť i naše shromáždění duchem toho, který nás překvapil odkazem: Milujte nepřátele, a který věděl, proč máme dobře činit těm, kdo nás nenávidí. Dej nám začít již tento den.

11. srpna

Sd 4,11-24; 2Te 3,10-17

Bože,

víš, jaký jsem, a přece mě voláš k pokání a nabízíš mně odpuštění. Tvářím se, jako by se tvá výzva: Čiňte pokání, týkala mých odpůrců, zatímco ve skutečnosti jde o mne. Kdo smyje špínu mých nedobrých a hromadících se provinění, jestliže se nevzpamatují? Prošli jsme různými útrapami, které by nám měly být podnětem k zamyšlení a nápravě. Zatím však obcházíme s dlouhým seznamem vin svých bližních, přitom sami jsme se k opravdovému pokání nevzchopili. Bdělý Pastýři, zbav mě pokušení, abych nápravu čekal od vnějších změn. Dej, ať zaberu z větší hloubky: od probuzeného svědomí a od srdce pohotového k činu. Prosím tě o odvahu k sebezpoznání a o dar pokory. Ochraňuj mě i před druhou krajností sebe bičovat a propadat do těžkomyslnosti. Štědrá a zázračná je tvá milost, kterou kajícím nabízíš v Ježíši Kristu. Nauč mě odpouštět a uzdrav mě svým odpuštěním. Dej lidstvu nový život!

12. srpna

Sd 5,1-13; 2Te 4,1-8

Otče v nebesích!

K tobě se obrací naše myšlenka, tebe opět hledá v této hodině, ne nejistým krokem bloudícího poutníka, ale jistým letem tažného ptáka. Nedopuštěj, aby naše důvěra v tebe byla prchavou myšlenkou, nápadem okamžiku, klamavým konejšením pozemského srdce; nedopuštěj, aby naše touhy po tvém království, aby naše naděje na tvou slávu byly jen neplodnou plavbou bezvodých mračen; ať raději z plnosti srdce k tobě vzlétají a nacházejí vyslyšení, aby byly jako osvěžující rosa, která občerstvuje náš jazyk. Ať nás navždy sytí tvá nebeská mana.

Soeren Kierkegaard

13. srpna

Sd 6,1-16; Tit 1,1-9

Čtyři věci, Bože,

ti mohu nabídnout, které nejsou nikde mezi tvými poklady:

svou nicotnost, svou smutnou chudobu, svůj zhoubný hřích, svou upřímnou lítost. Přijmi tyto dary a přijmi jejich dárce.

Florence Nigthingale (+ 13. 8. 1910)

S hlavou skloněnou pokorně nesu břímě dne,

ó Bože přísný. Zapírám sebe, ztrácím duši svou.
 Jak símě jsem, do země vložené,
 čiň se mnou, co ti libo sám,
 hluboko pluhem svým mne zaorej,
 věčnými zavláčeť mne branami,
 jestli mne chystáš pro svou velkou žeň.

Věra Vášová

14. srpna

Sd 7,1-14; Tit 2,1-10

Věčný, milosrdný, mocný, milující Bože,
 prosíme tě za vládce tohoto světa. Domníváme se, že jsou velmi silní a bojíme se jich. Víme však také, že ty se jim směješ, jednoho dne jim dáš zemřít, a pominou. Nám se často jeví neporazitelní. Jsi to však vlastně ty, kdo jim na čas svěřil část tohoto světa.

Nedovol jim rozsévat sváry nebo působit války. Pomoz jim, aby méně o míru mluvili, měli však srdce, které mír miluje. Ať tolik neslibují, více však mají lidi rádi.

Buď i s vůdci lidu v Africe. Dej jim moudrost, trpělivost i sílu. Pomoz nám k svobodné a nezávislé Africe s opravdu svobodnými lidmi. Svobodnými od otroctví, svobodnými od strachu z lidí, svobodnými od démonů a pověr.

Dej, ať rychle zapomínáme, co zlého nám učinili druzí lidé. Za to tě pokorně prosíme, Bože Otče, Synu i Duchu svatý.

Modlitba afrických křesťanů (Venite adoremus)

15. srpna

Sd 7,15-25; Tit 2, 11-15

Bože,

který jsi nám vždycky blízký, chtěli bychom mluvit s tebou a děkovat ti za všechny tvé dobré dary, kterými jsi naplnil naše životy. Za žehnání na všech našich cestách, za lásku, která činí život krásným, za všechny myšlenky, které nás povznášejí a rozradostňují, za zklamání a nezdary, které nás činí pokornými, za bolest i strast, která nás učí poznávat naše nedostatky; nade všechno ti však děkujeme za naději v tebe a za plnou radost, kterou přináší tvá přítomnost.

Nedej nám nikdy pochybovat, že když jsi nás vedl tak dlouho, povedeš nás až do konce a připravíš nám dokonalé štěstí, z něhož zde spatřujeme jen několik záblesků.

Nedej nám mít nízké cíle, nedej, abychom měli měřítko dobra jen v jiných lidech, nebo v něčem nešlechtném a malém, ale dej, aby náš život byl krásný v každém směru a plný toho přání, aby byl dokonalý, jako ty jsi dokonalý. Víme, jak jsme slabí a chudí, prosíme proto ve víře ve tvou moc a pro Ježíše Krista, našeho Pána.

E. Waterhouse (Prayers of health)

16. srpna

Sd 11,29-40; Tit 3,1-9

Nejnebezpečnější nepřítel, Pane Ježíši,

se usadili ve mně samém. Je to tvé dílo, že přece smím sloužit Bohu bez strachu po celý život: bez strachu před svým pádem, neboť ty uzdravuješ; bez strachu před svou vinou, neboť ty nabízíš smíření; bez strachu před svými kolísavými myšlenkami, neboť ty působíš víru; bez strachu před svým sobectvím bez lásky, neboť ty probouzíš lásku.

Že smím Bohu sloužit bez strachu, to je, Pane, tvé spasitelné dílo.

Adolf Schlatter

17. srpna

Sd 13,1-14; Jk 1,1-18

Hospodine, Pane Bože náš,

vyznáváme, že se z našeho života víry ztratilo vědomí, že zlo, se kterým máme co činit, je aktivní a dynamickou silou chtějící nás dostat pod svou moc a zabránit tvé vládě mezi námi a v tomto světě. Nedovedeme včas prohlédnout jeho různé podoby, v kterých se nás chce zmocnit a pohnout svým směrem. Jsme jím strháváni a pak již pozdě poznáváme, kde jsme se octli. Prosíme, dej nám moudrost, abychom včas zahlédli nebezpečí a měli sílu obstát a vydržet i v těžkých zkouškách a nedali se svést k pochybnostem, neboť ty sám víš, jak je jimi naše víra pokoušena.

Potřebujeme tvé pomoci, Pane, vyslyš nás.

18. srpna

Sd 16,1-21; Jk 1,13-27

Pane,

který stojíš při těch, kdo jsou v pokušeních, ukazuj nám skrytá pokušení. Ty, který jsi pro nás protrpěl všechna pokušení, neuved' nás do pokušení. Ty, který jsi nad všemi pokušeními zvítězil, ved' nás v pokušeních.

Adolf Schlatter

19. srpna

Sd 16,22-31; Jk 2,1-13

Hospodine, Pane náš,

hlásíme se k tvému Synu, který vnesl do tohoto světa pravou lidskou důstojnost a rovnost všech lidí před tebou, a přece naše vztahy jsou narušeny. Některé lidi přezíráme, před jinými zase trpíme pocitem méněcennosti.

Vyznáváme, že nedovedeme žít v pravé lidské svobodě, rovnosti a přimosti.

Prosíme tě, postav nás svým Duchem do svobody svých dětí, abychom dovedli spolu žít a vzájemně se vidět jako bratři a sestry.

20. srpna

Rt 1; Jk 2,14-26

Přijď, očekávání národů, Pane Ježíši,

a potěš nás svou božskou přítomností. Potřebujeme radu, pomoc, ochranu. Myslíme-li, že sami dovedeme rozeznat mezi dobrým a zlým, snadno se klameme a nepozorovaně podléháme lichocení. Chceme-li činit dobré, chybí nám síla a důvěra. Namáháme-li se protivit se zlému, činíme příliš často smutné zkušenosti, že jsme

slabí a nakonec podléháme. Přijď tedy a uzdrav naši slepotu, přijď ku pomoci naší slabé, nedostatečné lidské bytosti.

Bernard z Clairvaux (+ 20. 8. 1153)

21. srpna

Rt 2; Jk 3,1-12

Pane Bože,

nejen naše činy, ale i naše slova působí mnoho zlého. Ty sám víš nejlépe, kolikrát jsme jimi ranili, ublížili a způsobili bolest svým bližním. Jak Často jsme svým jazykem druhého srazili a ponížili nebo se jím mstili a nepřátelsky se hněvali. Kolikrát jsme mohli své slovo zadržet a tedy zabránit, aby se hněv a zloba druhých stupňovaly. Pane, svými povrchními a prázdnými slovy často zlehčujeme vážnost tvé věci a tvého díla na zemi. Nedovedeme svou řečí pomáhat lidem k tvé pravdě a lásce. Prosíme tě, dávej nám nalézt taková slova, která by sblížovala lidi a pomáhala jim prohlédnout k tvému světlu.

22. srpna

Rt 3; Jk 3,13-18

Můj Bože,

nedej mi hledat mimo tebe, co mohu najít jen v tobě: pokoj a tichost a radost a blaženost, které jsou domovem jenom v tvé nepomíjející radosti. Pozdvihni mou duši nad tíživý okruh mučivých myšlenek ke své věčné přítomnosti. Pozdvihni mou duši do čistého, světlého, veselého, zářivého ovzduší své přítomnosti, abych tam mohl volně dýchat, ve tvé lásce okřát, odpočinout od sebe samého a od všeho, co mě tísní; a pak mi dej opět se navrátit, abych přioděn tvým pokojem činil a nesl, co se ti líbí.

Eduard Pusey

23. srpna

Rt 4; Jk 4

Pane,

ty jsi bohatý pro všechny. Bohatě jsi obdařil tento svět statky a životními prostředky. Avšak v tomto světě lidé hladovějí. Ne několik ubožáků, ale miliony a stamiliony ve velkých zemích a národech. Ačkoliv země přetéká tvými dary, ačkoliv dovedeme rychle jezdit a létat, ačkoliv máme všechny prostředky, abychom obstarali a rozdělili, co je potřebné, lidé hladovějí. Ach Pane, smiluj se. Ty je všechny znáš. I když mnozí na své spolubližní zapominají, tobě leží na srdci. Jsou to tvé děti, je všechny jsi měl na mysli v Ježíši Kristu. Chceš je volat, žehnat, obnovovat, zachránit. Oni však hladovějí těsně vedle bohatství světa. Vidíš je na ulicích Indie; vidíš je trápit se při hladových mzdách na mnohých místech světa, znáš podvyživené děti, které ještě nepoznaly, co je dosyta se najíst. Znáš matky, které by je chtěly nasytit a byly by vděčné, kdyby to, co jim chybí, mohly hledat v našich odpadcích. Ach Pane, smiluj se.

Ty však znáš nejen bídu a neštěstí těchto lidí, ale také vinu a lhostejnost těch, kteří to všechno vědí, a přece si to nepřipustí k srdci. Probuď syté z jejich lenosti. Smiluj se nad námi. Nedej nám ve svém hněvu zemřít na ztučnění našich těl a srdcí. Ukaž

nám cesty k pomoci. Dej nám ukazatele cesty, které vedou z této viny. Pane, smiluj se.

Martin Fischer

24. srpna

1S 1,1-18; Jk 5,1-23

Pane,

při svém soudu se ptáš po našich bratřích. Ano, skrýváš se v trpících, v hladovějících, ve věznicích a v pronásledovaných. Přijímáš všechny činy, které jim přišly k dobru, jako tobě prokázané, a všechny činy, které se nestaly, jako promeškané vůči tobě samému. Pane, smiluj se.

Uč nás dávat štědře, jak přikazuje láska. Ať dochází k vyrovnání mezi těmi, kteří mají nadbytek a těmi, kteří trpí nedostatkem. Nám však dávej, abychom uměli být spokojeni s málem, abychom mohli pomáhat. Ať nikdo nehýří, zatímco druzí hynou. Uč nás nebýt marnotratnými. Posvět nám náš denní chléb, abychom tě nad ním nalézali a chválili. Bojíme se, abychom nebyli sytí a bezpeční a pak si třeba nemyslíli, že se obejdeme i bez tebe. Dávej nám ze dne na den, co pro den potřebujeme, abys nám byl vždy nepostradatelný po celý život.

Buď naším Bohem. Buď Bohem našich bratří, jak jím přece jsi, vždyť jsi tak zaslíbil. Ať nikdo není zahanben. Pane, smiluj se.

Martin Fischer

25. srpna

1S 1,19-28; Jk 5,12-20

Hospodine,

dekujeme ti, že nám dávaš děti. Přidej nám odvážnou víru, abychom je přijímali ochotně, nezanedbávali je, ale věrně je vychovávali. Připomínej nám, že děti napodobují způsoby našeho života, přejímají naše názory, posuzují naši víru. Dej nám svého Ducha, aby nám nešlo o sobecké cíle, ale o čistý život, o poctivou práci, o pravdivé slovo a službu druhým.

Smilovávej se nad námi v našich slabostech a nahraď sám naši nedostatečnost.

Zabraň nám, abychom se těm malým stali překážkou do tvého království.

26. srpna

1S 2,1-11; Ju 17-25

Pane,

ty znáš všechno, ty víš, že jsme lidé hříšní a služebníci tvoji neužiteční. Prosíme však, abys v nás dokonal dobré dílo, které jsi započal. Napravuj svým Slovem všechno, co v nás je křivé a nesprávné, abychom mohli obstát, když nás budeš soudit podle něho. Zachovej nás od všeho bludného a nezdravého učení, od duchovní nadutosti a od falešné moudrosti těla i světa. Ty jsi pravda, vyučuj nás; ty jsi milosrdný biskup našich duší, skloň se k nám bídným a ujmi se nás.

Dej, ať se ti cele odevzdáváme, vezmeme na sebe tvé sladké jho a v ničem neodporujeme tvé dokonalé vůli. Buď uprostřed nás a dej nám účast na tvé milosti a věčném životě.

L. B. Kašpar

27. srpna

1S 2,12-26; 1Pt 1,17-25

Bože,

buď mně milostiv podle své dobroty a odpusť mi všechny mé hříchy pro Ježíše Krista, který za nás trpěl i zemřel. Daruj mi svého dobrého Ducha a posiluj mě skrze něho, abych s věrnou pečlivostí hledal, miloval a činil všechno dobré. Vzpamatuj mě, Bože můj, skrze hlas mého svědomí, kdybych se chtěl stát lehkomyšlným nebo se uchýlit od cesty tvých přikázání. Daruj mi zmužilost a sílu k činění toho, co je pravé a co se tobě dobře líbí. Pomáhej mi, abych byl věrný a pilný ve svém povolání, varoval se zahálky a marnotratnosti i každé nepravosti vůči druhým. A jestliže z nevědomosti nebo přenáhlení chybím, měj, Otče, se mnou trpělivost, pomoz mně povstat a uč mě chodit po tvých cestách.

Václav Karafiát

28. srpna

1S 3; 1Pt 2,1-10

Veliký jsi, Pane,

a vši chvály hodný, tvá velikost je nevýstižná, tvá moudrost nezměřitelná. A tebe chce chválit člověk, tak nepatrná částka tvého stvoření. Člověk sténající pod tíhou smrtelnosti, sténající pod svěděctvím svého hříchu, pod svěděctvím, že se pyšným protivíš! A přece tě chce chválit člověk, tak nepatrná částka tvého stvoření! A ty ho povzbuzuješ, aby tě chválil s radostí, neboť jsi nás stvořil pro sebe a naše srdce je nepokojné, dokud nespočine v tobě.

Aurelius Augustin

29. srpna

1S 4,1-18; 1Pt 2,11-25

Přišel jsi, milý můj Spasiteli,

abys mě hledal a spasil, mne, který by jinak musel zahynout. Hledal jsi mě dlouho, ale přece jsi mě našel. Co na mne máš? Jsem neposlušná ovečka, nepatrný peníz. Mohl bys být docela dobře i beze mne, ale věděls, že já nemohu být bez tebe. Máš radost, žes mě našel. Máš starost o hříšníky, kteří jsou ztraceni tak, že si nedovedou sami pomoci.

Děkuji ti, žes mě zachránil, abych byl u tebe.

30. srpna

1S 7,1-6; 1Pt 3,8-17

Pane Bože,

ty vidíš, kolik máme strachu a jak jej zakrýváme před tebou i před lidmi siláctvím, činností a prázdnými řečmi. Vidíš do našeho bázlivého a zbabělého srdce a vidíš, jak

počtářsky vymýšlíme, jak se přizpůsobit, abychom proplouvali. Vyznáváme svůj hřích strachu. Znáš naše obavy mluvit pravdivě a nahlas tam, kde by to bylo pro nás nebezpečné. Dovedeme utéci včas z odpovědnosti za pravdu a spravedlnost. Odpuť, že se tak chlubíme statečnými předky, ale sami jsme zbabělí. Prosíme tě, vyveď nás ze spletitých uliček strachu a postav na cestu přímosti a pravdivosti.

31. srpna

1S 7,7-17; 1Pt 5,1-11

Bože, Otče náš,

dej, prosíme, všem rodičům, učitelům a vychovatelům takové porozumění pro děti a mládež, jaké měl tvůj Syn, Pán Ježíš Kristus. Obdař je láskou, která má pro každého naději a vyzbroj je trpělivostí, aby se nevzdávali práce, když nevidí uspokojivé výsledky a setkávají se s nekázní. Probud', Bože, svědomí naší mládeže a dej jí mysl, která se dovede zapálit pro všechno, co je pravdivé a hodnotné, co je pravé a ryzí, ano pro vše, čemu se říká ctnost a co je hodné chvály. Způsob to, aby děti milovaly církev svých otců a matek, a nacházely v ní svůj duchovní domov. Probud' sbory i pastýře k bdělé odpovědnosti za děti i mládež a posiluj nás ve stálé naději a důvěře v moc Ducha svatého.

1. září

1S 8,1-9; J 1,29-40

Můj život mi připadá jako dům,

který nemá dveří ani oken. Jsem zazděn do velikého osamění, z něhož nevycházím ani v zaměstnání. A jsou tam i lidé milí a poctiví. Ale já neslyším jejich řeč, slyším jen zvuk. Vykazují se jim číslý, razítky, výkony, ale zůstávají jim dlužen slovo, které by je učinilo šťastnými. Dlužím lidem – jak blízkým, tak vzdáleným – vůni života, vůni růží, vůni čerstvě pečeného chleba.

Ted' běží do školy mé dítě. Znáš, ty mé dítě, aspoň prvá slůvka mateřského jazyka důvěry?

Sešli mi, Otče, déšť, déšť unavené krajině mé duše žíznivé! Dej mi sebe sama, abych uměl i já dát sebe druhým. Přemoz mou samotu, abych i já přemohl samotu lidí, které mi dnes pošleš.

2. září

1S 8,10-22; J 1,41-52

Můj Pane,

dnes pokorně i radostně přiznávám: jsi dokonalý Pomocník. Nejednou jsem s Natanaelem o tobě pochyboval. Kolikrát se mi tvůj kříž jevil nicotným, tvé vzkříšení neúčinným. V mysli mi znělo: tvůj Pomocník je daleko, neslyší, jeho ruka nedosahuje až do tvých nepatrných, ztracených poměrů. Jak jsi právě mne dnes zastihl. Otevřels mě před sebou, jako se otvírá dopis. Čteš vše. I to, co jsem dosud zatajil, i to, co je přede mnou skryto. Vidíš do každé mé přetvářky a poznáš, kdykoli věřím a miluji pouze slovem. Znáš svody, které jsou před mými dveřmi, vidíš za záhyb mé cesty. Ty

jsi Bůh, Mistr života. U tebe je pomoc vždy připravena. Jsem tvůj. Pane, co chceš, abych činil?

3. září

1S 9,15-27; J 2,1-11

Hospodine, náš Bože!

Oslavujeme tě, že jsi Bůh svatý, který činí veliké divy.

Děkujeme ti za div setkání v rozděleném světě.

Děkujeme ti za div smíření ve světě, který myslí na odplatu.

Děkujeme ti za div lásky ve světě nenávisti.

Děkujeme ti za div světla v našem bloudění.

Děkujeme ti za div dobré cesty v bezvýchodných situacích.

Děkujeme ti za div pravého života uprostřed živoření.

Ať tvůj život, který nám tvůj Syn zjevil a dal, je vždy silnější ve všech údech tvého těla, až budeš poznán jako život všech lidí ke cti svého jména.

4. září

1S 10,1-12; J 3,1-15

Svatý Bože,

dáváš mi slyšet Spasitelův hlas: Pojď za mnou! Takový, jaký jsem, nic ti nemohu prospět. Dokud mi poručí mé vlastní já, jsem ti jen ke škodě. Prosím, učiň se mnou zázrak. Stvoř mi srdce čisté. Proměň mě v nového člověka. Učiň, aby se mé myšlení a jednání dostalo pod vládu tvého Ducha. Když mě voláš, chci vstoupit do řady tvých služebníků a služebnic. Nechci už žít jen úzkému zájmu své osoby a své rodiny. Chci vydat svou bytost tobě v oběť živou, tobě milou. Proměň mě, prosím, svou mocí, abych byl z tebe a pro tebe narozen – a mohl se někomu stát svědkem o tobě.

5. září

1S 11; J 3,16-21

Pane náš,

toužíme nyní položit do tvých rukou všechno, co jsme a co máme, aby se naše srdce mohla stát tvým příbytkem. Prahne po tom, aby naše vůle byla poddána vůli tvé, aby se naše oči dívaly na svět tvými očima, aby naše mysl byla naplněna myslí tvou, aby v našich slabých lidských srdcích byla rozlita tvá věčná láska a v našich nejhlubších hlubinách aby zasvítil paprsek tvé radosti. Toužíme po tvé stálé blízkosti, a proto tě prosíme, abys nepřišel jen jako poutník, stojící před našimi dveřmi, abys nepřišel jen jako mocný cit, který by námi zatřásl a na který bychom brzy zase zapomněli.

Pane svatý, přijď k nám přebývat, svou přítomností proměň naše smýšlení, naše jednání, celý náš život a zůstaň s námi svou mocí a pokojem.

6. září

1S 15,1-19; J 4,1-15

Bože Stvořiteli,

který jsi počátek, přítomnost i věčnost, rozvlaž mě svou živou vodou. Vyprahlé duši nestačí kapka všehochuti. Žízním po tobě, Bohu živém. Co je mi do hraček, které nabízí tržiště marnosti? Děkuji ti, že mi vnukáš vědomí, jak nelze stavět na písku. Má duše žízní po tvé svrchované pravdě, po rozpoznání a následování tvé svaté vůle. Opuště mi mou nevěrnost a má provinění. Posiluj mě, abych se nedal mást okamžitými nápady a nevykvašenými názory. Jaké ovoce přinesu, nebudu-li zakořeněn ve víře v tebe, Boha věčného, který nám umožňuješ obrodu v Ježíši Kristu? Nedopuště, abych rozlučoval přikázání lásky k tobě, dárci všeho bytí, od lásky k bližnímu. Abych v zápalu sloužit lidem nedbal tvé vůle a soudu – anebo abych zahleděný k tobě nepřehlížel lidi. Má duše žízní po tobě, Otce v Ježíši Kristu a Duchu svatém.

7. září

1S 15,20-35; J 4,16-30

Opuště mi a milosrdně promiň,

kdykoli v modlitbě přemítám o něčem jiném než o tobě. Neboť vyznávám pravdivě, že jsem si zvykl být příliš roztěkaný. Mé myšlení bývá tam, kde je to, co miluji. A na mysl mi snadno přichází to, co mě těší a co se mi líbí.

Proto ty, Pravdo věčná, jasně jsi řekla: kde je poklad tvůj, tam je i srdce. Jestliže miluji nebe, rád o nebeských věcech přemýšlím. Miluji-li svět, raduji se z věcí světa. Cokoli miluji, o tom rád mluvím a slyším. Ale blahoslavený člověk, který pro tebe, Pane, dovolí, aby odešlo všecko, co je stvořené a vyloučí od sebe všechny věci pozemské.

Tomáš Akvinský

8. září

1S 16,1-13

Pane Bože,

připomínáš nám, že nehledíš na to, na co hledí lidé: na tělesnou krásu, na důstojenství, čest a bohatství, ale že hledíš k srdci, zda je upřímné a tobě cele oddané. Vždyť pyšným se protivíš, ale pokorným dáváš milost. To, co je u světa mdlé, jsi vyvolil, abys zahanbil silné. Pane, dej i mně, abych byl pokorným tvým dítětem, které by tě milovalo z celého svého srdce, ze vši své duše a ze vši své mysli.

9. září

1S 16,14-23; J 5,1-13

Pane Ježíši Kriste,

lékaři těla i duše, děkuji, žeš i mě našel mezi neduživými, slepými, hluchými a chromými. Viděls bídu mého srdce, mé zoufalství, mou vnitřní rozervanost. Viděls, jak marně jsem se ohlížel po lidech, kteří by mně mohli pomoci. Tys mě nepominul a zavolals: Vstaň! Jak ti mám za to děkovat, můj Spasiteli, žeš mě vysvobodil z tělesných i duševních muk. Že jsem mohl s tvou pomocí vykročit na novou cestu, která vede k životu, nejen časnému, ale i věčnému. Nechtě celý můj nynější život je jedinou oslavou tvých mocných činů a chvalozpěvem o tvé veliké lásce k člověku. Dej mi pozorné oči pro ty, kteří trpí kolem mne, abych je nenechal bez pomoci.

10. září*1S 17,1-11; J5,14-23*

Všemohoucí, milosrdný Bože,

bez něhož všechno upadá do zkázy a nicoty: shlédni, prosíme, na rodinu všech národů a lidí, kterým jsi s důvěrou svěřil atomickou moc k tomu, aby sloužila jejich zdraví a jejich dobrému. Chraň nás a pomoz nám, Pane, abychom nezneužili tohoto daru, aby se nám nestal prostředkem k bídě a zániku. Přiveď všechny lidi k sobě, do svého království spravedlnosti a pravdy, vykořeň nepřátelství, uzdrav nedůvěru a rozdělení, zaplaš strach a obnov v nás víru ve svůj neměnný záměr dobré vůle a pokoje na zemi. Pro lásku Ježíše Krista, našeho Pána.

*PECUSA (Venite adoremus)***11. září***1S 17,16-37; J 5,24-36*

Bože a Otče můj,

právě tehdy, když jdu beze zbraně, bez přátel, kdy mám jen meč tvého slova a jistotu, že můj zápas není o hodnoty časné, ale o tvůj lid, ty stojíš při mne a dáváš mi vítězství. Děkuji, že pokořuješ pýchu mého srdce jako tu Goliášovu, a že se tak děje zbraní tvého Evangelia. Zjevils všemu svému lidu, že ne mečem ani kopím vysvobozuješ lid doufající v tebe, nýbrž působením svého Ducha. I nyní ten Istivý nepřítel ohrožuje tvou církev, naše rodiny i naše duše. Pane, vyslyš mé modlitby a vysvobod' nás z jeho ruky. Zachraň nás mocí svého svatého Ducha pro svou oběť, podstoupenou na Golgatě.

12. září*1S 17,38-53; J 5,37-47*

Pane Bože,

oslovlis mě svědectvím Písma svatého. Děkuji ti za to. Ale víš lépe než já sám, jak na tvé otcovské rady a na tvá poznání zapomínám a jak jich nedbám. Chci si vymýšlet pro svůj život svou pravdu, chci spoléhat jen na svou sílu. Proto jsem tolikrát pyšný a tvrdý jako Goliáš, proto jsem jindy zas ustrašený, bezradný a bezmocný jako král Saul. Smiluj se, prosím, nade mnou a pro lásku, kterou nám zjevil v Ježíši Kristu, daruj mi tichou důvěru Davidovu, abych dovedl i v nejtěžších chvílích svého života spolehnout na tebe a zastávat spravedlnost k osvobození svých bližních, kteří trpí, a abych z lásky k lidem dovedl stát pevně v boji proti pyšné nepravosti.

13. září*1S 18,1-16; J 6,24-36*

Děkujeme ti, Pane Bože,

že jsi v Ježíši Kristu přišel za námi. Děkujeme ti za každé slovo poučení, napomenutí, potěšení i zaslíbení, které nám v něm dal. Děkujeme ti za všechny jeho činy pomáhající a vysvobuzující lásky. Kde bychom byli, kdybys na nás vždy nově neútočil svou pravdou a kdybys nás nepozvedal svým milosrdenstvím? Ty však znáš naši mdlobu a pomýlenost. Proto prosíme, abys nás darem svatého Ducha naplnil vírou,

kteřá by tě v Ježíši Kristu nejen hledala, ale cele se ti vydala ve službu v tomto světě a pro bližní, ke kterým jsme tak často lhostejní. Smiluj se nad námi a takto nás přetvoř.

14. září

1S 20,1-17; J 6,37-46

Bože nevyzpytatelný,

a přece tak blízký, tobě se svěžuji! Nejednou jsi mi ukázal cestu, když mi hrozilo, že zbloudím. Uváděls mě a uvádíš ve styk se svědky svého obrodného díla. V pohnutých dějinách mého lidu rozestavils na křižovatky štafetu spolehlivých běžců s dobrými vzkazy, burcovatelů svědomí, abych věrně rozeznával pravdu od polopravd, lásku od nelásky, jasnou stopu Dobrého pastýře od upadání do hříchu. Pozvedls život mého národa i můj vlastní k vědomí vyššího poslání. Pane, nezapomínám na světla našich dějin? Dej, prosím, aby tvoji svědkové, a tím i moji rádci a soudcové, nebyli mně a mému národu jen prázdnými jmény. Zburcuji mě z pohodlí a zvykovosti. Ostraň ze mne vše, co zachvátila hniloba. Dej mi, abych prohlédl a z moci svatého Ducha nabyl síly k radostnému a důslednému následování tvého Syna, Ježíše Krista.

15. září

1S 23,14-28; J 6,47-57

Hospodine, nebeský Otče,

korunuješ rok svou dobrotivostí a naplňuješ zemi požehnáním, takže nám vydává své různé plody. Plníš svůj slib, že dokud bude trvat země, bude se rozsívat a sklízet, potrvá chlad i teplo, léto i zima, den i noc.

Děkujeme ti za všechna tvá dobrodiní, jimiž žehnáš naše pole, zahrady a vinice. My jsme zalévali, ale tys dával vzrůst, my pracovali, ale tys dával zdraví, sílu, požehnání. Plná je země tvé slávy a tvého bohatství.

Dopřej nám, abychom směli užívat ve zdraví a v pokoji, cos nám požehnal. Přidej k tomu vděčnou mysl, abychom dovedli být spokojeni s tím, cos nám udělil, vždyť si nezasloužíme od tebe ani nejmenší dar. Nedej nám zapomenout na srdečnost, bratrskou lásku a obětavost, abychom se dovedli i s druhým sdílet.

Dej nám však především toužit po chlebu duchovním a starat se o pokrm, který zůstává k životu věčnému. Když pak, slavný nebeský Hospodáři, přijdeš k poslední žni, abys zkoumal úrodu našich srdcí, shledej nás jako čistou pšenici, shromazď před svou svatou tvář a dej, abychom s tebou přebývali a s tebou se veselili na věky věků.

Eliáš Mlynárových (upraveno)

16. září

1S 24,1-13; J 6,57-71

Hospodine,

prosím tě, abys při mně stál svou láskyplnou mocí, když jsem i spravedlivě rozhročen nad lidskou špatností nebo zlobou. Nedopusť, abych se domníval, že jsem schopen vynést správný soud nad svým bližním. Nedopusť, abych přestal v protivníku a nepříteli vidět spolučlověka, který také patří tobě a na kterém ti záleží. Proto ti děkuji, že svým slovem se mi stále připomínáš jako Stvořitel všech, jako jediný spra-

vedlivý soudce všeho a jako milující Otec, který nechce zahynutí hříšníka, ale aby se navrátil na cestu pravého lidství. Nauč mě jít životem tak, abych neuváděl ve světě tvé jméno v pohanění, ale oslavoval tě tichou a pokornou poslušností a trpělivým milosrdenstvím vůči bližním.

17. září

1S 28,1-20; J 7,37-53

Pane Ježíši Kriste,

děkujeme ti, žeš vzbudil v našich srdcích žížeň po svém království lásky a pravdy, kterou nemůže uhasit nic než tvá přítomnost. Prosíme, nedopuště, aby v nás touha po tobě pohasla, a my upadli do povrchní sebeuspokojenosti. Nenech nás, abychom se spokojili se svým dosavadním životem a s tím, co nás obklopuje. Znepokojuj nás stále palčivou žízň po nové lásce, po hlubší pravdě, po větší spravedlnosti ve světě.

Radujeme se, že v příkladu tvého života i ve tvých slibech máme pramen, ze kterého můžeme pít. Děkujeme ti za všechny příležitosti, které nám dáváš, abychom v modlitbách a ve slyšení tvého slova mohli čerpat vodu živou. Naplňuj i dnes naše srdce novou vírou, nadějí a láskou.

18. září

1S 31; J 8,
1-11

Pane Ježíši Kriste,

ty víš, jak snadno se dáváme strhnout, abychom své bližní pomlouvali, posuzovali a odsuzovali. Dovedeme na nich vidět každý stín, každou chybičku, avšak svoje těžké viny přehlízíme. S lítostí doznáváme, že jsme tak druhým nejednou ublížili. Dovedli jsme každého mnohem rychleji odsoudit, nežli pochopit. Prosíme tě, zbav nás všeho povýšeného sudičství. Ukazuj nám vždy znovu, že nejsme bez hříchu, že jsme nakloněni ke všem chybám, které na druhých odsuzujeme. Ne naše dokonalost, ale tvoje odpuštění nás drží. UČ nás solidaritě s těmi, které druzí odsuzují a jimiž pohrdají. Dej nám sílu, ať se dovedeme přiznat ke svým bližním v jejich ponížení a potupení tak, jak ty jsi to činil.

19. září

2S 5,1-12; J 8,31-42

Pane Ježíši Kriste,

v tobě poznáváme Boží pravdu. Ani nenávisť, ani násilí, ani smrt na kříži nemohla ji zrušit. Prošel jsi temnou smrtí, abys s námi byl jako vzkříšený Pán v našich starostech a těžkostech. Přinášíš světlo své pravdy do temnoty našich lží, do otroctví naší nesvobody v hříchu. Radujeme se, že se můžeme cele spolehnout na tvé sliby, neboť jsou pravdivé a věrné. Dej nám i dnes novou odvahu, abychom s nimi dovedli vážně počítat. Děkujeme ti, že kdykoli jsme se na tebe cele spustili, našli jsme radost a vnitřní svobodu. Dej, ať je tato naše radost nakažlivá.

20. září

2S 7,1-16; J 9,1-11

Milostivý náš Spasiteli,

kdykoli se k tobě obrácíme v modlitbě celým srdcem, otevíráš naše oči. Vidíme pak před sebou cestu života, na kterou padá světlo tvého vzkříšení. Prosíme tě, ozař i dnes naši stezku světlem svého vítězství nad zlem. Víš, jak se nás snadno zmocňuje temnota pochybností, jak snadno přestáváme věřit v lásku a v pravdu. Sobectví v nás i kolem nás vrhá temné stíny na cestu našich dnů. Rozptyluj naše temnoty a veď svým světlem všechny, na které dnešního dne v lásce myslíme, zejména pak ty, kteří jsou v temnotě nemocí, utrpení a smrti. Ozař cestu do nové budoucnosti celému světu, přemož tmu nenávisti a válek mezi národy. Vždyť ty jsi světlo světa.

21. září

2S 7,17-29; J 9,24-41

Pane,

věřím v tebe, pomoz mé nevěře; miluji tě, a přec ne tak celým srdcem, jak bych chtěl; toužím po tobě, a přec ne celou svou silou; důvěřuji ti, a přec ne celou svou myslí.

Přijmi moji víru, moji lásku, moji touhu znát tě a sloužit tobě, moji důvěru v tvou moc mne ochránit.

Co je studené, rozněž.

Co schází, doplň.

Očekávám tvé požehnání.

Pro Ježíše Krista, našeho Pána.

Malcolm Spencer (Venite adoremus)

22. září

2S 7,17-29; J 10,1-10

Děkujeme ti, Pane náš,

žes za nás položil svůj život. Vložil ses do boje s mocí zla a zachránil jsi nás, tak jako pastýř vytrhuje ovečku ze spárů dravé zvěře. Dej, ať je nám tvoje láska nová každého jitra, ať se nám nikdy neztratí z očí. Dej nám ten vzácný dar, abychom v ruchu a lomozu všedního dne dovedli slyšet tvůj hlas a šli za ním. Ty znáš pokušení sobectví, pohodlí, povrchnosti, která nám tvůj hlas zatemňují a způsobují, že se ti ztrácíme. Děkujeme ti, že nás stále voláš, že za námi jdeš, že nedopustíš, abychom se ti docela ztratili. Vždy znovu nám odpouštíš a přijímáš nás do svého ovčince. Dobrý pastýři, jak se ti můžeme odvděčit? Dej, ať ti svůj veliký dluh dovedeme splácet ale- spoň v drobných mincích lásky a služby svým bližním.

23. září

2S 15,1-14; J 10,22-39

Pane,

do tvých rukou poručím svého ducha.

Do tvých rukou,

kteřé se ujaly dětí,

kteřé pomohly tonoucímu Petrovi,

které zastavily pohřební průvod z Naim,
které rozdělávaly chléb mezi hladové,
které podaly kalich nové smlouvy učedníkům.

Do tvých rukou,
které psaly do písku:
„Kdo z vás je bez viny?“
zatím cos říkal:
„Jdi a nehřeš více.“

Do tvých rukou,
které myly nohy prvních dvanácti,
které se za všechny modlily,
které byly za nás na kříži přibity,
které jsi ukázal Tomášovi, aby přece věřil,
které se loučily tak, že dávaly požehnání.

Do rukou, ze kterých tvé ovce nikdo nevytrhne. Do těch rukou poroučím svůj život s jeho bídou a nemocí, s jeho hladem a žízní, s jeho strachem a nevěrou, s jeho hříchem a vinou. Do tvých rukou se vkládám, když jsem živ i když umírám. Pane, buď mi ku pomoci ruka tvá.

24. září

2S 15,23-31; J 11,1-13

Odpusť nám, Pane,

hřích malomyslnosti. Je v nás mnoho i velikášství, sebevědomí, pýchy. Ale dnes prosíme: odpusť nám náš hřích malé víry, nedostatku naděje. Neboť ty jsi zaslíbil veliké věci, ale my pochybujeme, že tvá zaslíbení v běhu našich všedních dnů něco znamenají. A tak žijeme z vlastních omezených možností, žijeme bezmyšlenkovitě podle ostatních a domníváme se, že to jinak nejde. S tvými velikými možnostmi nepočítáme. Čteme o nich, slyšíme o nich, ale nevěříme v jejich skutečnost. Prosíme, odpusť nám tuto naši slabost. Přemoz nás velikostí své lásky, abychom již o tobě nemohli pochybovat.

25. září

2S 18,1-17; J 11,14-29

Tak to je s naším životem, Pane Ježíši:

plno smutku, prázdnoty a bezmoci – a zase plno navyklých jistot, které nám nedovolují nic věřit, nic očekávat, pro nic mít naději. Ale když ty přicházíš, náš ustálený svět se rozpadá: pojednou je všechno jiné, pojednou jsou před námi nečekané možnosti nepředpokládaných nadějí. Náš život, dosud přízemní, šedivý a nijaký, je najednou světlem tvého slitování proměněn v radost, ve svobodu, v pokoj uprostřed nervosity a shonu, v tichost uprostřed křiku, ve vděčnost uprostřed nespokojenosti. Prosíme, dávej nám toto vnitřní světlo svého Ducha!

26. září

2S 22,1-18; J 11,30-45

Pane,

ty Činíš víc, než si umíme pomyslet. Kolikrát jsme si vlastními chybami a vlastní pošetilostí připravili nesnáze, se kterými jsme si nevěděli rady, a zdálo se nám, že není žádného východiska. Ale tys nás miloval víc, než my jsme sami sebe uměli milovat. Když jsme se svým nerozumem přivedli do nebezpečí, bděls nad námi a uchránil jsi nás ne-šťestí, které jsme si sami zavinili. A tak ti na každý den musíme děkovat; nemůžeme pomyslet na svůj život, abychom hned nepocítili hlubokou vděčnost k tobě, dárci všeho dobrého.

27. září

1Kr 3,3-15; J 11,46-57

Jaká převrácenost,

když se bouříme proti tomu, kdo nám přináší pomoc a spasení! A přece tak činíme všichni a velmi často. Neboť se domníváme, že sami od sebe výborně víme, co je pro nás správné, dobré, užitečné. A když potom přichází ty se svou dobrotou, zdá se nám cizí a nepřátelská a odmítáme ji. Prosíme, odnauč nás této pošetilosti. Dej nám pochopit, že skutečnou moudrost a opravdový užitek můžeme nalézt jen v tiché oddanosti tobě; když se vzdáme svých plánů a požadavků a prostě vztáhneme ruce, abys nás opásal a vedl, kam se nám třeba nechce, ale kam ty nás posíláš a kam jdeš s námi.

28. září

1Kr 3,16-28; J 12,20-33

Děkujeme ti, Otče svatý,

za tvé svaté jméno, jemuž jsi učinil stan v našich srdcích. A za poznání a víru a nesmrtelnost, kteréš nám dal poznat skrze Ježíše, svého služebníka, buď tobě sláva na věky. Ty vševládny panovníku, stvořil jsi veškerenstvo kvůli svému jménu, dals pokrm a nápoj lidem k užítku, aby ti děkovali, nám pak jsi dal z milosti pokrm a nápoj duchovní a život věčný skrze svého služebníka...

Především ti děkujeme, že jsi mocný. Buď tobě sláva na věky.

Rozpomeň se, Pane, vytrhni svou církev ze všeho zla, učiň ji dokonalou ve své lásce, a posvěcenou ji shromažď ze čtyř větrů do svého království, kteréš jí uchystal. Neboť tvá je moc i sláva na věky.

Učení dvanácti apoštolů

29. září

1Kr 5,1-12; J 12,34-50

Pane Ježíši Kriste,

dopustil jsi často večer ve své církvi, abychom po tobě vyhlíželi; dal jsi smutné dny, abychom k tobě volali. Pomoz, aby nás večer nezastihl nepřipravené a noc nás nepřekvapila. Daruj těm, kteří tě vyhlížejí, chvalozpěvy uprostřed noci a světlo v temnotách a dej své církvi radost, že nikdy není zahanben ten, kdo ti důvěřuje.

Hermann Bezzel

30. září

1Kr 8,1-14; J 14,1-14

Zjev mi, Pane,

své milosrdenství a v něm potěš mé srdce. Dej mi najít tebe, kterého ve své touze hledám. Popatř zde na člověka, kterého loupežníci zajali, zbili a polomrtvého nechali podle cesty do Jericha.

Milosrdný Samaritáne, ujmi se mě! Jsem ta ovce, která zabloudila – hledej mě a přines mě opět zpátky do své ohrady. Otevři mi ve své dobrotivosti, abych u tebe zůstal po všechny dny svého života a vždycky a věčně rád tě chválil se všemi, kteří jsou při tobě.

Sofronius Hieronymus (+ 30. 9. 419)

1. října

1Kr 8,54-62; J 14,15-31

Pane Ježíši Kriste,

jak těžko se smiřujeme s tím, že jen ty jsi cesta i pravda i život. Nespočetné řady křesťanů přemýšlely o tvém zaslíbení, že Otec nám pošle Ducha svatého a prožívaly chvíle, v nichž jsi je splňoval. A přece výsledek veškeré naší myšlenkové práce a mnohých sporů, které rozdělily křesťanstvo, často spíše zakryl, než vyjasnil prostou skutečnost, že jsi nám přítomen. Prosíme, abychom především rozuměli tomu, že jsi nám vždy přítomen, i v našem obyčejném všedním životě, i v tom nejprotivnějším. A žes přítomen ne proti nám, ale na naší straně s takovou solidární láskou, s jakou bychom i my zde měli být pro své bližní.

2. října

1Kr 10,1-10; J 15,11-22

Bože,

dej nám dojít k pravé radosti. Dopřej nám, abychom s veselou myslí přijímali všecko dobré, které při nás činíš; abychom se učili vidět světlé stránky svého životního údělu a zachovali si trvalou spokojenost i v tom, co dopouštíš těžkého. Opevni naše smysly proti zklamání a neštěstí. Uchraň nás před zoufalstvím a skleslostí.

Uč nás, že žádné zlo není nesnesitelné, kromě provinilého svědomí; a že nic nás nemůže zranit, jestliže s pravou, srdečnou věrností zachováváme tvá přikázání a utíkáme se k tobě.

W. E. Channing

3. října

1Kr 12,1-17; J 16,1-12

Ó Pane,

učiň mě nástrojem svého pokoje, abych prokazoval lásku, kde se lidé nenávidí, abych odpouštěl, kde se urážejí, abych spojoval, kde je hádka, abych probouzel naději, kde trýzní zoufalství, abych rozsvěcel světlo, kde vládne temnota, abych přinášel radost, kde přebývá starost. Ach Pane, dej mi usilovat o to, ne abych byl potěšen, ale abych potěšoval, ne aby mi bylo rozuměno, ale abych rozuměl, ne abych byl milován, ale abych miloval. Neboť ten, kdo sebe dává, přijímá, kdo na sebe zapomíná, nalézá, kdo odpouští, tomu bude odpuštěno, a kdo umírá, procitá k věčnému životu,

4. října*1Kr 17,1-16; J 16,13-22*

Posiluj, Pane,

ruce, které se vztáhly k přijetí tvých svatých darů, aby každý den přinášely ovoce k tvé božské slávě. Způsob, Pane, aby uši, které slyšely tvé slovo, se uzavřely vůči hlasům boje a sváru; aby oči, které uviděly tvou velikou lásku, mohly spatřovat i tvou blahosladenou naději; aby ústa, která zpívala tvou chválu, nadále osvědčovala pravdu; aby nohy, které stály ve tvých síních, nadále kráčely po cestách světla; a aby duše i těla, které se podílely na tvém životodárném těle, obnovily se k novému životu.

Díky za tvůj nezměrný dar. Ať vždy s námi zůstává tvá veliká láska, abychom ti vzdali přehojnou chválu za nezměrnou milost.

*Indická (malabarská) liturgie při sv. večeři Páně***5. října***1Kr 19; J 16,23-33*

Pane Ježíši Kriste,

děkujeme ti za církev, za bibli, za konfese, za své dobré církevní obyčeje – prosíme však, chraň nás před tím, abychom cokoliv z těchto dobrých věcí brali nekriticky s tou poslední důvěrou a oddaností, se kterou smíme přicházet jen k tobě. Chraň nás před bohem našich představ a našeho srdce. Dej nám tu milost, abychom neměli jiných bohů před tebou ani vedle tebe a aby celé naše srdce bylo u tebe.

6. října*2Kr 5,1-16; Žd 1*

Bože,

vždy tentýž, jehož léta nikdy nepřestanou, děkuji ti, že smím slyšet tvůj otcovský hovor se Synem tvým Ježíšem. Prosím, zjev mi svou otcovskou blízkost a milost, ať se vždy důvěrněji chápu toho synovství, o které se Pán Ježíš chce sdílet se všemi námi. Když andělé se klaní Kristu jako králi, pomoz i mně a nám všem najít pravé místo úcty a poslušnosti pod Ježíšovou královskou berlou spravedlnosti. Dej nám rozumět i oleji veselí, jímž Pomazaný Páně je sic královsky vyvýšen nad nás a nade vše, a přec nás činí spoluúčastníky své slávy. Dej nám takto se radovat a posvěcovat jméno tvé.

7. října*1Kr 18,1-12; Žd 2,1-9*

Pane a Spasiteli náš,

ty jsi za nás okusil smrt a nabídl nám spasení, my však je často zanedbáváme. Bývá nám jenom tím, co jsme slyšali, ba svírá nás úzkost, aby i to nám nevymizelo. Když myslíme na budoucnost země a národů, víme, jak tu záleží na člověku, na nás, na mně, ale i kdybychom byli anděly, ještě bychom málo pořídili. Ty, Pane Ježíši, jsi až k smrti trpěl a bojoval – prosíme, veď nás tou cestou, ať tě vidíme, ať jasně a zjevně jdeme za tebou. Tobě Bůh všechno poddal a nic nenechal nepodmaněné, ale my stále ještě nevidíme, že by ti bylo poddáno všechno na zemi, ba ani všechno v nás. Dej nám

lépe rozumět této poddanosti ve všem, otevři naše oči, abychom viděli tvé vítězství na zemi mimo nás, a pronikni naše srdce, abychom byli svědky i tvého vítězství v nás.

8. října

Iz 38,9-22; Žd 2,10-18

Dokonalý vůdce našeho spasení,

ty, který znáš utrpení i pokušení a můžeš pokušení trpícím pomáhat, ty také vysvobozuješ po všem čas života nás, kteří při své pomocné službě nedovedeme v sobě přemoci bázeň ze smrti. Chápeme se, Pane Ježíši Kriste, nezasloužené výsady, že ses nám připodobnil jako bratřím, a prosíme, ať touto tvou blízkostí i dnes plněji můžeme pochopit a přijmout tvé vysvobození od strachu. Co tys nám jako bratřím zvěstoval, ať uprostřed našich shromáždění i v rodinách zní slovem i zpěvem, aby dary tvé milosti v nás nezanikly a nebyly zmařeny, ale rozmáhaly se a rostly k věrné bratrské pomoci. Prosíme, učiň nás nástroji svého díla a své lásky.

9. října

2Kr 23,1-11; Žd 3,1-11

Hospodine, Bože věrný a pravý,

dáváš nám královskou úlohu, abychom v sobě vyhladili všecko modloslužebné. Ale my sami neumíme rozeznat, co v našem uctívání přírody, slunce, měsíce a hvězd, ba co v naší lásce k dětem a k sobě navzájem je ještě z tvého Ducha, a co už je jen zaslepenost. Prosíme, nauč nás i v obdivu k dílům techniky, vědy a umění neztráčet se zřeteli člověka, lidi, k nimž nás posíláš a k nimž nám ukázal cestu Pán Ježíš. Nauč nás skrze lidi chápat i tebe, Stvořiteli, a sloužit ti v těch nejmenších, nemocných, lačných i uvězněných, tak abychom svým dílem přispívali k přemáhání překážek, k jasnějšímu pohledu k tobě, Otci nebeskému, i k sobě navzájem. Prosíme, na místo skácených model přijď tvé království.

10. října

2Pa 36,9-23; Žd 3,12-19

Milý nebeský Otče,

řekni a ukaž všem lidem, že pro tebe nejsou ztraceni, že ti však také nemohou uprchnout. Prokazuj se všude jako Pán zbožných i bezbožných, chytrých i pošetilých, zdravých i nemocných, jako Pán i naší chatrné církve, evangelické i katolické i všech ostatních, jako Pán dobrých i špatných vlád, sytých i podvyživených národů – jako Pán zvláště i těch, kdo se domnívají, že musí mluvit a psát tolik dobrého i méně dobrého. Jsi ochránce všech nás, jemuž se smíme odevzdávat, ale i všech nás soudce, jemuž jsme odpovědni v poslední den a také již nyní.

Veliký, svatý a milosrdný Bože, toužíme po tvém posledním zjevení, v němž bude jasné před očima všech, že celý stvořený svět, že všichni lidé a jejich životní osudy byly, jsou a budou v tvé dobrotivé a silné ruce. Děkujeme ti za to, že se na toto zjevení smíme těšit. To vše ve jménu Ježíše Krista, v němž jsi nás lidi od věčnosti miloval, vyvolil a povolal.

Karl Barth

11. října*Pl 1,1-9; Žd 4,11-16*

Pane,

je mnoho lidí, kteří pláčí. Je mnoho lidí, kteří jsou bez domova, kteří nemají co do úst, kteří umírají v bolestech. A pak jsou lidé, kteří všechno mají a nic je nebolí, a přece jsou nešťastní, protože se na nikoho nemohou obrátit, protože nemají přítele, který by se nedíval na to, co už mají, a dal jim kus sama sebe. Pane, pro tyto lidi, které potkávám denodenně, dej mi laskavé slovo a nefalešný úsměv i ochotu pomoci slovem i skutkem.

12. října*Pl 3,1-16; Žd 6,9-20*

Setkal jsem se dnes s lidmi,

kterí nedávali pozor na to, co jsem jim říkal, i když zdvořile naslouchali.

Také já sám jsem nedával pozor na to, co mě nezajímalo a myslel jsem při tom na své věci, ačkoliv šlo o důležité věci těch druhých. Pane, ty to neděláš.

Ty slyšíš, co ti říkám, a není ti to nudné. A i kdyby se mi zdálo, že můj hlas k tobě nedolehne, víš o mém trápení v rodině i v zaměstnání, o mých obavách ze zítřejšího dne, o všech malichernostech, které jsem povýšil na problémy.

Děkuji ti za dnešek, kterýs mi dal, děkuji ti za zítřek, který je přede mnou, děkuji ti za tvou pomoc a ochranu.

13. října*Pl 3,17-38; Žd 10,11-23*

Tento den je nám svědectvím tvé dobroty,

Bože všeho milosrdenství. Po hrozných protivenstvích potěšils opět svůj lid a odjals trpkou žalost. Otcové naši se nedočkali těchto dnů. My však, jejich potomci, smíme tvé Slovo mít svobodně ve svých domech, poslouchat své pastýře a v chrámech smíme sloužit tobě, svému Bohu, v duchu a v pravdě, bez lidských přídavků, beze strachu, svobodně a pokojně. Buď, Hospodine zástupů, tvé svaté jméno za tuto milost věčně chváleno a velebeno.

Vyznáváme, že jsme nehodni tvé veliké milosti, neboť v našich srdcích je veliká nevděčnost a vlažnost. Prosíme však, Bože milostivý, abys nepatřil na naši nehodnost, ale pro svého milého Syna zachoval nás i naše potomky ve svobodě svědomí, při zdravém učení a žádostivém pokoji. Učiň, abychom všichni byli sjednoceni svazkem lásky a jednoty víry, jedním srdcem a duchem tě ctili a tobě sloužili. Spas lid svůj, Hospodine, a požehnej svěmu dědictví.

Jan Vekh - K vydání tolerančního patentu 13. 10. 1781 (Upraveno)

14. října*Pl 3,39-58; Žd 10,24-31*

Hospodine,

často mi tvé jméno mizí z paměti. Vyslovuji je jen jako projev údivu či překvapení, беру je nadarmo tím, že na ně nemyslím. Teď však se dovolávám tvé pomoci. Jeremiáš k tobě volal z jámy svého zarmoucení a samoty.

Já také.

Říkáš mi ve svém slově: Neboj se – a já mám přece strach. Mám strach z lidí kolem, strach z budoucnosti, obavu před samotou a bezmocí.

Volám tvé jméno, Hospodine, volám tě, jako dítě přivolává nářkem svou matku.

Nemůžeš neslyšet, nemůžeš na to nedbat, protože jsi můj Otec v Pánu Ježíši Kristu. Až do mé jámy sahá jeho kříž, a já se ho držím.

Mám strach dál, ale mám též naději, že o mně víš i v této situaci.

15. října

Pl 5; Žd 10,32-39

Prosím tě

o vytrvalost v následování tebe, Pane Ježíši Kriste.

Čím dál víc pociťuji svou ochablost. Čím dál méně umím nasadit cokoli ze svého pohodlí a životní úrovně, ze svého drahocenného času a soukromí pro své bratry, a tedy pro tebe. Žárlivě pro sebe střežím svou duši, a tak ji vlastně ztrácím.

Obracím se tedy k tobě o pomoc.

16. října

Ž 121; Žd 11,1-16

Pane,

řekl mi ve svém Slově, že jsi můj strážce, který ani na chvíli nespí. Děkuji ti, že jsi stále v pohotovosti jako matka, která bdí nad nemocným dítětem. Já jsem také tvé dítě. A ty mě máš rád – vždyť jsi mě nejen stvořil, a tak povolal k životu, ale ve svém Synu přijal do věčné péče. Ať jdu do práce, či ať jdu domů, ať jsem v kostele nebo na ulici, pořád jsem ti na očích. Nejsem sám, i když si někdy na to stýskám, nejsem opuštěn, i když mi ani nejbližší často nerozumějí. Dej mi radost ze své přítomnosti, abych z ní něco uměl přinášet tam, kde jsou lidé sami.

17. října

Ž 124; Žd 11,32-40

Pane náš a Otče náš,

děkujeme ti za všechny tvé svědky, s nimiž se setkáváme v Písmu svätém, v dějinách lidstva i svého národa. Děkujeme ti za své rodiče, učitele, bratry a sestry ve sboru a za každého, kdo nám slovem i životem ukazoval na tebe. Prosíme tě, dej nám, abychom si byli vědomi odpovědnosti za to, co jsme přijali, a poznání, že i nás posíláš. Musíme ti však vyznat svou nedostatečnost a nevďěčnost. Neumíme si dost vážít možnosti žít v bratrském obcenství sboru a tak i v obcenství s tebou.

Prosíme, obživ nás svým Duchem svätým, aby na nás bylo patrné, že býváme s tebou. Abychom uprostřed nenávisti a sobectví nesli lásku, uprostřed nervosity a shonu trpělivost; tam, kde je pýcha, ať jsme skromní, odvážní však tam, kde jde o tvou pravdu. Nauč nás nést břemena svých bližních, a tak následovat Pána Ježíše.

18. října

Ž 128; Žd 12,1-10

Bože, Otče,

není nám snadné za tebou přicházet, protože tě známe tak nedokonale. Představovali jsme si tě ve své omezenosti jako svého nepřítel. Chybně jsme se domnívali, že ti působí radost trestat nás za náš hřích. Bláhově jsme soudili, že jsi tyranem lidských životů.

Přiznáváme se, že jsme se na tebe hněvali a že jsme ti měli za zlé, kdykoli s námi život nakládal nevlídně.

Svitlo nám teprve, když k nám přišel Ježíš, že tyto závěry byly jen naše fantasmie. Rozvíjeli jsme je jen proto, že jsme tě neznali.

Teprve od nám ukázal, že nás miluješ, že jsi na naší straně proti všemu, co ubíjí život. Teprve od něho víme, že naše zaujetí proti tobě bylo bezdůvodné.

Přicházíme proto s prosbou o odpuštění naší dřívější nevědomosti. S touhou poznati tě lépe skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Contemporary Prayers

19. října

Ž 130; Žd 13,1-9

Pane,

voláme k tobě uprostřed uspěchanosti, v níž jdeme životem. Víš, že často ztrácíme správný cíl a bloudíme. V našich konkrétních situacích nám není vždy jasné, čemu máme dát přednost. Prosíme tě, nauč nás umění správně žít, dej nám pravou moudrost rozlišovat dobré a zlé, pravdivé a nepravdivé, spravedlivé a nespravedlivé, důležité a nedůležité.

Prosíme, dej nám moudrost i k tomu, abychom uměli hospodařit se svými silami a nezapomínali, že tělo naše je chrámem Ducha svatého. Děkujeme ti, že se ve vši své únavě, bezradnosti a nemohoucnosti můžeme obrátit k tobě, který dáváš novou sílu a novou moudrost.

20. října

Ž 137; Žd 13,12-21

Pane Ježíši Kriste,

voláš nás, abychom tě následovali. Musíme však vyznat, že stále zůstáváme kdesi na okraji. Nejdeme za tebou a k tobě. Jsme podobni bohatému mládenci z evangelií, vlastníme na této zemi mnoho všelijakých statků a statečků. Milujeme své rodiny, své přátele, více však pro vlastní sobecké potěšení a ne tak, jak ty chceš; milujeme pohodlné domovy, krásy naší vlasti, civilizační vymoženosti a plody kultury. Všemmu tomu dáváme příliš často přednost před tvou pravdou. S láskou se zabydlujeme na této zemi, utrácíme čas svého života, který je tvým časem, a v našem srdci už nezbyvá ani místo, ani čas pro lásku k tobě, ačkoliv ty jsi naším Pánem a vše, co na této zemi máme, je tvým milosrdným darem.

Prosíme tě, vysvobod' nás od sobectví a nauč nás, abychom ti za tvé dary byli vděční a užívali jich ke tvé cti a slávě.

21. října

Est 3; Ga 5,13-26

Pane Ježíši Kriste,

vyznáváme, že nejsme schopni pravé lásky, jestliže se sám nepostavíš mezi nás a ty, které málo milujeme. Děkujeme ti, že znovu a znovu přicházíš do našeho života jako ten, který má moc uzdravovat naše neduhy sobectví a nelaskavosti, netrpělivosti a neochoty odpouštět. Když tě upřímně prosíme, ty s neskonale trpělivostí činíš znovu a znovu všechno nové. Ničím si neumíme zasloužit takovou milost. Tvá láska je dokonalá. Náš život by byl bez lásky pustý a prázdný. Ty jsi však svým Duchem mezi námi. Probouzíš nás a obživuješ, činíš náš život vzácně bohatý a plný. Prosíme tě, nedej nám zapomenout, že ty, zdroj pravdy a lásky, jsi tu, a my se smíme chopit všeho, co nám nabízíš.

22. října

Est 4; Ga 6,1-10

Bože Otče,

uznáváme, že nejsme takovými muži a ženami, jakými jsi nás chtěl mít. Když volala povinnost, vyhnuli jsme se jí. Bránili jsme se výmluvami, které nepřesvědčily ani nás samotné, natož aby mohly oklamat tebe.

Litujeme svých selhání. Ublížila nám i jiným. Chceme napravit, co se ještě napravit dá. Pokud jde o chyby, které se už nedají odčinit a které nás vytrvale obviňují, svěřujeme je tobě. Uchraň nás toho, aby nás bez konce pronásledovaly. Zbav nás jejich břemene, abychom mohli vcházet do budoucnosti beze strachu, věduce, že nás naše selhání nevzdálí od dosahu tvé pomoci, která k nám přichází skrze tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána.

Contemporary Prayers

23. října

Est 7; 1J 2, 1-17

Otče náš nebeský,

postavil jsi nás do kruhu bratří a sester. Mezi určité lidi, které jsme si zvolili, ale i vedle těch, o něž mnoho nestojíme. Víme, že za ně neseme odpovědnost, i když ji stále ze sebe svalujeme. Dej nám prohlédnout, že východiskem je jen láska. Že odpovědnost bez lásky se mění v studenou povinnost. Že i pomoc a oběť a služba tam, kde není lásky, nic neprospívá. Osvět' si nás Duchem svým, abychom šli cestou Kristovou, cestou světla, a litovali každé chvíle, kdy se nám zatemní.

24. října

Ezd 1; 1J 3,1-13

Panovníku Hospodine,

vyvádíš vždy znovu svůj lid z babylónských zajetí, přetrháváš jeho pouta, aby ve svobodě a s radostí tobě sloužil. Víme, jak často odmítáme tvé vysvobození, které

nám nabízíš v Ježíši. On jediný šel v plné svobodě tímto světem. Svobodný proto, že uměl vyznat a probojovat své „Ne jak já chci, ale jak ty chceš“. Dávej nám sílu, abychom se jeho moci poddávali, aby jeho zápas byl naším zápasem a aby naše vůle se stále více ztotožňovala s vůlí tvou.

25. října

Ž 126; 1J 3,14-24

Bože našich otců,

který jsi stvořil všechny lidi ke svému obrazu a postavil jsi nás zde na zemi, abychom spolu žili | v lásce, předstupujeme před tebe v pokorné úctě.

Nesplnili jsme tvá přání, lidé nežijí spolu v lásce, j Některé z tvých dětí trpí příkon a útlak od svých bratrů. A duše těch, kteří jsou zotročeni, křičí o svobodu – o svobodu od strachu ze špatného zacházení a rasové nesnášenlivosti. Bože, dej nám odvahu jít tam, kde se zápasí o život a bojovat vytrvale za svobodu, kterou jsi nás obdařil. Ať naše nohy pochodují podle stálých úderů svobody a dopřej nám, abychom šli, až zvony i svobody budou znít z každého města, vesnice i samoty.

O toto požehnání tě prosíme ve jménu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.

Modlitba užívaná v zápase o odstranění rasové diskriminace v USA

26. října

Ag 1; 1Te 5,1-11

Ty, který jsi Pánem času

a až dosud jsi prodlužoval lhůtu našeho života, otevři naše oči, abychom viděli, jaký dar jsme dostali. Jsme tady, máme co dělat, potýkáme se se svými radostmi a smutky, obklopují nás lidé, které potřebujeme a kteří potřebují nás. Litujeme každé chvíle, kterou jsme promarnili a každé ztracené příležitosti ke svědectví o tvé milosti. Probuzej nás z netečnosti a ospalosti a učiň si z nás bdělé strážné svého díla.

27. října

Ag 2,1-10; 1Te 5,12-25

Pane náš,

trápí nás někdy pocit, že naše modlitby zapadají do prázdna, že úsilí o spravedlnost a pokoj k ničemu nevede a že se nám nedaří pokusy o dorozumění mezi těmi, kteří jsou okolo nás. Kde je chyba? Ve druhých nebo v nás? Je to tak, že člověk sám sobě stojí v cestě? Jak jsme někdy sklíčení, malomyslní, nešťastní. Vykupiteli náš, stůj při nás, posiluj nás a pomáhej, abychom nepochybovali, že cesta k vítězství vede přes tvůj kříž.

28. října

Neh 1; 2Te 3

Bože pravdy a věrnosti,

utíkáme se k tobě a držíme se tvého slova jako skály v proudu, který nás chce strhnout s sebou. A protože jsi přislíbil vyslyšet ty, kdo prosí ve jménu tvého milého Syna Ježíše Krista, přinášíme před tebe utrpení i naděje našeho národa a jeho všelijakou bídu a prosíme tě snažně: dej jeho vůdcům veliké a svaté myšlenky, jasné oči,

silnou odvahu; dej všem našim bratřím a sestrám poslušnost, zbožnost, kázeň a bratrský smysl, tak, aby se v naší zemi potkávaly dobro a věrnost a políbily se spravedlnost a mír. Dej, aby země hojně plodila a práce naše aby nesla užitek, aby vládlo právo a dělník dostával svou zaslouženou mzdu. Ochraňuj náš domov a naši vlast a pomáhej, aby dům, vystavěný otci, nebyl smeten bouří a proudem doby. Promluv i k našemu pokolení, abychom tě poznávali jako svého pravého a jediného Pána a abychom ti děkovali, že jsi tak dobrý a že nám tak rád pomáháš.

Jaroslav Šimsa

29. října

Neh 4,1-11; 2Pt 3,8-15

Palčivé žízni život říká se tu
a smrti zhasnutí,
Bože můj, já však tebou k tobě kvetu
a až tváří v tvář stanu ti
pýříc se nad svých květů chudou sklizní
vyrostlou na mezích a v kamení,
pak bude život uhašenou žízni,
smrt branou, jižs mne proved k prameni.

30. října

Neh 4,12-23; 2K 5,1-11

Pokorně tě prosím, můj milý Spasiteli,
rozšiř drahé užitky svého slavného zmrtvýchvstání na všechny své věrné v tebe doufající, mezi nimi i na mne. Posilň mě ve víře a v naději o mém budoucím vzkříšení; abych se mohl proti bázni smrti a strachu hrobu těšit tím, že ty, hlava naše, nezůstals v hrobě, ale slavně jsi vstal. Tak nenecháš v hrobě a v moci smrti ani mne, který jsem tvým údem, ale jistotně mě vzkřísíš v den nejposlednější a sám se sebou sjednotíš, abych spolu s tebou měl život věčný a veselil se v tobě, Bohu Spasiteli svém.

Jan Szalatnay

31. října

Neh 5,1-13; 2K 5,12-21

Otče všeliké pravdy,
svěřils nám od dětství svatá Písma, která nás mohou učinit moudrymi k spasení. Jak bychom ti neděkovali, žes vyvedl církev svého Slova z Egypta duchovních temnot, propustil z modloslužebného zajetí babylónského a dochoval nám svatou bibli od našich otců. Neodjímej nám své Slovo, ač bychom to zasloužili. Co otcové naši sebou odnášeli jako nejdražší klenot z vlasti do vyhnanství, to jsme nejednou pokládali a pokládáme za málo. Netrestej nás za to, ale nauč nás vzpomínat na vůdce, kteří nám a našim otcům mluvili slovo Boží, abychom následovali jejich víru. Ať jako oni, i my pevně a věrně držíme dobré vyznání. Probouzej nás, netečné a dřímající, ty kníže pastýřů, Pane náš Ježíši. Posvět' nás v pravdě své, abychom svým životem nebyli církvi k hanbě a pohoršení, ó přijď ty sám, náš milý Pane, a navštiv svoji vinici, a dílo

svoje pozeňnané svou mocnou chraňiž pravici, ať všechen svět to zřejmĕ vidí, že ono z tebe a ne z lidí.

Ferdinand Císar

1. listopadu

Neh 8,1-12; Ř 14,9-12

Hospodine, náš Bože!

Dáváš nám lidem život a pak jej zase odjímáš, na chvíli ho skryješ v tajemství smrti, abys jej opět obnovený a očištěný vyvedl na světlo jako náš věčný život.

Pohled' na nás a slyš nás, když myslíme na ty, kteří od nás odešli. Pojmi náš údĕs i náš zármutek do svého pokoje.

Veď všechny naše myšlenky o zesnulých i o nás samých k poznání své dobrotivĕ vůle s nimi i s námi. Uč nás povážit, že i my musíme zemřít, a do té doby dej, abychom zde žili vdĕčně v nadĕji, která nezahanbuje. O to vše tě prosíme ve jmĕnu Ježíše Krista, našeho Pána.

Karl Barth

2. listopadu

Gn 1,1-19; Ř 3,19-29

Stvořiteli a Pane všeho světa,

kteřý jsi byl na počátku a budeš na věky, před tebou cítíme svou malost, svou pomíjitelnost a svou nicotnost. Celý vesmír vznikl z tvĕ vůle a také náš život je tvým darem. Proto jsme také před tebou zodpovědní za všecko své jednání, mluvení i myšlení, často na to zapomínáme a jednáme tak, jako bychom byli sami svými pány. Není mezi námi jednoho spravedlivého a všichni zasluhuje tvĕho odsouzení. Ty však nám dáváš zvěstovat svým Slovem, že nemáš zájem na našem zahynutí, ale že je tvým přáním, aby všichni lidé přišli k poznání lepšího, plnějšiho a dokonalejšiho života. Abys nám k tomu pomohl, poslal jsi na svět Ježíše Krista. Dĕkujeme ti za to a prosíme, veď nás tak, abychom se Pána Ježíše celým srdcem drželi a snažili se poctivĕ jít jeho cestou.

3. listopadu

Gn 1, 20-31; Ř 1,14-25

Vĕčný Bože,

kteřý jsi stvořil človĕka jako vyvrcholení svého díla a obdařils ho mnohými vzácnými dary a schopnostmi, prosíme, odpusť nám všem, že těchto darů leckdy užíváme nemoudře a nezodpovědnĕ. Cítíme se pány tvĕho stvoření, ale zapomínáme na to, že jsme tvými podřízenými a služebníky. Vypínáme se ve své pýše a nemyslíme na to, jak je to někdy s námi ubohé. Často máme chtĕní hotové, ale nedokážeme při dobrém vytrvat. Jsme otroky svých zlých sklonů a svého sobectví a marnĕ s tím vším zápasíme. Prosíme, pomoz nám v tomto boji, kteřý vedeme sami se sebou a podmaň nás mocí Ježíše Krista, našeho Pána.

Pomoz nám i tohoto dne chodit před tebou a před lidmi poctivĕ a pravdivĕ, osvobod' nás ode vsí přetvářky a lži a naplň nás svou láskou, která by dovedla lidem pomáhat.

V. Hájek

4. listopadu

Gn 2,15-25; Ř 8,11-21

Hospodine, Bože náš,

ve své moudrosti a lásce zařídils náš život tak, abychom na světě nežili sami, ale ve společenství s druhými. Děkujeme ti, že můžeme žít v manželství jako muž a žena, v rodině jako rodiče a děti. Ty však, Pane, sám víš, kolik těžkých otázek nám denně přináší toto soužití. Víš, jak každý z nás v mnohém klesá, jak všichni trpíme nedostatkem lásky, pokory a trpělivosti. Jak se dovedeme povyšovat jeden nad druhého a jak ve své samospravedlnosti hledáme vždycky vinu na druhých. Jak málo myslíme na své vlastní hříchy a na to, kolik trpělivosti musí mít s námi ti druzí. My se, Pane náš, z tohoto zajetí své samolibosti nedostaneme jinak, než s tvou pomocí. Dej nám, prosíme, svého Ducha, který by nás učil pravé pokoře a sebepoznání a který by nás vedl k ochotě odpustit druhým.

V. Hájek

5. listopadu

Gn 3; Ř 8,22-30

Otče náš nebeský,

všichni jsme před tebou zhřešili a hřešíme na každý den. Kdybys nás měl spravedlivě soudit, již dávno bys nás musel zahrnout. Vyznáváme před tebou své viny a nechceme je ničím zlehčovat ani omlouvat. Naše jediná naděje je v tom, že jsi nám ukázal cestu, jak bychom mohli být zproštěni svého hříchu. Je to cesta tvého odpuštění v Pánu Ježíši Kristu. Dal jsi nám v něm Beránka, který snímá hřích světa a bere jej sám na sebe. V jeho oběti na kříži jsi dal lidem ujištění, že jejich viny jsou dokonale a zcela odčiněny a že mohou nově začít svůj život. Prosíme tě o to, abys tuto jistotu dal i nám, abychom tak pookřáli na výsluní tvého milosrdenství. Prosíme však i za to, abys do našeho srdce vložil nenávisť proti všemu špatnému, všemu, co je proti tvé svaté vůli, tak abychom tomu vypověděli rozhodný boj, především v sobě samých a pak také i kolem nás ve světě.

V. Hájek

6. listopadu

Gn 4,1-16; Ř 8,31-39

Vševědoucí Bože,

který zkoumáš hlubiny lidského ducha, ty víš, jak mnoho je v našich srdcích závisť a nenávisť. Někdy se toho sami děsíme a jindy zase žijeme tak, jako by to jiné na světě ani být nemohlo. Avšak tvůj Syn Ježíš Kristus nám říká, že nenávisť je stejný hřích jako vražda. Pane, pomoz nám, abychom toto slovo svého Spasitele vzali vážně a vykázali ze svého srdce všecku zlost, podezírání a nelásku. Posilň nás v boji o osvobození ze začarovaného kruhu nenávisť a nevráživosti. A prosíme tě také, abys mezi všemi lidmi svým Duchem lásky a pokoje budil touhu po dorozumění, po ukončení všech sporů a po odstranění bojů a válek. Víme, Pane, že všichni máme na tom vinu, že není míru ve světě, víme, že je naše povinnost, abychom pravý pokoj mezi lidmi šířili. Prosíme pokorně, pomoz nám v tom skrze Ježíše Krista.

7. listopadu*Gn 6,1-8; Ř 9, 1-8*

Než přišla potopa,
měls bolest v srdci svém.
Řekl jsi: Vyhladím ze země člověka, kterého jsem stvořil,
líto mi, že jsem ho učinil.
Ale Noe našel milost před tebou.
Noe byl spravedlivý a dokonalý a chodil s tebou ustavičně.
Byla to zase bolest po potopě, žes řekl:
Nebudu více zlořečiti zemi pro člověka.
Protože bylo třeba, aby přišel Kristus mezi nás.
My nejsme jako Noe.
Žádný.
Ale kříž mezi nebem a zemí
je nám i synům našim znamením věčným,
že nebude více potopy.
Požehnaný Hospodin Bůh, Bůh izraelský,
který sám činí divné věci.
Buď naplněna slávou jeho všescka země.

8. listopadu*Gn 6,9-22; Ř 10,1-11*

Vyznáváme ti, Pane, kdo jsme:
Nejsme takovými lidmi, za jaké bychom chtěli být pokládáni; sami sobě se bojíme připustit, co se skrývá v hloubi našich srdcí. Před tebou se však nechceme skrývat. Věříme, že znáš, jací vskutku jsme, a že nás přesto miluješ. Pomož nám necouvat před sebezpznáním, nauč nás sebeúctě pro své jméno; dej nám odvalu důvěřovat tvému vedení a moci.

Vyznáváme ti, Pane, neklid světa. Sami k němu přispíváme a sami jsme jím postiženi.

Odpusť nám, že je nás tolik, kdo jsme lhostejni k potřebám druhých. Odpusť nám naše spoléhání na ničivé zbraně a naši nechuť k lidem jiných ras. Odpusť nám křesťanům, že jsme tak nejisti svým evangeliem a tak váhaví v jeho hlásání. Probud' nás ze zmrtnění, do něhož nás uvedly naše viny. Učiň z nás lidi, na nichž by byla znát svoboda a energie těch, kterým bylo odpuštěno. Prosíme tě za ty, kdo si zvykli na svou odcizenost od tebe a nemohou uvěřit, že by jim mohlo být odpuštěno. Roztrhni jejich pouta a osvobod' je, skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

*Contemporary Prayers***9. listopadu***Gn 8; Ř 10,12-21*

Pane,

ty víš všechno a znáš i náš vztah k židům. Víme, žeš je před námi vyvolil – a přec jimi pohrdáme. Víme, že nám oni předali slovo o tobě – a přec se nad ně vyvyšujeme. Víme, že se z nich narodil tvůj Syn – a přece k nim máme nechut. Stydíme se za zlé, kterého se na nich křesťané dopustili – a přece ani my nejsme prosti nenávisti a pomluv, posměchu a pohrdání. Zbav nás samospravedlnosti, která jim vyčítá hříchy, kterých se sami dopouštíme. Zbav nás pokrytectví, které jim vyčítá nevděk a nevěru, kterými se i my vyznačujeme. Zastav nás, kteří je bez konce viníme, žalujeme a trestáme, ačkoli jsi nás nepovolal za soudce a katy svých bližních. Pane Ježíši Kriste, dej, ať už nejsme překážkou tvým bratřím na cestě k tobě. Dej nám, abychom tě spolu s nimi poznávali, spolu s nimi milovali, spolu s nimi následovali. Dej nám, abychom se spolu s nimi stali jedním lidem, pravými syny tvé smlouvy, tvého Zákona a tvého evangelia.

10. listopadu

Gn 11,1-9; Ř 11,17-24

Nebeský Otče,

ty chceš, aby všem lidem bylo pomoheno a aby přišli k poznání tvé pravdy. Otevři tedy svému Slovu dveře a nakloň srdce mnohých k svým svědectvím. Zmař všechnu radu bezbožných a násilníků a doved' svou věc k vítězství proti všem, kteří se staví proti tobě a tvému svatému Slovu. Zachovej všechny, kdo tě znají, ve známosti své pravdy a dej jim ústa své moudrosti, jimž nikdo nebude moci odolat, aby svět poznal, že se ti nikdo nevyrovná a že ty jsi jediný Pán skrze Ježíše Krista, svého Syna.

Martin Luther (10. 11. 1483)*

11. listopadu

Jb 1, Ř 11,25-36

Chválíme tě, Otče,

že je tvé milosrdenství větší než kterýkoli jiný z tvých skutků a že jsi docela jiný než my. Dáváme přednost spravedlnosti před promíjením, odsouzení před odpuštěním, trestání před smířením. Kdybys byl stejný jako my, museli bychom my první zahynout.

Děkujeme ti, že jsi věrnější než my. Přiznáváme, že zapomínáme na své smlouvy, rušíme své sliby, nestojíme ve slově. Kdybys byl stejný jako my, museli bychom být my první, od kterých by ses odvrátil.

Děkujeme ti, že je tvá láska větší než naše milování. Spokojili bychom se jen tím, že miluješ nás, a osud druhých by nám zůstal lhostejný. Prosíme tě, dej nám umění objevovat i v jiných lidech ty, nad nimiž ses slitoval, jimž jsi zůstal věrný, které miluješ. Nauč nás rozeznat tě po boku těch, kterých se proti nám ujímáš, a jimiž jsme dosud pohrdali, nebo je podceňovali a nenáviděli. Nauč nás novému vztahu k lidem z jiných církví. Nauč nás novému vztahu k židům a všem nekřesťanům. Nauč nás novému vztahu i k cizím a nepřátelům. Učiň si z nás nástroje svého smíření, odpuštění a pokoje.

12. listopadu

Přiznávám, Pane,
že jsem ochoten jít za tebou, ale jen na kousek cesty,
poslechnout tě, ale ne ve všem, milovat tě, ale jen pokud to nebude nic stát, věřit ti, ale ne bez výhrad, odevzdat se ti, ale ne docela.

Smiluj se, Pane, nad mou nevěrou, neláskou, neposlušností a strhni mě za sebou celého.

13. listopadu

Jb 3,11-26; Ř 13,1-10

Vzývám tě, Bože můj,

milosrdenství mé, jenž jsi mě stvořil a na mne nezapomněl, když jsem já zapomněl na tebe. Zvu tě do své duše, abys v ní roznítil touhu po sobě, a připravil ji k přijetí sebe. Neopouštěj mě nyní, když tě vzývám, ty, kterým mě svou dobrotivostí předešel, než jsem tě vzýval, a opětně rozličnými způsoby nabádal, abych, jakmile tě z dálky uslyším, se obrátil a odpověděl na tvé volání. Neboť ty jsi, Pane, shladil veškeré mé nepravosti, abys nepotrestal rukou, jež se proti tobě zdvihly, a předešels veškeré mé dobré skutky, abys mě odměnil svými rukama, jimiž jsi mne utvořil. Stvořils mě, aniž jsi mě potřeboval, a nejsem takový, abych ti mohl být k užitku, Pane a Bože můj! Mám ti sloužit, ne však proto, jako bys byl unaven vlastní činností; mám tě poslouchat, ne však proto, jako by se bez mé poslušnosti oslabovala tvá moc; mám tě ctít, ne však proto, jako bys bez mé oslavy zůstal neoslaven, jako zůstává neobdělávanou země, kterou člověk neobdělává. Nikoli: mám ti sloužit a tebe ctít, abych byl blažen tebou, který jsi mě určil pro blaženost.

Aurelius Augustin

14. listopadu

Jb 4; Ř 13,1-10

Děkuji ti, Pane Bože,

že jsi mě postavil mezi ostatní lidi a dal mi je za bližní. Děkuji ti za řád života, který jsi nám dal, podle kterého se máme navzájem milovat. Znáš však převrácenost mého srdce. Jak snadno přestávám myslet na druhého, když chci prosazovat sebe. Jak snadno jej beru v nenávisť zjevnou či tajnou, když zkříží nějakým způsobem mou životní cestu. Smiluj se, prosím, nade mnou a skrze Pána Ježíše Krista mě neustále navracej k mému pravému lidskému určení, abych byl druhému bratrem a abych s ním vždy uměl vstupovat ve smlouvu ochranné, obětavé a věrné lásky.

15. listopadu

Jb 5,8-27; 1K 9,16-27

Přijď, nejtouženější Obnoviteli!

Přijď, slituj se nad našimi sisyfovskými pracemi a učiň konec našim přebotízným a vždy bezúspěšným námahám. Uslyš nářky nejen naše, svých synů, nýbrž i veškerého svého stvoření. Osvobod' je od nicoty a od otročení špatnosti ve svobodu slávy synů Božích.

Přijď, králi slávy, kníže míru, a vydej zemím žádoucí světlo, mír a spásu, aby všichni mohli vidět nebesa na zemi.

Otevřte se, brány světla, a vyšlete světlo Boží k národům jako řeku, aby všichni chodili ve světle až na věky.

Otevřte se, brány spravedlnosti, aby jimi vcházeli i vycházeli králové, knížata, vladaři a všechny stavy a řády světa, aby kvetl mír a spravedlnost od končin země až k mezníkům moře.

Řekl jsi, Pane: Nechte maličkých přijít ke mně a nebraňte jim. My tedy, hle, přivádíme velké i malé, nemluvňata i děti, hochy, mladíky i starce, muže i ženy všech národů celého světa; dovol, prosíme, aby se tak dalo, nezabraňuj sám; nebo jestliže ty nezabráníš, nebude moci zabránit nikdo. Vždyť tvé je království, Pane Ježíši Kriste, ujmí se ho tedy pod veškerým nebem. Tobě jedinému patří všechna sláva na nebi i na zemi.

Jan Amos Komenský (+ 15. 11. 1670)

16. listopadu

Jb 7; 1K 11,18-29

Věčný, milosrdný Bože!

Všecka lidská srdce máš ve svých rukou. Odstraň z nich proto nepřátelství, nenávisť a nedorozumění. Připrav brzy cestu k pokoji a smíření. Zasloužili jsme trest za své hříchy, ale, Pane, obrať k nám opět svou laskavou tvář. Jak dlouho ještě chceš čekat? Smiluj se nad svými služebníky. Pomoz nám, Bože, ty Bože naší spásy, pro svou čest a pro své jméno. Zachraň nás a odpusť nám naše hříchy. Pane, ty jsi nejvyšší v celém světě. Proto stojí země pevně a nekymácí se. Ty jsi trpělivý a velice laskavý. Proto na tebe očekáváme. Chtěli bychom ti věčně děkovat a tvou chválu šířit od pokolení do pokolení.

Gustav Adolf (+ 16. 11. 1632)

17. listopadu

Jb 8,1-24; Ř 12,1-13

Pane,

dej nám jasné myšlenky, ochraň nás před nepotřebným mluvením a daruj nám klid, abychom správně viděli sebe, své možnosti a své hranice, abychom nebyli příliš hrdí na své úspěchy, a příliš zoufalí nad svými prohrami.

Dej nám poznat, že nemáme žádné právo před tebou se omlouvat pro svou bezmocnost a být před tebou hrdí na své schopnosti.

Dej také, abychom si vzájemně rozuměli, abychom příliš snadno neharmonizovali, kde se naše mínění rozcházejí, a příliš snadno proti sobě nebojovali, kde nás nedělí podstata věci. O, Pane, jak by bylo dobré, kdyby se dnes uskutečnilo něco z obecnství, které má základ v tom, že tys nám vyšel vstříc!

Mitten unter uns

18. listopadu

Jb 12; 1J 1

Věčné Slovo, jednorozený Synu Boží,

uč mě pravé velkomyslnosti. Uč mě sloužit tobě tak, jak si to zaslouhuješ: abych dával a nepočítal, bojoval bez ohledu na rány, pracoval bez odpočinutí, sebe obětoval a neočekával žádnou jinou odměnu než to vědomí, že jsem tvou svatou vůli naplnil.

Ignatius z Antiochie

19. listopadu

Jb 14,1-15; 1J 4, 7-21

Pane,

nedej při nás zahynout svému Slovu, ale dej, abychom ti nesli ovoce; nebo v tom býváš oslaven, Otče náš, když neseme hojné ovoce. Tvoji jsme, Pane; tvá láska nás spojila v jedno, tvá láska nám dala život, tvá láska z nás učinila jednu rodinu – žehnej nám tedy láska tvá. Hospodine, na tebe očekáváme a nebudeme se bát zlého; když ty jsi s námi, co nám může učinit člověk? Ty jsi blízký všem, kdo tě vzývají, a pomáháš všem, kdo činí tvou svatou vůli; a proto i my tě vzýváme, jenž jsi Otec náš, Bůh náš, spomocník náš. Budeme tě vyvyšovat, Bože náš, a dobrořečit tvému jménu svatému na věky věků.

B. V. Košut (upraveno)

20. listopadu

Jb 19,13-27; Zj 2,12-21

Otče mého i veškerého života,

uděl mi sílu k uvědomělé práci ve tvé službě. Děj se tvá vůle. Kdybych vždycky měl na mysli, že život záleží ve vyplnění tvé vůle, nebyl bych propadl pochybnostem. Pochybnosti přicházejí odtud, že se vzpínám jako kůň a necítím tvé vedení. Očist mě a nedopusť, abych se zkazil a tvůj Duch ve mně oněměl.

Lev N. Tolstoj (+ 20. 11. 1910)

21. listopadu

Jb 38,1-21; Zj 2,12-29

Hospodine, Bože náš,

ty jsi naše útočiště od věků až na věky. Dáváš nám zvěstovat, že se vždy více chceš spojit s naším pokolením a na zemi zřídit své království pravdy, lásky, čistoty a radosti. Splníš své zaslíbení, neboť jsi Bůh věrný a pravdomluvný. Nám malověrným dej však důvěru ve svůj slib.

Dej nám otevřené oči, aby poznávali tvé cesty, a porozumívá srdce, abychom pochopili záměry, které máš s lidskými dětmi. Naše duše žízni po tobě jako země vyprahlá po vláze. Přibliž se k nám s poznáním, silou a pokojem. Dej nám pamatovat na odpovědnost, kterou před tebou máme, a že ty, svatý Bože, spatřuješ všechny naše cesty a znáš naše myšlenky. Dej nám však s tebou statečněji vykročit k boji proti říši zlého na světě – neboť jestliže ty jsi s námi, i kdo proti nám? Ano, Otče, ty jsi, ty žiješ, ty se osvědčíš. Proto jakkoli nás obkličuje mnohá temnota, jakkoli se na nás tlačí svět a hřích a smrt a působí nám úzkost, tebe se přidržujeme; tvá pravice zvítězí, ty vše dobře vykonáš. Nepustíme se tě, až nám požehnáš.

Leonhard Ragaz

22. listopadu*Jb 42; Zj 3,1-13*

Pane,

prosíme tě za svou církev. Dej jí odvahu, aby se stále obnovovala. Pomoz jí, aby se vždy znovu ptala na cestu, po níž ji chceš vést. Dej i nám, Pane, abychom v důvěře přilnuli ke svému sboru a našli v něm své místo. Ty víš, jak je nám někdy těžké najít pravý přístup. Bohoslužby nám připadají cizí. Faráři mluví často nesrozumitelně, jakoby jinou řečí. Pane, dej nám odvahu přesto spolupracovat. Dej nám potkat lidi, jejichž život tě činí věrohodným. Pomoz kazatelům i nám, abychom si vzájemně rozuměli. Dej, ať se důvěrně sblížíme s životem i bohoslužbami sboru a najdeme v něm i odpověď na své otázky.

*Mitten unter uns***23. listopadu***Kaz 1; Zj 4,1-10*

Když tvého slova bílý svit
dopadá v šero samoty mé,
snů věnec z rukou nedovit
mi klouže, a co neuzříme
očima navždy zvadlýma
v písčině hřichu, poodkrývá
tvůj hlas. – A tisíc očí má,
jak jarem probuzená jáva,
má víra tebou zajatá
a bez zjetí nevidomá.
Jen po tvé břehy dochvátá
povodeň temna, Pevnino má!
Pobřežních světél záplava
zvěstuje tvého míru ráno —
a moje touha bolavá
prosí: Přijď! Vzpomeň na své ANO!

*Marie Rafajová***24. listopadu***Kaz 2,1-14; Zj 4,1-10*

Kriste králi, Pane náš,

ty tu čest na věky máš, že jsi náš Pán dědičný, pravý Bůh a život věčný. Tvá je moc, síla, sláva, ty jsi církve své hlava, prvorozený z mrtvých, život, vzkříšení věrných svých.

Jak jsi nás zamiloval, nadějí korunoval, kotvou duše bezpečnou, vcházející v slávu věčnou, kterouž v nebi připravil, nás pak na tom postavil, že nás také proměníš a k slávě své připodobníš. Milosrdný Ježíši, Pane, Králi nejvyšší, ó slávo nevymluvná, naděje naše bezpečná!

Jan Blahoslav (+ 24. 11. 1571)

25. listopadu

Kaz 3,1-15; Zj 14,1-7

Všemohoucí Bože a Otče můj,

tvé slovo i řád tvé prozřetelnosti nás poučuje, že je uloženo všem lidem umřít a že i uprostřed plnosti života jsme blízcí smrti. Nauč mě tedy počítat mé dny.

Dej mi milost, abych měl bedra přepásaná a svíci hořící, bděl a modlil se a byl podobný lidem očekávajícím svého Pána. Ať za tvého přispění každý další den mého pozemského putování je přípravou k věčnosti, tak aby mi smrt nebyla hrůzou, ale vysvobozením od všeho zlého. Probouzej k tomu i jiné lidi, zvláště i mé nejbližší přátele, aby také pamatovali na své poslední věci a neskládali si poklady na zemi, které mol a rez kazí a které zloději vykopávají a kradou.

Obrať k sobě všechny končiny země. Měj stráž nad stádcem svým, rozptýleným po světě a přibliž dobu, kdy bude jeden ovčinec a jeden pastýř.

F. Kozák (upraveno)

26. listopadu

Kaz 5,1-12; Zj 19,1-16

Vítězi nad zlem,

i nad posledním lidským nepřítelem – smrtí, raduji se z toho, že mi chceš svým slovem i svým příkladem dodat odvahy nebát se smrti. Děkuji, žes obětoval svůj život na to, aby den mého odchodu z této země nebyl méně radostný než dny mého pobytu na ní. Vyznávám však, že se stejně strachuji toho posledního kroku do neznáma. Dovol mi ještě milostivě, prosím, užít darů, kterýmis mě obdařil, a být příkladem svým bližním v tvém vítězství nad zlým. Nauč mě nic neshromažďovat pro sebe, čistě se dívat na ženy i na muže, nefarizejsky se modlit. Dej také moudrost, jak bez násilí pohnout děti k cestě za tebou.

27. listopadu

Kaz 7,1-14; Zj 20

V tebe doufám, přeslavný můj Spasiteli,

a raduji se v důvěře v tebe, neboť vím, že jsi v nebi. Víím, že máš plnou moc všechno vykonat k dobrému těm, kdo v tebe věří. I to víím, že máš všecku libost dobře s nimi učinit. Pane Ježíši, spolu s jinými hříšníky připrav i mě místo tam, kde ty jsi. A když zakrátko dny mého putování naplním a zemřu, tu rozprostři z nebe milostivě své rámě a přijmi mě do připravených příbytků, abych patřil na tvou blahoslavenou tvář. Předešels mě do nebe; ať i já mohu jít za tebou, ať i já mohu spatřovat s nevymluvnou rozkoší tvou slávu, ať tě mohu oslavit spolu s Otcem i Duchem svatým ve tvém království bez konce.

Jiří Syxay (upraveno)

28. listopadu

Kaz 7,15-30; Zj 21,1-7

Jak krásný jsi stvořil svět,
a jakou nám náhradu dáš,

když smrtí nám oči zavíráš,
za slunce a zeleň a růží květ,
ó Bože?
Za květem květ se rozvíjí,
za kouzlem kouzlo nás opíjí,
plod kypí a zraje,
uchvátíš srdce až teskno je
zázraky svého nebe,
oblaků bělí a perletí,
hlubokou modří a zasněnou šedí,
měsíce září na vodách,
oddechem vůní v lesních tmách,
až láskou a touhou srdce se chvěje.
Co můžeš nám potom ještě dát?
Jen samého sebe.

Věra Vášová

29. listopadu

Kaz 11; Zj 22,1-9

Otče věčný,
dej, ať nikdy nezapomenu, že tu nejsem navždy. Dej, ať si stále uvědomuji, že jsem jen poutníkem na zemi, když nemáme zde místa zůstávajícího, ale onoho budoucího hledáme. Zachovej mne svou milostí, dobrý Pane, aby mě nezaujaly radosti země natolik, že bych zapomněl toužit po čistších radostech nebeských. Dej, ať se štěstí tohoto dne nestane osidlem mému příliš světskému srdci. A jestliže jsem dnes místo štěstí zažil zklamání nebo porážku, jestliže mě potkal smutek tam, kde jsem čekal radost, pak mi, prosím, dej milost, přijmout to z tvých rukou jako laskavou připomínku toho, že zde není můj domov. Děkuji ti, Pane, žeš vložil do mého srdce věčnost a vědomí tvé vyvýšenosti, takže mě žádná věc z tohoto světa nemůže plně uspokojit. Děkuji ti za to, že každá přítomná radost je tak smíchaná se smutkem a neklidem, že zvedá mou mysl vzhůru k touze po dokonalejší blaženosti. Nade všechno pak ti děkuji za jistou naději a zaslíbení věčného života, kterou jsi mi dal ve slavném evangeliu Ježíše Krista, mého Pána.

John Baillie

30. listopadu

Kaz 12; Zj 22,12-21

Pane Ježíši Kriste,
ve tvém Slově se ozývá slib: Přijdu. Dej, aby nás tvůj příchod uvedl v dokonalou radost. Dej nám takovou mysl, jaká má být u služebníků, kteří tě očekávají. Se jménem Ježíš – Vysvoboditel – ses zjevil, když jsi přišel na tento svět, a v tomto jménu se zjevuješ těm, které bereš ze světa domů k sobě. Jak krásná a potěšitelná jména máš v Písmu, kde se nazýváš Alfou a Omegou, Prvním i Posledním, kořenem Davidovým i

hvězdou jitřní. Nechť nám hluboko proniká do duše síla tvého nezapomenutelného života.

Zachovávej nás, vod' nás po cestách svých příkázání, abychom získali právo jít ze stromu života a projít branami věčného života. V tobě, Pane Ježíši, je naše naděje.

Joh. Albrecht Bengel

1. prosince

Jr 31,1-14; L 1,1-17

Všemohoucí Hospodine,

děkujeme ti za všechny sliby tvých proroků, které už došly splnění. Děkujeme ti i za ta zaslíbení, která se ještě mají naplnit.

Chceš jimi naši víru otevřít k očekávání ještě slavnějších věcí. Chceš jimi naši víru obohatit o naději. Děkujeme ti za dar naděje.

Dej nám odvahu očekávat, že veliké světlo, které světu vzešlo v Ježíši Kristu, poznají ještě v nové míře všechny národy. A že pod vedením Knížete míru odmítnou cestu hrozeb a násilí jako cestu zlou, neúčelnou a překonanou. A že řád a spravedlnost přestanou být utopií a snem, ale stanou se skutečností na nové zemi pod novým nebem. Děkujeme ti, žes nám na to dal své Slovo.

2. prosince

Jr 31,31-37; L 1,18-25

Nebeský Otče,

v němž není žádné temnoty, odpusť nám naše zimničtě neklidné cesty, naše úzkosti, naše strachy, naše nejistoty. Odejmi od nás zlá myšlení a odpusť všecko, co je v nás nečisté, nepravdivé, nelaskavé.

Prosíme za dar tvé síly, té síly, které je třeba k uskutečňování tvých záměrů. Pomoz nám, abychom prožívali veliká dobrodružství víry a objevovali tajemství pokoje, když najdeme tebe, velkého přítele svých duší.

Prayers of Health

3. prosince

Za 8,11-23; L 1,26-38

Hospodine, Bože náš,

děkujeme, že ti smíme jít vstříc s rozjasněnými srdci, s jásavou vírou a s voláním ze všech stran: Boží spasení přichází! Přichází v Ježíši Kristu, aby byl den na zemi mezi všemi národy. Buď tedy i nadále s námi, pomáhej nám a dej, aby tvůj Duch nás činil silnými i ve zlých dnech. Dej všem národům přijít před tebe. Neboť všem národům bychom rádi řekli: Buďte potěšeni, přichází spasení našeho Boha, který je i vašim Bohem, a v tomto spasení se budeme společně navždy těšit ke chvále našeho Boha.

Chr. Blumhardt

4. prosince

Mi 4,1-10; L 1, 39-56

Ježíši,

blesku věčné slávy, útěcho všech poutníků, před tebou zmlkají má ústa, ale mé mlčení k tobě volá. Jak dlouho bude prodlívat můj Pán se svým příchodem? Ať již

přijde ke mně, nejchudšímu ze všech chudých a obveselí mě! Ať vztáhne svou ruku a vytrhne mě ze vsí úzkosti! Přijď, přijď, neboť bez tebe nemohu být veselý ani den, ani hodinu. Neboť ty jsi má radost a bez tebe je můj stůl prázdný.

Jsem ubohý a jako v žaláři uvězněný a spoutaný, dokud mě neobčerstvíš světlem své přítomnosti, neobdaříš svobodou a nedáš nade mnou zazářit své jasné tváři. Nebudu mlčet, neustanu prosit, až se mi vrátí tvá milost a ty řekneš mé duši: Hle, jsem zde. Přicházím k tobě, protožeš mě volal.

Tomáš Kempenský

5. prosince

Mi 5; L 1,57-80

Otevři do široka okna našeho ducha,
a naplň nás plností světla,
otevři široko dveře našich srdcí,
abychom tě uvítali a přijali vším,
čím jsme schopni tě vzývat a milovat.

Chr. Rossetti (5. 12. 1830)*

Všemohoucí Bože! S duší zesmutnělou, unavenou, mračnou,
kterou život kruší, k tobě, Bože, vznáším prosbu svoji vřelou:
Sešli, Dobrotivý, útěchu mé duši;
zarmoucené srdce ozáři mi, prosím, požehnáním svým,
zasmušilý rozum, Moudrosti ty svatá, naprav zjasněním.

J. V. Žadovskaja (Přeložil Fr. Klein)

6. prosince

Iz 25,1-9; Mt 3,1-12

Všemohoucí Bože, nebeský Otče!

Přicházíme před tvou svatou tvář a vyznáváme ti svůj hřích a svou vinu.

Nevěřili jsme tvému slovu, neposlouchali jsme tvá přikázání, báli jsme se mocností tohoto světa a dali jsme vládnout nad sebou starostem o vlastní život.

Neupnuli jsme svou důvěru jen k tobě jedinému a neděkovali jsme ti za tvá každodenní dobrodiní. Svým bližním jsme zůstali dlužni mnoho lásky a nesloužili jsme jim tvými dary. Proto tě prosíme: Měj s námi slitování a odpusť nám všechny naše hříchy pro nevinné a hořké utrpení a smrt svého milého Syna.

Agenda Reformovaného svazu 1951

7. prosince

Iz 40,1-11; L 3,10-13

Hlas volajícího byl hlas prorokův,

volal do svědomí a napřimoval k naději, odpovídal těm, kteří se ptali, co mají dělat, aby tě už nehněvali, a jak ti mají připravit cestu. Dej i nám, Pane, slyšet své jasné slovo. Promluv do našich srdcí a odkryj pravdu, ať se zalekneme hříchů, ve kterých vězíme, a roztoučíme se po lepších věcech, ba po tobě samém. Vždyť velíš zvěstovat potěšené věci; vždyť odkazuješ k své síle, Panovníku světa, Králi národů, Soudce

všech lidí, i těch, kteří se ti vzpírají, ty mocný a svatý. Jak hrozné jsou tvé soudy, jak mocné je tvé panování. A přece, jak veliká a něžná je tvá láska, ty vyvýšený. Dej nám slyšet s celou vírou svůj hlas, když se k nám přiblížíš jako Pastýř, plný péče o každou ze svých ovcí, ty, jenž znáš své a chceš, abychom my znali tebe a nedali se mást hlase cizím.

8. prosince

Iz 40,25-31; J 1,19-28

Pane Ježíši,

ty, kterýs přišel a zase máš přijít, těším se na vánoční zvěstování o tvém příchodu na svět. Ale jak obstojím, když to jsi ty? Jan Křtitel, prorok, mučedník, necítil se hoden rozvázat řeménky tvé obuvi. Jak tě mám čekat já, ty svatý? Co ve mně spatříš, až přijdeš, a co ve mně už teď vidíš, ty vševidoucí? Tvé oko je tak ostré; kam se poději, až přijdeš? Prosím tě, dej mi novou víru ve svou plnou milost, abych tě mohl čekat bez hrůzy. Dej mi ochotu k poslušnosti. Zlom ve mně sobectví, pohodlnost a nedověru. Vždyť prý nás od tebe neodlučuje ani tak hřích jako nevěra našich srdcí. Přemoz ji ve mně a dej mi místo ve svém náručí.

9. prosince

Iz 42,1-8; Mt 11,2-15

Zas nořím oči ve tvůj jas,
tak do hluboká přeorána
a prosím: Jas ten neuhas,
ať vidím, vidím jako zrána
dne prvního, když's požehnal
i mně, semeni Jákobovu;
ať vidím, že se v štěstí žal
můj proměňuje k tvému slovu,
žal nad mé lásky chudobou,
stesk po doteku rukou tlících,
ať vím, že nic nad lásku tvou,
nad dotek rukou, žehnajících
vanutím ticha, vichrem ztrát
i ostřím vinařského nože.
Kdo pozván na tvůj vinohrad,
jen prořezán smí přijít, Bože!

Marie Rafajová

10. prosince

Iz 43,1-11; Mt 14,1-12

Jak velikés nám dal dovolení, Bože, Spasiteli náš, když jsi nám řekl, že se nemusíme bát, protože jsi náš vysvoboditel. A ti, kdo mohli vztáhnout ruce proti tvým věrným, takže je směli i zabít, nemohli je vytrhnout z tvé ruky, jenž jsi Dárce života věčného a dáváš pravý smysl životu odevzdanému do tvé služby. Tvá výzva, abychom

se přestali bát, nás zavazuje k statečnému vyznávání tvé pravdy a k zastávání tvého slova i těch, kdo na tvé slovo odpovídají svou poslušností. Opuť nám všecku bázeň před lidmi, kterou se ti zpronevřujeme. Spoj nás v jeden svůj lid, radostně ti oddaný, dbalý tvé slávy, hotový k nebojácnému zvěstování tvého evangelia o pomoci, kterou můžeš dát světu jen ty sám, náš jediný Spasitel.

11. prosince

Iz 49,1-13; Mt 21,23-32

Ach, Králi nad králi,
věkové čekali na tebe, tvou lásku, tvé žezlo, tvou říš.
Vidiny proroků, úpění otroků,
útrapy národů toužících v svobodu –
duch lidstva vzdychal tak, přijdeš-li již.

Přišels! A v rozbroje poselství pokoje
zaznělo útěšně pro všecku zem.

A co z úst anděla zem kdysi slyšela,
a zač jsi ty, Pane, dal žití uštvané,
není a nebude zhaslým to snem.

Koho kdo pozdraví pohled tvůj laskavý,
tam v duši zmítané tiší se vír.

Do srdcí soužených, svědomí zraněných,
v strachy a úžasy, v smrtelné zápasy
přináší útěchu, sílu a mír.

Byť světem na chvíli zloby i bouřily,
ty, Kníže pokoje, zvítězíš přec.

Nad spory, nad vzdory tvé vlají prapory.
Slepota zástupů nezdrží v postupu tvé,
Bože, království, – tvou, Kriste, věc!

Jan Pelíšek

12. prosince

Iz 49,14-22; Mt 21,33-46

Stavíš nás, Pane,

mezi zvěstování o své nesmírné a věčné lásce, která přesahuje meze největší lidské lásky, a mezi výstrahu určenou těm, kdo se domýšleli, že tvoří tvůj vyvolený lid. Prosíme, naplň nás svou láskou tak, abychom jí byli docela podmaněni. Ty přece tak velice miluješ lidi; ne proto, že bychom si to zasloužili, ale proto, že sis nás ve své předivné lásce zamiloval. Uvaruj nás pýchy a domýšlivosti, kruté k druhým lidem a vzpurné proti tvé milosti. Uč nás, že jsme tvoji, že tobě a ne nám patří i tvá církev, že v ní zůstáváš Pánem, aby byla vinicí nesoucí ti ovoce. Uč nás, že na sebe smíme vzťahovat tvá zaslíbení, jen když ti jsme věrní, a že se jen pro tvou milost smíme těšit na nové důkazy neskonalé moci tvé nezklamávající lásky.

13. prosince

Iz 50; Mt 22,1-14

Pane Bože,

uvědomujeme si, jak často nedovedeme posoudit správně hodnotu věcí v životě. Zdá se nám, že je mnoho věcí důležitějších než pravda a láska. Tvé evangelium nám připadá příliš málo vhodné pro moderní svět. Nemáme čas naslouchat tvému pozvání, protože musíme nejdříve splnit všechny povinnosti v zaměstnání, pak čeká rodina, a na-konec chceme mít trochu času pro sebe. Domníváme se, že si sami nejlépe dovedeme posvítit na cestu životem, a tak chodíme ve světle svých teorií a svých návodů k využití života a jeho darů. Rádce předivný, pomoz, ať prohlédneme a nemíne tě, když nám jdeš vstříc se svým světlem.

14. prosince

Iz 55; Mt 23,23-28

Pane svatý,

tvé myšlení je nám nepochopitelné. Ostře soudíš ty, kdo se k tobě hlásí – a doširoka otvíráš laskavou náruč tem, kdo tě neznají a nic si nezasloužili. Vyslovuješ „běda“ nad těmi nejhrošlivějšími církevníky – a jiným stačí jen žízňivá touha, abys jim daroval radost nad všechno pomýšlení. Prosíme, ať si i nás tento tvůj způsob myšlení přemůže a získá. Ať porozumíme, že není slavnější všemohoucnosti než ta, jež stačí láskou zahrnout i takové, kteří stojí až na samém konci pozornosti. Ať máme dost pokory k poznání, že zvěst o tvé milosti není urážkou našich schopností, ale jediným pevným základem životního štěstí.

15. prosince

Iz 57,12-21; Mt 23,29-39

Pane Bože náš,

tolikrát musíme v bibli číst slova o církvi, která se zpronevěřila svému poslání, až nás to dráždí. Právě církev, která se domnívá, že je lepší než ti druzí, slyšívá zvláště často tvé „běda“. Chraň nás tedy před sebespokojeností a před dojmem, že jsme přece jen aspoň o trochu lepší, než ti druzí kolem nás. Dej nám upřímnost při vzpomínání, kolikrát i my jsme zakřikovali toho, kdo nám mluvil do svědomí a kdo nedbal prestiže církve či naší vlastní.

Pomoz nám, ať vezmeme vážně tvé varování a ne-domníváme se, že už samo vyzvání tvého jména nám zaručí tvou blízkost a přivede nás na cestu pokoje. Pomoz, ať činíme tvou vůli a naše srdce ať touží po tvém odpuštění a vyhlíží Tvůj mír.

16. prosince

Iz 58,1-11; Mt 24,1-14

Pane náš,

děkujeme ti, že můžeme vycházet při hledání pravdy ze zkušeností lidí, kteří se pokoušeli o věrné křesťanství před námi, prosíme tě však, aby nás pravda nutila i k hledání vlastní cesty a vlastního rozhodování.

Když přemýšlíme o tom, jak vyjádřit svou víru a jak vyznávat, chraň nás před bázeňlivým opakováním převzatých dogmat i před křečovitým doháněním poslední módy.

Když promyšlíme dosah křesťanství pro život, chraň nás před bytostí rozpolcenou na oblast náboženskou a všední.

Když přemýšlíme o vztahu k lidem, kteří nevěří, dej nám, ať jsme dost otevření, abychom nechtěli vystačit s hotovými a naučenými odpověďmi, ale i dost nezávislí, abychom neztratili svobodu a odvahu k výraznosti a odlišnosti. Toužíme po tom, abys byl s námi na každém kroku.

17. prosince

Iz 63,7-29; Mt 24,25-28

Pane Ježíši Kriste,

neradi vidíme, že dějiny světa nekrácejí vždy od dobrého k ještě lepšímu. Dráždí nás, že i lidi věrné pravdě – a možná právě je – potkává v životě nejedna nesnáz, nepochopení, komplikace i utrpení. – A přece tys šel před námi cestou bolesti, abys nám ukázal, jak máme bolest a utrpení snášet při sobě a jak proti němu bojovat u druhých.

A tak tě prosíme, abys nám dal dost vnitřní síly, abychom při vlastním trápení nezatrpkli, a kdykoli se setkáme s utrpením druhých, ať se snažíme ze všech sil a se vši vynalézavostí je odstranit. Chraň a veď všechny, kdo usilují ve světě o zmenšení utrpení: státníky, kteří upřímně hledají mír a spravedlnost; faráře a sociální pracovníky, kteří chtějí při lidech stát v trápení nitra a duše; lékaře, vědce i ošetřující, kteří bojují s nemocemi; i všechny ostatní lidi dobré vůle, kteří nabízejí ruku k pomoci a smíru.

18. prosince

Iz 51,1-8; Mt 24,29-35

Viz, Pane,

lid svůj umenšený, roztrhaný a rozptýlený, jak jsou mu obtížné kroky na tvé cestě, na níž je plno překážek. A kdo nyní projde, milý Pane? Ukrať těch časů, o nichž jsi pověděl: By nebyli ukráceni dnové ti, nebyl by spasen nižádný člověk. Ty znáš, Pane, bezpráví, které na zemi přebývá, jak v zlých věcech prospívají mnozí křiví a nepraví, bloudíce pod tvým jménem a svět v bludy závodíce, a ty, Pane, trpíš to zlé proti sobě i proti svým vyvoleným.

Buď s námi, Jezu Kriste, Bože věčný, podle těla narozený z Panny a podle božství z Otce Boha věčného, buď s námi chudými v tento truchlý čas. Neboť nám není nalezen pomocník kromě tebe.

Petr Chelčický

19. prosince

Iz 62; Mt 24,36-51

Děkujeme ti, Pane,

žes hlasem proroků burcoval mysl lidí mocných i slabých, poslušných i neposlušných, a že tímto hlasem burcuješ i nás. Vyznáváme, že jako naši otcové a praotcové i my se tomuto hlasu stále uzavíráme. Voláš za námi, a my se od tebe odvracíme. Jdeš za námi a my před tebou utíkáme. Ale děkujeme ti, že nás nenecháváš na pokoji a že

do našeho srdce zaznívá tvůj hlas, i když se mu bráníme. Každý osobně i ve svém sborovém obecenství si neustále uvědomujeme, že bychom usnuli, kdybys nás neprobouzel. Prosíme, dej nám vzít vážně volání proroků, abychom se probudili, i volání našeho Mistra a Vysvoboditele, abychom bděli. Sebespokojenost a duchovní pohodlí jsou nám, vyznáváme, stálým pokušením. Často usínáme a spíme i pod rouškou svých nábožných zpěvů, modliteb a zvěstování Slova. Zneklidňuj nás, prosíme tě, kdykoli nám hrozí nebezpečí duchovní lhostejnosti a samospravedlnosti. Nedopusť, aby se nám doba adventní stala jen povrchní okrasou našeho života.

Pokorně tě prosíme, abychom tě opravdově očekávali s bází a třesením a abychom k tobě vyhlíželi s úzkostí. Učiň i to, aby naše úzkostné bdění bylo proniknuto radostnou nadějí, že u tebe najdeme pravou svobodu a pravý pokoj.

20. prosince

Iz 52,1-12; Mat 25,1-13

Prosíme tě, Pane,

abychom se v této době očekávání připojili k těm, kteří nás po staletí a tisíciletí předcházeli. Bože Abrahamův, Izákův a Jákobův, Hospodine, Bože lidu Izraelského a Otče Ježíše Krista, probouzej v nás vědomí, že jsme částí tvého lidu, který, veden tvým svatým Duchem, s nadějí se díval dopředu a konal svou službu na cestě k tvému království. Tys vyvedl svůj lid z Egypta, vedls jej do země zaslíbené a dovedls ho k cíli, i když se stále ohlížel zpět a vzpíral se vedení těch, které jsi postavil do jeho čela. Děkujeme ti, že jsi ho ne| opustil, a že zachovával uprostřed neposlušných j a porušených zástupů tisíce těch, kteří neskláněli i svá kolena před bálem a kteří stále očekávali nové a nové divy tvé svaté lásky, nové a nové dary Ducha svatého, dary statečnosti a síly, obětavé lásky a neohroženosti. Vyznáváme i v těchto dnech, že zapomínáme na společenství tvého lidu j a že proto ztrácíme radostné vědomí tvé přítomnosti a tvého vedení. Napořád se bojí každý z nás j jen o sebe, aby o něco nepřišel, a proto také ztrácí jistotu naděje, že bdíš nad svým lidem a že přicházíš mezi nás i tenkrát, když se nám zdá život temný, chudý a bezradný.

Prosíme tě, abychom ve společenství bratří a sester nedávali uhasnout světlům tvé touhy a měli | odvahu tě přijmout, když neslyšně a nečekaně přicházíš, abys konal své dílo mezi námi. Prosíme tě také, abychom uměli prostými slovy zvěstovat tvé velké skutky, kteréš činil od pradávna, a připravovat příchod Krále pokoje.

J. L. Hromádka

21. prosince

Mal 2,4-27; Mt 25,14-30

Děkujeme ti, Pane,

že nám v této době adventního očekávání připomínáš falešnost pobožnosti, která poskvřňuje nás osobně i naše shromáždění právě tenkrát, když jsme spokojeni sami se sebou. Děkujeme ti za prorocké slovo, které nám klade otázky, zda vskutku v hlubinách svých srdcí věříme to, co vyznáváme, a jsme tím, co navenek předstíráme. Ty jsi Bůh svatý, Bůh pravdy a ryzosti, a nenávidíš pokrytectví a vnější zdání pobož-

nosti. Dej, Pane, aby tvé slovo nám bylo mečem, který proniká do ledví naší bytosti. Nedovol, abychom zavírali uši před naléhavostí tvých výstražných otázek. Prosíme tě, aby děje tvého lidu od dob izraelských nám připomínaly všechna nebezpečí neposlusnosti a neupřímnosti.

Zvláště pak tě prosíme, abychom tě nevyháněli ze svých modliteben a chrámů svou duchovní sebespokojeností, svým studeným sobectvím a lhostejností k těm, kdo potřebují naši pomoc. Připomínej nám, Pane, Duchem svým svatým, že ten, kterého očekáváme, odcházel nejednou z kruhu pobožných a slušných lidí mezi hříšníky a malomocné, mezi ty, kterými lidé pohrdají a nad které se vyvyšují. Prosíme tě také, abys nás chránil před duchovní lenivostí. Každému z nás jsi dal ze svého bohatství nějaké dary a schopnosti. Prosíme tě, abychom jimi uměli hospodařit a abychom všechny své vlohy a příležitosti dávali do služeb tvého království. Nedopusť, abychom se lenivě chlubili slávou, kterou byli přikryti naši otcové. Buď přísný ve své milosti a milostivý ve své lásce!

J. L. Hromádka

22. prosince

Mal 3,1-7; Mt 25,31-46

Vyznáváme kajícně, Pane náš,

že nerozumíme, co znamená tvůj příchod. Zapomínáme, že posíláš před sebou bratry a sestry, známé i neznámé, vznešené i ponížené, věřící i nevěřící, významné i obyčejné, abychom jim pomohli svou radou, svou láskou, svým porozuměním. Ale naše mysl je ztuhlá, náš duchovní zrak je slepý, naše srdce vychladlé, takže nerozumíme těm, které za námi posíláš. Jsme necitelní pro bolesti a utrpení druhých, jsme ve stálém pokušení povyšovat se nad těmi, kdo klesají a padají. Prosíme tě proto, Pane nás, abys ohněm svého slitování roztavil led na našich srdcích, abys otevřel naše oči a učinil naše ruce pohotové k pomoci. Prosíme tě, abychom uměli poradit bezradným a zmateným, abychom uměli potěšit nešťastné, abychom byli bratřími a sestrami opuštěným, abychom se nestyděli za společenství zavržených a ponížených. Prosíme tě, abychom rozuměli tomu, co znamená dát číši vody studené ve jménu tvém těm, kdo žízní, a kus chleba těm, kdož hladoví. Bojíme se, Pane, že často přicházíš v obecenství nešťastníků a trpících, a my tě nevidíme a nepřijímáme, protože naše srdce se uzavírá právě tenkrát, když by mělo v lásce podepírat ty, kdo naší pomoci potřebují. Prosíme tě, aby se nestalo, že nám řekneš: Hostem jsem byl a nepřijali jste mne... Čeho jste koli nečinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste nečinili... Kdo z nás obstojí, když se takto mezi námi ukážeš? Buď milostiv nám hříšným!

J. L. Hromádka

23. prosince

Mal 3,13-4,6; 1J 5,1-14

Děkujeme ti, Pane,

že připravuješ svůj příchod mezi nás i tenkrát, když na tebe nemyslíme, na tebe zapomínáme a od tebe se odvracíme. Děkujeme ti, že se nenecháš odbýt naší lenivostí, naším pokrytectvím a sobectvím. Tlučeš na naše dveře, i když ti dlouho neote-

víráme. Zůstáváš věrný, i když my jsme nevěrní. Toužíš vstoupit do našich srdcí a domácností se vši jejich špínou a nepořádkem, jsi ochoten usednout mezi nás, i když jsme nepřipraveni. Vyznáváme, že nejsme hodni, abys po nás toužil. Nikdo z nás neobstojí před tvou tvář, a přece tě vyhlížíme s radostí a touhou. Víme, že třtinu nalomenou nedolomíš a doutnající plamének neuhasiš. Věříme, že přicházíš, abys byl naším bratrem, usedl s námi na lavici obžalovaných a vzal na sebe naše viny, naši mdlobu, naši bezmocnost a bídu. Věříme, že přicházíš, abys sestoupil s námi až do hrobu, a že není na tomto světě místa tak zavrženého a ztraceného, abys tam nevítězil svým slitováním a svou odpouštějící láskou. Přibili jsme tě,

Pane náš, na kříž svou vzpourou, neláskou a tvrdostí srdce. Ale přijímáme vděčně zvěst o tom, že tvá krev nás očišťuje od všelikého hříchu. V pokání očekáváme tvůj příchod. Přijdiž tedy, Pane Ježíši.

J. L. Hromádka

24. prosince

Iz 9,1-7; L 2,1-20

Králi králů a Pane pánů,

nerozpakoval ses přijít jako služebník, abys nám ukázal, že pravá velikost je v oběti. Zjevil jsi svou slávu na betlémských pastvinách, abys nám ukázal, že jsi svrchovaným Vladařem a dobrotivým Zachráncem i tam, kde je všechno nejvšednější. Svěřil jsi své poselství lidem nejprostším, abychom nečekali se svým svědectvím víry a naděje, až budeme dokonalí.

Prosíme tě, zjev svou slávu také nám a tak jí až po okraj naplň naše srdce, abychom ji uměli pokorně a věrně rozhlásit tobě ke cti a světu k pokoji.

25. prosince

Iz 11,1-10; J 1,1-18

Otče v nebesích,

zjevuješ nám v betlémských jeslích svou velikou lásku, s níž se nám zcela dáváš ve svém milém Synu; my však jsme obklopeni samou nenávisť a sami se jí také proviňujeme. Pro nás se stal Kristus člověkem; my však se podílíme na době, v níž člověk a lidství nic neplatí. Ty voláš všechnen svět k životu, my však se přičiňujeme ze všech sil, aby žeň smrti a zkázy byla vždy větší. Andělské poselství nás volá k radosti, my však jsme příliš tupí a plní starostí, abychom mu mohli uvěřit. A přece křičí naše srdce po lásce, životu a radosti. Proto tě prosíme: uzdrav naše srdce od starosti a nevěry a smiluj se nad námi. Ty chudé dítě v jeslích, obohat' nás svou chudobou. Pohrdaný Spasiteli, jemuž svět nepřeje útulek, učiň, aby tvá pohana byla naší ctí. Lidský synu bez domova, který nemáš, kam bys hlavu sklonil, dej nám přijít do tvého domova. Nebeský Synu Boží, jenž ses pro nás stal zcela malý, dej nám dětskou prostotu, abychom si od tebe dali všechno darovat.

*Martin Alberty (+ 29. 12. 1956)
(Modlitba napsána o vánocích 1944 ve vězení v Plotzensee)*

26. prosince

Iz 61; Zj 12,1-11

Dobrý Pastýři našich cest,
uprostřed otřesů, jimž bývá vystavena naše víra, nás drží jistota, že ty vidíš vítězný konec, kde my prožíváme skličující a bolestné počátky. Děkujeme ti, žes na vlastním těle zkusil hořkost lidské existence a obtížnost cesty poslušnosti. A děkujeme, že jsi zvítězil, abys bolesti, smutku, samotě i smrti vylomil jejich jedovatý zub. V tvé blízkosti je pro nás připraven život vítězící a vítězný. Tvá blízkost dala sílu všem tvým svědkům, od Štěpána až podnes. Děkujeme ti za všechny věrné vyznavače v dějinách i v přítomnosti. Pomoz nám, abychom se jimi mohli stát také my.

27. prosince

Mi 6,1-8; L 2,21-40

Veliký je náš Pán

a veliká jeho moc a bez konce jeho moudrost, chvalte jej na nebesích, chval jej slunce, měsíc i hvězdy řečí, která vám je dána, abyste Stvořitele chválily.

Chvalte jej, nebeské chóry, chvalte jej všichni, kteří slyšíte tyto harmonie; a také ty, má duše, zpívej, zpívej čest Pánu, pokud ti je to dopřáno. Od něho, skrze něho a k němu jsou všechny věci, to, co ještě neznáme, i to, co jsme již poznali, jemu buď chvála, čest a sláva od věků na věky.

Děkuji ti, Stvořiteli a Pane, žes mně daroval tuto radost ze svého stvoření, toto vytržení nad dílem tvých rukou.

Oznamoval jsem slávu tvých skutků lidem, pokud můj konečný duch mohl pochopit tvou nekonečnost. Ve své milosti mi odpusť, kde jsem řekl něco, co tě nebylo hodno, nebo hledal-li jsem někdy svou vlastní chválu.

Johannes Kepler (27. 12. 1571)*

28. prosince

Mi 7,1-8; Mt 2,1-12

Pane,

žijeme, jako bys neměl o nás žádný zájem. Večer se domníváme, že uplynulý den byl bez významu, jako každý jiný. Avšak tys ho možná určil k radosti, ale my jej promarnili svou tupostí; možná k práci, ale my ho zmařili; možná k odpočnutí a osvěžení, ale my jsme neměli důvěru zcela se otevřít; možná k pomoci, ale my jsme se od svého bližního odtáhli.

Na konci roku se často domníváme, že to byl rok bez významu, jako každý jiný. Nedbáme, že ty bereš naše léta vážněji než my. Před tebou mají svou důležitost bez ohledu na čas.

Často si myslíme, že náš život je bez významu, jeden mezi mnohými jinými, na kterém nikomu nezáleží, kterým se špatně či dobře ženeme kupředu.

Ó Pane, byla by iluze brát tento život vážně, kdybys ty jej už vážně nevezal. Dej proto, aby všechno nám bylo darem: tento den, tento rok i celý náš život.

Mitten unter uns

29. prosince

Jr 31,15-26; Mt 2,13-23

Děkujeme ti, nebeský Otče,

že jsi splnil sliby a ve svém Synu ses navrátil k svému lidu, který si zasloužil tvé pokuty za mnohá přestoupení. Děkujeme ti, Kriste Králi, žeš přišel jako Dárce života do našeho živení, jako Dárce světla do našich stínů pochyb a temnot bloudění. Opuď nám, jak málo prostoru ti uvolňujeme ve svém myšlení i jednání a jak se tím zbavujeme vzácné možnosti, že nás proměníš, abychom na sobě nesli něco maličko z odlesku tvé slávy, slávy oběti a lásky.

30. prosince

Mi 7,11-20; L 2,41-52

Kriste Ježíši!

Je to div, že používáš naše ruce, když chceš dnes konat své dílo. Je to div, že používáš naše nohy, když chceš přivést lidi na svou cestu. Je to div, že používáš naše rty, když chceš dnes lidem vyprávět o sobě.

My jsme tvým listem, který mohou číst všichni lidé. My jsme tvým poselstvím, napsaným našimi činy a slovy.

A co, když se naše písmo stalo nečitelným? A co, když naše ruce jsou zaměstnány jinými věcmi, než tvými? A co, když naše nohy jdou tam, kam nás přitahuje hřích? A co, když naše rty mluví to, co ty odmítáš?

Opuď, že jsme ti chtěli sloužit bez následování.

31. prosince

Ž 90; 2K 6,1-10

Pane,

nauč nás počítat naše dny, dny, v nichž přijímáme tvé dobré dary, v nichž slyšíme tvé Slovo, v nichž prožíváme tvou blízkost, v nichž žijeme z tvého odpuštění. Nauč nás počítat naše dny, dny, které zůstaly nenaplněny, kdy jsme šli nevšímavě kolem lidské nouze, kdy jsme nebyli dobrým příkladem, kdy jsme zarmoutili bližní i tebe.

Nauč nás draze si vážit krátké lhůty života, každou příležitost k pomoci chápat jako snad tu poslední, každé slovo vážit jako snad to poslední, každý dopis psát jako snad ten poslední. Budeme-li, Pane, vážit sami, nebudeš nás jednou muset vážit ty a shledat lehkými.

Modlitba Páně

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Aktuální znění

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel i pohřben jest, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živých i mrtvých. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen.

Vyznání víry

Věřím v Boha Otce, který učinil mne i celý svět. Věřím v Boha Syna, který vykoupil mne i všecko lidstvo. Věřím v Ducha svatého, který posvěcuje mne a všecken vyvolený lid Boží.

The Book of Common Prayer

Věříme v Boha, věčného Ducha, Otce Pána našeho Ježíše Krista i Otce našeho. O jeho skutcích vydáváme toto svědectví:

Povolává celý svět k bytí, tvoří člověka ke svému obrazu, klade před něho cestu života a smrti. Usiluje ve svaté lásce zachránit všechny lidi od bezcíllosti a hříchu. Soudí všechny lidi i národy podle své spravedlivé vůle, zvěstované proroky a apoštoly. V Ježíši Kristu, muži z Nazaréta, našem ukřižovaném a zmrtnýchvstalém Pánu přišel k nám, sdílel s námi náš společný úděl, přemáhaje hřích a smrt a smiřuje svět sám se sebou. Dává nám svého svatého Ducha, tvoří a obnovuje církev Ježíše Krista, spojuje v smlouvě věřící lid všech věků, jazyků a ras.

Volá nás do své církve, abychom přijali náklady i radost uřednictví, byli jeho služebníky v službě lidem, zvěstovali evangelium všemu světu, odpírali silám zla, měli podíl ve křtu Kristově a jedli u jeho stolu, připojili se k němu v jeho utrpení i vítězství. Slibuje všem, kdo mu důvěřují, odpuštění hříchů a plnost milosti, odvahu v zápase za spravedlnost a mír, svou přítomnost ve zkouškách i v radostech, věčný život v jeho království, které nemá konce. Jemu, požehnanému, buď čest i sláva i moc.

Prohlášení víry Spojené církve Kristovy v USA (United Church of Christ)

Modlitba ranní

Věčný Otče mého života,

dej mi, prosím, ať je dnes mou první myšlenkou myšlenka na tebe, mým prvním hnutím touha tebe vzývat, mým prvním slovem tvé jméno a mým prvním činem modlitba k tobě. Chválím a ctím tě, Pane můj: pro tvoji dokonalou moudrost a dokonalou dobrotu; pro lásku, kterou miluješ všechny lidi; pro lásku, kterou miluješ i mne; pro slavnou a tajemnou příležitost mého života; pro to, že se mnou zůstáváš svým Duchem; Pro všechny dary, které Duch „tvůj dává: chválím tě a ctím tě, Pane můj. Ačkoliv má modlitba brzy skončí, prosím, nedej mi na tebe zapomenout ani během dne. Spíše dej, ať mi z této chvíle klidu vzejde světlo a je mi dána radost a síla, které by se mnou zůstávaly v každou denní hodinu a zachovaly mne čistého v myšlení; umírněného a pravdivého v řeči; věrného a pilného v práci; pokorného v posuzování sebe sama; čestného a šlechetného v jednání s druhými; pamětlivého, že jsem na věky tvým dítkem. Ó Bože, býval jsi útočištěm mých otců v mnoha pokoleních, buď dnes mým útočištěm v každou chvíli a za všech okolností. Veď mě, až se setkám s temnotou a pochybnostmi. Buď mou silou ve chvíli zkoušek. Rozvesel mé srdce svým pokojem, skrze Ježíše Krista, mého Pána.

John Baillie

Modlitba večerní

Věčný,

kteřý žiješ ve světle věčném, hledám jas tvé přítomnosti teď, kdy všechno světlo hasne. Při tobě není únavy. Já, jemuž ochabují údy a jehož duch začíná umdlévat, poroučím svou duši tobě.

Ty nikdy nedřímáš a já, který zmožen uléhám, spoléhám na tvoji lásku. Bože, dřív nežli usnu, chci ještě přehlédnout své dnešní dílo ve světle tvé činnosti.

Vzpomínám s hořkostí na povinnosti, které jsem odbyl; vzpomínám s lítostí na tvrdá slova, která jsem říkal; vzpomínám s hanbou na nehodné myšlenky, kterými jsem se zabýval. Užij si, Pane, tohoto mého vzpomínání k mé spáse a pak dej, ať je na věky odňata ode mne jeho trýzeň.

Vzpomínám s radostí na krásy světa, které jsem dnes spatřil; vzpomínám s obdivem na činy laskavosti, které i jsem viděl, že udělali druzí; vzpomínám s vděčností díla, které jsem směl s tvým svolením konat dnes sám; a pravdy, které jsem se dnes mohl přiučit. Užij si, Pane, tohoto mého vzpomínání k mému pokoření a pak dej, ať se mnou zůstává na každý den.

Dříve než usnu, chci ještě na okamžik radostně myslet na lásku a na přátelství, kterým jsi požehnal můj život. Svěřuji je všechny tvé péči v těchto hodinách přibývajících temnoty. A prosím tě velice za slitování se všemi, kdo dnes nemají, kde by hlavu položili, a s těmi, kdo ačkoli leží, nemohou spát pro bolest nebo pro úzkost. Smiluj se nad námi ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

John Baillie

Obecná zpověď

Všemohoucí a velice milosrdný Otče,

zbloudili jsme a odchyliili jsme se od tvých cest jako ztracené ovce. Příliš jsme jednali podle pokynů a přání svého vlastního srdce. Provinili jsme se proti tvým svatým zákonům. Neučinili jsme to, co jsme měli učinit. Udělali jsme věci, které se neměly stát. A není žádného zdraví v nás.

Ty však, Pane, smiluj se nad námi, bědnými provinilci. Odpouštěj, Bože, těm, kdo vyznávají své chybné kroky. Uzdrav ty, kdo jich litují, podle svých slibů, které jsi lidstvu vyhlásil v Ježíši Kristu, našem Pánu.

A uděl nám, nejvyšše milosrdný Otče, kvůli němu tu milost, abychom nadále žili životem zbožným, spravedlivým a čistým pro slávu tvého svatého jména.

The Book of Common Prayer

Před bohoslužbami

Pane,

útočiště naše, ty víš, jací jsme a co děláme, vidíš do našich srdcí. Přicházíme k tobě z námah a starostí, se svými touhami i zklamáními, se vším, co nás těší i co nás tíží. Pane, přijď k nám a pomoz nám. Pomoz nám slyšet a rozumět, promluv své slovo do našeho svědomí. Mluv k nám, abychom poznali tvou vůli, dej nám odvahu a sílu k dobrému slovu i k dobrému činu. Mluv k nám, když jsme sami a potřebujeme druhé lidi, když si příliš důvěřujeme nebo si věci usnadňujeme. Přijď ke každému z nás do jeho skryté nouze, přijď k nám a pomoz nám.

Mitten unter uns

Prosba o požehnání

Tvá dobrota nás posiluj,

tvá láska nás povzbuzuj, tvůj Duch nás posvěcuj, tvá moc nás chraň a tvá milost nás provázej od východu slunce až do západu jeho, nyní i vždycky. Amen.

Křest dítěte

Nebeský Otče,

svěřil jsi nám toto dítě a zachoval jsi je až podnes. Děkujeme ti za tvou lásku a prosíme tě, abys je skrze Ježíše Krista obnovoval a proměňoval ve svůj obraz. Víme, že všechno, co se narodilo z těla, je tělo. Proto ti děkujeme, žes poslal svého Syna, abychom ve víře v něho se stali tvými dětmi. Dal jsi nám ve křtu znamení a závdavek toho, že tvá milostivá vůle k naší záchraně jistojistě platí nám všem. Na tento tvůj slib přinášíme ti také své dítě. Děkujeme ti, že je povoláváš, aby patřilo do tvého lidu. Slavíme tě, věrný náš Pane Ježíši, žes je draze vykoupil. Prosíme tě, Duchu svatý, uváděj je svým slovem milosti do vší pravdy a zjasňuj Ježíše v jeho srdci, aby jej poznalo a vyznalo jako svého Pána, v lásce ti sloužilo a dosáhlo věčného dědictví se všemi, které jsi posvětil. Otče, žehnej nás i toto dítě a učiň je požehnáním, abychom tě z něho směli věčně chválit.

Agenda württembergské církve

V nemoci

Nevzdaluj se ode mne,

nebo soužení blízké jest a nemám spomocníka. Smiluj se nade mnou, ó Bože; smiluj se nade mnou; neboť v tebe doufá duše má a v stínu křídel tvých schráním se, až přejde soužení. Nepřejde-li pak a ty dopustíš nová utrpení a smrt, neopouštěj mne, neopouštěj opuštěné, zoufalé, zarmoucené, umírající, ale dej, abychom v životě i ve smrti měli pevné doufání v tobě, milosrdný Hospodine.

Bohuslav Hromádka (1899-1939)

Sňatek, domov

Bože, Otče náš,

buď s námi v našem domově dnes i po všechny dny. Pomáhej nám, když budeme unaveni, abychom mírnili svou povahu a mysleli jeden na druhého. Dej, abychom se milovali, byli k sobě trpěliví a navzájem si odpouštěli, jako věříme, že i nám bylo odpuštěno, tak, aby v našem domově vládl zákon lásky. Pro Ježíše Krista, našeho Pána.

Venite adoremus

Modlitba před jídlem

Pane,

ty znáš ony bezejmenné lidi, kterým vděčíme za to, že smíme jíst. Dej nám poznat, že jsme si navzájem dlužní, a že ve všem, co děláme, jsme nerozlučně spojeni.

Mitten unter uns

Za vše, Pane, co jsi dal, přijmi oběť vděčných chval.

Dávej chléb i chudým všem, naplň svět svým pokojem.

Dobrořeč, duše má, Hospodinu a nezapomínej se na všechna dobrodiní jeho.

Večeře Páně

Pane Ježíši, můj Spasiteli,

jedl jsi u společného stolu s hříšnými a zavrženými. Také za mnou přicházíš a zveš mě ke svému stolu. Znáš mě a chceš mě přijmout nehodného, takového, jaký jsem. Smiluj se nade mnou podle svého milosrdenství a podle množství svých slitování shlad' má přestoupení. Zveš mě a dáváš mi sám sebe. Přijímaje chléb, smím ve víře přijímat tebe, který jsi chléb života.

Přijímaje kalich, smím ve víře přijímat tvou oběť na kříži, kterou jsi přinesl i pro mě. Buď tobě chvála a dík nyní i na věky. Přeješ si, aby se u stolu tvé slitovné lásky shromáždili všichni lidé bez rozdílu. Pane, dovol mi, abych tvůj úmysl druhým zvěstoval a sám se z něho radoval. Posiluj mě, abych své bližní srdečně miloval a nepřátelům odpouštěl. Sjednocuj svůj lid opravdovou vírou, pracovitou láskou a trpělivou nadějí.

Přijdeš, Pane, podle svých slibů v slávě, abys proměnil všechno v novou zemi a nové nebe. Dopřej mi, abych tě vždycky vyhlížel, měl podíl na tvém království a věčně tě oslavoval. Přijď, Pane Ježíši.

Přímluvy

Pane,

který jsi nám přikázal milovat tvou láskou: Přemoz všechno, co nás rozděluje, abychom si navzájem odpouštěli a tak se k tobě modlili s čistým srdcem.

Bože všeho slitování, přinášíme před tebe chudé a ztrápené, nemocné a umírající, vězně a osamělé, oběti nespravedlnosti a nepořádku a všechny jakkoli trpící.

Rozpomeň se na ty, kdo jsou nám drazí a na ty, kdo si přáli našich přímluv. Jmenujeme je skrytě ve svých srdcích.

Svrchovaný Pane světa, který máš v rukou osudy národů, prosíme tě za svou vlast. Pomoz nést břemeno těch, kdo vykonávají vládu mezi námi. Řiď vůdce národů a dej mír světu, abychom všichni mohli žít a sloužit ti v spravedlnosti a v svobodě. Bdi nad svou církví zápasící na zemi. Měj lítost s její slabostí, ukonči její rozdělení, odvrát strachy a povzbud' odvahu, posilň její víru, vdechni její svědectví do srdcí našeho národa a až do posledních končin země.

Liturgie francouzské reformované církve (Venite adoremus)

Ty, který nespíš ani nedřímáš,

smiluj se této noci nad těmi, kdo nemohou zavřít oči,

nad nemocnými, aby mohli odpočinout,

nad souženými, aby neztratili naději,

nad ustaranými, aby našli východisko,

nad lehkomyšlnými, aby na tě nezapomněli,

nad umírajícími, aby usínali v pokoji

a dej jim pokoj svůj pro lásku svého milého Syna, Pána Ježíše Krista.

Venite adoremus

Vstříc Pánu

Pane,

jak jsem vyšel ze života matky své, tak se zase navracím, jen moje skutky jdou za mnou, jen moje minulost. Co na mě čekalo a co jsem neučinil. Co se ozvat nemělo a co jsem řekl. Budeš-li vyhledávat nepravosti, Hospodine Pane, kdo obstojí? Pane Ježíši Kriste,

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nade mnou.

* * *

Hoden jsi, Pane a Bože náš vzítí čest, slávu a moc, poněvadž jsi stvořil vesmír; tvou vůlí trval a byl stvořen. A všechno tvorstvo, které je v nebi, na zemi, pod zemí i na moři a všechno, co je v nich, jsem slyšel volati:

Tomu, který sedí na trůně, a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků. Amen.

Zjevení Janovo 4, 11 a 5, 13

Na bledých paprscích naděje stoupáme na nebesa
hledíce tam, odkud vyvěrá záře.

Na struny paprsků stavíme krok a jdeme za tebou.
Zasněné oči vidí tvou slávu.
Kolem nás kvete země, již jsi se dotkl svými kročejí
a dobrořečí ti modlitbou vůní.
I setře Bůh všelikou slzu
a nebude na nás bít měsíc, ani slunce
i přijde Utěšitel.
Večer u chladného Jordánu zhojí se naše rány
a srdce pokleknou vstříc světelné rose shůry
a uzří
nebesa otevřená.

Věra Vášová

Otče,
které jsi mi dal, chci, kde jsem já, aby i oni byli se mnou,
aby hleděli na slávu mou, kteroužs mi dal;
aby milování, kterým jsi mne miloval, bylo v nich, a i já v nich.

Z velebněšské modlitby Páně, J 17,24.26

Církevní rok a ostatní příležitosti a náměty k modlitbám je třeba hledat v seznamu Modlitby podle obsahu.

Modlitby podle obsahu a podněty k modlitbám

Advent 1. 24./12

Afrika 14/8

Atomová síla 6/8, 10/9

Bdělost 29/9, 25/11

Bible 31/10

Boj víry 30/7, 11/9

Bohoslužby 11/2, 22/11, str. 272

Budoucnost 2/1, 4/1, 2/4

Bůh, Boží blízkost 28/3, 5/9 dílo 29/5, 26/7 divy 3/9 jediný 5/10, 9/10

království 17/1, 25/5 láska 8/2, 19/11, 29/12 moudrost 8/6 nezapomíná 6/3 ochra-
ňuje 27/5, 23/7, 16/10 pomáhá 19/10, 21/1, 2/9 poznání 18/10 pozvání 5/1přítomnost 7/2, 12/7, 13/7, 14/7, 9/6, 1/10 slovo 25/1, 9/6, 10/11, 21/12 soud 2/11,
31/12

stvoření 25/6, 30/6, 17/7, 24/7, 31/7, 2/11,

27/12 svatost 12/3 tajemství 30/6. 18/7 útočiště 21/11

vedení 1/1, 4/1 věrnost 11/11 volá 19/3, 21/7, 10/10, 7/12 všemohoucnost 14/12
zájem o člověka 28/12Církev: jednota 26/3, 5/4, 15/5, 23/5, 24/5, 22/7 obnova 17/1, 22/11 probuzení
19/12 sebepoznání 15/12 utrpení 18/12 věrnost 28/1, 30/1, 12/2

Čas 4/7, 8/7, 26/10

Čistota (úsilí o) 22/6, 27/6

Člověk nástroj Boží 3/10, 30/12

Boží stvoření 3/11

Děti 16/3, 25/8, 31/8

Domov 28/7, str. 274

Dovolená 29/7

Důvěra 17/2, 13/3, 9/5, 12/5

Duch svatý 17/1, 20/2, 29/2, 2-8/5, 11/6

Evangelizace 21/5, 26/5

Hlad 9/2, 13/2, 5/8, 23/8

Hledání pravdy 16/12 Hněv 10/1, 3/6, 21/8

Hřích 23/4, 19/7

Chléb 1/7, 24/8

Chvála Boží 10/5, 18/5, 21/6, 31/7, 28/8, 27/12

Jednomyslnost 4/4

Ježíš Kristus cesta 5/1 je pastýřem 22/9 je přítomen 20/8 koná dílo nápravy 26/8
láska 3/4, 25/12 oběť 4/3, 12/4, 28/4 odpouští 22/1, 10/8 oslavení 29/4, 1/5 přebý-
vání 7/6, přichází a přijde 4/2, 1/3, 30/11, 3.-5/12, 8/12, 20/12, 22.-24/12 přijímá
hříšné 23/6 rádcem 13/2, 13/12 Syn Boží 24/1, 6/10 utrpení 4/3, 11/4-14/4, 7/10
vítězí 20/9 vykopení 3/4, 5/6 vzkříšení 15.-18/4 zachraňuje 5/1, 20/3, 29/8, 9/9,
26/9

Kazatelé 8/3, 19/5, 24/6, 1/8 Křest 16/3, 24/4, str. 273
 Květná neděle 22/3
 Lásky k Bohu 28/3, 2/4, 31/7, 13/11 ke Kristu 29/4, 22/5, 6/7 k bližním 15/7, 21/10,
 23/10, 14/11 k nepřátelům 12/1, 10/8
 Manželství 14/3, 4/11
 Milosrdenství 7/7, 9/7, 30/9
 Mír 9/5, 13/6, 15/11, 1/12
 Misie 7/1. 15/5, 17/5
 Modlitba 16/1, 19/2, 28/5, 10/6, 7/9 Páně str. 265 před jídlem str. 275 ranní str. 268,
 večerní str. 270
 Moudrost 19/10
 Naděje 24/1, 17/2, 23/11, 24/11. 1/12
 Národ 5/7, 14/9, 28/10
 Následování 18/1, 10/2, 21/4, 20/10, 30/12
 Nemoc 6/1, str. 274, viz též utrpení
 Nenávist 12/1, 6/11
 Obecenství 1/4. 4/11, 20/12
 Obnova života 23/3, 15/11
 Oddanost 13/8, 27/9
 Odevzdanost do vůle Boží 8/2, 14/2, 9/4, 7/5, 19/6, 23/9
 Odpuštění 22/1, 14/3, 20/7 Oko čisté 14/1, 2/2
 Osamělost 28/6, 1/9, 11/10
 Pochybnosti 27/10 Pochybnosti 27/10
 Pokání 1/2, 1/7, 6/8, 11/8, 6/12
 Pokoj 16/11
 Pokora 3/3, 8/9
 Pokušení 3/1, 2/2, 6/2, 11/2, 18/3, 18/8
 Politika 14/8
 Porozumění 12/10
 Poslušnost 28/2, 29/6, 12/11, 20/11
 Potěšení 16/2
 Povolání 13/2, 16/5
 Práce 7/1, 22/2, 22/4
 Pravda 5/7, 19/9, 10/11, 16/12, 21/12
 Presbyteři 19/5, 24/6
 Proměna života 4/9
 Prosba za chléb viz chléb, hlad
 jednotu církve viz církev odpuštění 29/3, 6/12 vnitřní světlo 25/1
 Přátelství 13/9
 Přemáhání zlého 15/6
 Příchod Páně – viz Ježíš Kristus
 Přímluvy 6/1, 31/1, 31/3, 11/6, str. 276-7 ;

Radost 4/2, 26/2, 30/4, 18/7, 22/8, 2/10
Ráno 14/2, 5/3, str. 268
Rasová diskriminace 25/10
Reformace 5/7, 31/10 – viz církve
Rodiče 1/6, 1/8, 31/8
Rodina 4/11
Rozhodnutí 7/8
Slovo Boží – viz Bůh
lidské 11/1, 3/2, 21/8
Sbor 19/2, 27/3, 11/5, 22/11
Schůze 2/6
Služba 26/1, 22/2, 12/5, 21/5, 21/6, 13/11, 22/12
Smíření s bližními 10/1, 3/6, 5/11
Smrt 18/2, 8/10, 29/10, 1/11, 23-30/11, str. 278-9
Soud 16/9, 18/9 - poslední 27/11, 7-8/12
Spolehnutí 12/9
Spravedlnost 8/2, 28/2, 24/5
Stálost 27/1
Starost 15/1, 9/4, 25/7
Statečnost víry 6/7, 10/12
Strach 10/2, 27/6, 16/8, 30/8, 8/10, 14/10, 10/12
Svědectví 24/5, 5/7, 2/8, 3/8, 17/10
Svědění čisté 3/7, 27/8
Svoboda 18/5, 19/8, 24/10, 25/10
Štědrost 18/6
Toleranční doba 13/10
Touha po Bohu 6/9, 13/11
po království Božím 17/9, 21/11, 11/12
po vlastnictví 4/8
Tradice 18/5
Trpělivost 20/4, 20/6, 9/8
Učitelé 31/5, 31/8
Úkol: sůl země 9/1
lid zvláštní 29/1 dělníci na vinici 17/3 záchrana 8/8
Utrpení 31/1, 18/3, 14/5, 20/6, 6/7, 10/7, 17/12
Úzkost 2/7
Vděčnost U/3, 30/4, 4/6, 27/7, 15/8
za úrodu 15/9
Večer str. 270
Večeře Páně 25/3, 1/4, 18/7, 28/9, 4/10, str. 275
Velikonoce 1/4-16/4
Věčnost 27/4, 27/7, 26/11, 28/11, 29/11

Věrnost 23/2, 28/2, 6/6

Vina 4/3, 12/6, 22/10, 5/11

Víra 12/2, 15/2, 23/5, 27/5, 2/12

Výchova dětí 16/3, 31/8

Vyvolení 14/6

Vyznání hříchu 15/3, 30/3, 24/7, 22/10, 8/11, 6/12 malé víry 24/9 nestatečnosti 6/2

únavy duchovní 15/10 víry 15/2, str. 266-268

Vzkříšení 25/4, 27/4, 30/10

Zbožnost 11/2 Zkoušky 8/2, 14/5, 10/6 Zlo 17/8

Zpověď každodenní str. 271

Žádost těla 25/7

Žena 17/6

Židé 9/11

Seznam biblického čtení

1. řada: Starý Zákon

Genesis		43,19-34	31/1	24,1-13	4/3
1,1-19	2/11	44	1/2	27,12-23	5/3
1,20-31	3/11	45	2/2		
2,15-25	4/11	46,1-7,26-34	3/2	Deuteron.	
3	5/11	49,28-50,7	4/2	1,5-10	20/4
4,1-16	6/11			4,1-9	21/4
6,1-8	7/11	Exodus		4,30—40	22/4
6,9-22	8/11	1	5/2	6,1-13	23/4
8	9/11	2,1-10	6/2	7,6-13	24/4
11,1—9	10/11	2,11-24	7/2	8,10-20	25/4
12,1-9	2/1	3,1-17	8/2	15,1-11	26/4
12,10-20	3/1	5	9/2	18,15-22	27/4
13	4/1	12,21-38	10/2	28,1-11	28/4
14,14-24	5/1	14,5-31	11/2	30,8-20	29/4
15,1-6	6/1	15,1-21	12/2	34	30/4
17,1-10	7/1	16,1-4, 13-18	13/2		
18,17-33	8/1	17	14/2	Jozue:	
19,1-26	9/1	18,13-27	15/2	1,1-9	1/8
21,1-8	10/1	19,1-9	16/2	2	2/8
22,1-19	11/1	19,16-25	17/2	3,1-20	3/8
24,1-20	12/1	20,1-20	18/2	23,1-10	4/8
24,21-33	13/1	32,1-22	19/2	23,11-16	5/8
24,49-67	14/1	33,1-11	20/2	24,1-15	6/8
26,17-31	15/1	33,12-23	21/2	24,16-32	7/8
27,1-30	16/1	34,1-10	22/2		
27,31-46	17/1			Soudců:	
28,10-22	18/1	Leviticus:		2,1-17	08/8
29,1—20	19/1	6,1-7	23/2	2,18-23	09/8
32,17-31	20/1	19, 9-18	24/2	4,1-6	10/8
33	21/1	19,31-37	25/2	4,17-24	11/8
37,1-11	22/1	25,1-13	26/2	5,1-13	12/8
37,12-36	23/1			6,1-16	13/8
39	24/1	Numeri:		7,1-14	14/8
40	25/1	11,1-15	27/2	7,15-25	15/8
41,1-16	26/1	11.16-35	28/2	11,29-40	16/8
41,17-43	27/1	13,1-4,18-34	29/2	13,1-14	17/8
42,1-24	28/1	14,1-11	1/3	16,1-21	18/8
42,25-38	29/1	14.17-24	2/3	16,22-31	19/8
43,1-18	30/1	22,1-12	3/3		

Rut		22,1-18	26/9	5,8-27	16/11
1	20/8			7	17/11
2	21/8	1. Královská		8,1-24	18/11
3	22/8	3,3-15	27/9	12	19/11
4	23/8	3,16-28	28/9	14,1-15	20/11
		5,1-12	29/9	19,13-37	21/11
1. Samuelova		8,1-14	30/9	38,1-21	22/11
1,1-18	24/8	8,54-62	01/10	42	
1,19-28	25/8	10,1-10	02/10		
2,1-11	26/8	12,1-17	03/10	Žalmy	21/6
2,12-26	27/8	17,1-16	04/10	1	11/4
3	28/8	19	05/10	2	22/6
4,1—18	29/8			4	14/4
7,1-6	30/8	2. Královská		8	23/6
7,7-17	31/8	5,1-16	06/10	14	10/4
8,1-9	01/9	18,1-12	07/10	16	24/6
8,10-22	02/9	23,1-11	09/10	18,26-31	25/6
9,15-27	03/9			19	07/4
10,1-12	04/9	2. Paralipome-		22,1-19	08/4
11	05/9	non	10/10	22.20—32	26/6
15,1-19	06/9	36,9-23		23	27/6
15,20-35	07/9			24	01/1
16,1-13	08/9	Ezdráš	24/10	25	28/6
16,14—23	09/9	1		27	02/7
17,1-11	10/9			30	03/7
17,16-37	11/9	Nehemiáš	28/10	31,1-15	04/7
17,38-53	12/9	1	29/10	31,16-25	05/7
18,1-16	13/9	4,1-11	30/10	32	06/7
20,1-17	14/9	4,12-23	31/10	33	07/7
23,14-28	15/9	5,1-13	01/11	34	08/7
24,1-13	16/9	8,1-12		36	09/7
28,1-20	17/9			37,1—11	11/4
31	18/9	Ester	21/10	39	12/4
		3	22/10	40,1-11	13/4
2. Samuelova		4	23/10	40,12-18	10/7
5,1-12	19/9	7		42	11/7
7,1-16	20/9			43	19/4
7,17-29	21/9	Job	11/11	45	12/7
12,1-14	22/9	1	12/11	46	09/4
15,1-14	23/9	2	13/11	51	13/7
15,23-31	24/9	3,11-26	14/11	62	14/7
18,1-17	25/9	4	15/11	65	15/7

67	16/7	16,1-12	11/6	53	15/3
68,1-10	17/7	17,1-17	12/6	55	14/12
71,14-24	18/4	22,1-22	13/6	57,12-21	15/12
72	18/7	25,6-22	14/6	58,1-11	16/12
73	19/7	27,1-12	15/6	61	26/12
77	20/7	28,1-14	16/6	62	19/12
80	21/7	30,1-14	17/6	63,7-19	17/12
84	22/7	31,10-31			
85	31/12			Jeremiáš	
90	23/7	Kazatel	23/11	1,1-10	16/3
91	24/7	1,12-18	24/11	3,12-25	17/3
97	25/7	2,1-14	25/11	5,1-9	18/3
103	26/7	3,1-15	26/11	5,21-31	19/3
104,1-15	27/7	5,1-12	27/11	7,1-11	20/3
107,23-43	17/4	7,1-14	28/11	8,4-12	21/3
110	28/7	7,15-30	29/11	14,7-16	22/3
116	15/4	11	30/11	15,16-21	23/3
118,1-17	16/4	12		17,5-14	24/3
118,18-29	29/7			18,1-11	25/3
119,1-16	30/7	Píseň Šalom.		20,7-13	26/3
119,71-80	31/7	2	18/6	23,1-6	27/3
119,162-176	16/10	5,1-8	19/6	26,1-11	28/3
121	17/10	8	20/6	26,12-19	29/3
124	25/10			29,1-13	30/3
126	18/10	Izaiáš		31,1-14	1/12
128	19/10	1,1-9	10/3	31,15-26	29/12
130	20/10	5,1-12	11/3	31,31-37	2/12
137	30/6	6	12/3	33,1-11	31/3
139	29/6	9,1-7	24/12	36,1-10	1/4
143	1/7	11,1-10	25/12	36,14-26	2/4
145		25,1-9	6/12	38,1-13	3/4
		26,1-12	13/3	38,14-24	4/4
Příslovní	1/6	35	14/3	39,1-10	5/4
1,1-19	2/6	38,9-22	8/10	42,1-12	6/4
1,20-33	3/6	40,1-11	7/12		
2,1-12	4/6	40,25-31	8/12	Pláč	
3,1-12	5/6	42,1-8	9/12	1,1-9	11/10
3,15-35	6/6	43,1-11	10/12	3,1-16	12/10
4,1-9	7/6	49,1-13	11/12	3,17-38	13/10
4,10-27	8/6	50	13/12	3,39-59	14/10
8,1-11	9/6	51,1-17	18/12	5	15/10
8,12-36	10/6	52,1-16	20/12		

Ezechiel	11/5	Amos	
2	12/5	3	06/5
3,1-11	13/5	5,1-15	07/5
3,12-21	14/5	7,1-9	08/5
3,22-27	15/5	7,10-17	09/5
11,14-21	16/5		
12,21-28	17/5	Jonáš	
13,1-16	18/5	1	06/3
18,1-20	19/5	2	07/3
34,1-14	20/5	3	08/3
34,15-31	21/5	4	09/3
37,1-14	22/5		
47,1-12		Micheáš	
		4,1-10	04/12
		5	05/12
Daniel		6,1-8	27/12
1	23/5	7,1-8	28/12
4,1-24	24/5	7,18-20	30/12
4,25-34	25/5		
5	26/5	Abakuk	
7,1-14	27/5	2,1-14	10/5
7,15-28	28/5		
9,1-11	29/5	Aggeus	
9,15-27	30/5	1	26/10
12	31/5	2,1-10	27/10
Ozeáš		Zachariáš	
2,14-23	01/5	8,11-23	03/12
6	02/5		
14	03/5		
		Malachiáš	
Joel		2,4-17	21/12
2,12-22	04/5	3,1-7	22/12
2,23-32	05/5	3,13-4,6	23/12

2. řada: Nový Zákon

Matouš		15,1-20	11/2	9,1-13	16/2
2,1-12	28/12	15,21-28	12/2	9,14-29	17/2
2,13-23	29/12	15,29-39	13/2	9,30-37	15/3
3,1-12	06/12	16,1-12	14/2	10,13-31	16/3
3,13-17	02/1	16,13-28	15/2	10,46-52	19/3
4,1-11	03/1	18,1-14	18/2	12,41-44	27/3
4,12-25	05/1	18,15-20	19/2		
5,1-12	08/1	18,21-35	20/2	Lukáš	
5,13-20	09/1	19,1-12	14/3	1,1-17	01/12
5,21-32	10/1	20,1-16	17/3	1,18-25	02/12
5,33-42	11/1	20,17-28	18/3	1,26-38	03/12
5,43-48	12/1	21,1-9	21/3	1,39-56	04/12
6,1-15	13/1	21,10-17	22/3	1,57-80	05/12
6,16-24	14/1	21,23-32	11/12	2,1-20	24/12
6,25-34	15/1	21,33-46	12/12	2,21-40	27/12
7,1-11	16/1	22,1-14	13/12	2,41-52	30/12
7,12-20	17/1	22,15-22	23/3	3,10-18	07/12
7,21-29	18/1	22,23-33	24/3	4,14-30	04/1
8,1-13	19/1	22,34-46	25/3	5,1-11	07/1
8,16-27	20/1	23,1-13	26/3	7,36-50	01/2
8,28-34	21/1	23,23-28	14/12	9,49-62	21/2
9,1-8	22/1	23,29-39	15/12	10,1-24	22/2
9,9-17	23/1	24,1-4	16/12	10,25-42	23/2
9,18-26	24/1	24,15-28	17/12	11,37-54	24/2
9,27-38	25/1	24,29-35	18/12	12,1-12	25/2
10,1-16	26/1	24,36-51	19/12	12,13-31	26/2
10,7-25	27/1	25,1-13	20/12	12,32-38	27/2
10,26-33	28/1	25,14-30	21/12	12,39-48	28/2
10,34-42	29/1	25,31-46	22/12	12,49-59	29/2
11,2-15	09/12	26,1-16	28/3	13,1-9	01/3
11,25-30	30/1	26,17-29	01/4	13,10-17	02/3
12,1-21	31/1	26,30-46	03/4	14,7-14	03/3
12,22-32	02/2	26,47-56	06/4	14,25-35	04/3
12,33-42	03/2	26,57-75	07/4	15,1-10	05/3
12,43-50	04/2	27,1-10	08/4	15,11-32	06/3
13,24-30	06/2	27,57-66	15/4	16,1-13	07/3
13,31-43	07/2	28,16-20	22/4	16,19-31	08/3
13,44-53	08/2			17,1-10	09/3
14,1-12	10/12	Marek		17,11-19	10/3
14,13-21	09/2	1,21-39	06/1	17,20-37	11/3
14,22-33	10/2	4,1-20	05/2	18,1-8	12/3

18,9-14	13/3	14,1-14	30/9	15,13-31	24/5
19,1-10	20/3	14,15-31	01/10	16,1-12	25/5
23,1-16	09/4	15,1-11	02/4	16,13-23	26/5
23,33-48	13/4	15,11-22	02/10	16,24-40	27/5
24,13-35	17/4	16,1-12	03/10	17,1-15	02/6
24,36-49	18/4	16,13-22	04/10	17,16-34	05/6
		16,23-33	05/10	18,1-11	06/6
Jan		17,1-12	04/4	19,1-11	11/6
1,1-18	25/12	17,13-26	05/4	19,23-40	13/6
1,19-28	08/12	18,28-40	10/4	20,1-12	14/6
1,29-40	01/9	19,1-11	11/4	20,16-24	24/6
1,41-52	02/9	19,12-24	12/4	20,25-38	25/6
2,1-11	03/9	19,25-37	14/4	21,1-14	26/6
3,1-15	04/9	20,1-18	16/4	21,15-26	27/6
3,16-21	05/9	20,19-31	19/4	21,27-40	28/6
4,1-15	06/9	21,1-14	20/4	22,1-16	29/6
4,16-30	07/9	21,15-25	21/4	22,17-30	30/6
4,31-42	08/9			23,11-24	01/7
5,1-13	09/9	Skutky		24,1-9	02/7
5,14-23	10/9	1,1-11	01/5	24,10-27	03/7
5,24-36	11/9	1,12-26	02/5	25,1-12	04/7
5,37-47	12/9	2,1-13	03/5	25,13-27	05/7
6,24-36	13/9	2,14-28	04/5	26,1-18	06/7
6,37-46	14/9	2,29-39	05/5	26,19-32	07/7
6,47-57	15/9	2,40-47	06/5	27,1-12	08/7
6,58-71	16/9	3,1-16	07/5	27,13-26	09/7
7,37-53	17/9	4,1-14	08/5	27,27-44	10/7
8,1-11	18/9	4,23-37	09/5	28,1—10	U/7
8,31-42	19/9	5,12-32	10/5	28,11-22	12/7
9,1-11	20/9	5,33-42	11/5	28,23-31	13/7
9,21-41	21/9	6,1-7	12/5		
10,1-16	22/9	6,8-15	13/5	Římanům	
10,22-39	23/9	7,51-60	14/5	1,7-17	12/6
11,1-13	24/9	8,26-40	15/5	3,19-29	02/11
11,14-29	25/9	9,1-22	16/5	5,1-11	23/4
11,30-45	26/9	10,1-29	17/5	6,1-11	24/4
11,46-57	27/9	10,30-48	18/5	7,14-25	03/11
12,20-33	28/9	12,1-17	19/5	8,11-21	04/11
12,34-50	29/9	13,1-13	20/5	8,22-30	05/11
13,1-15	29/3	14,1-18	21/5	8,31-39	06/11
13,16-30	30/3	14,19-28	22/5	9,1-8	07/11
13,31-38	31/3	15,1-12	23/5	10,1-11	8/11

10,12-21	09/11	4,11-24	24/7	1,8-18	07/8
11,17-24	10/11	4,25-32	25/7	2,1-9	08/8
11,25-36	11/11	5,1-10	26/7	2,10-19	09/8
12,1-21	12/11	5,11-21	27/7	2,20-26	10/8
13,1-10	13/11	5,22-23	28/7	3,10-17	11/8
14,13-23	14/11	6,1-9	29/7	4,1-8	12/8
14,7-12	01/11	6,10-24	30/7		
1. Korintským		Filipenským		Titovi	
1,1-9	07/6	1,1-11	28/5	1,1-9	13/8
1,10-31	08/6	1,12-20	29/5	2,1-10	14/8
2	09/6	1,21-30	30/5	2,11-15	15/8
3,1-15	10/6	2,1-13	31/5	3,1-9	16/8
9,16-27	15/11	2,14-30	01/6	Filemonovi	20/7
11,18-29	16/11	3,1-12	14/7	Židům	
12,1-13	17/11	3,13-21	15/7	1	06/10
13	01/1	4,1-9	16/7	2,1-9	07/10
15,1-11	25/4	4,10-23	17/7	2,10-18	08/10
15,12-28	26/4	Kolossenským		3,1-11	09/10
15,35-49	27/4	1,9-26	18/7	3,12-19	10/10
2. Korintským		2,6-17	19/7	4,11-16	11/10
1,1-11	15/6	1. Tesselon.		6,9-20	12/10
1,12-24	16/6	1		10,11,23	13/10
4,5-18	17/6	2,1-13	04/6	10,24-31	14/10
5,1-11	30/10	5,1-11	26/10	10,32-39	15/10
5,12-21	31/10	5,12-25	27/10	11,1-12	16/10
6,1-10	31/12	2. Tesselon.		11,32-40	17/10
9,5-15	18/6	3	28/10	12,1-10	18/10
11,16-33	19/6			13,1-9	19/10
12,1-11	20/6			13,12-21	20/10
Galatským		1. Timoteovi		Jakub	
5,13-26	21/10	1,12-20	31/7	1,1-12	17/8
6,1-10	22/10	2,1-10	01/8	1,13-27	18/8
		4,1-9	02/8	2,1-13	19/8
Efezským		4,10-16	03/8	2,14-26	20/8
1,15-23	21/6	6,6-12	04/9	3,1-12	21/8
2,1-10	22/6	6,13-21	05/8	3,13-18	22/8
2,11-22	23/6			4	23/8
3,8-21	22/7	2. Timoteovi		5,1-11	24/8
4,1—10	23/7	1,1-7	06/8	5,12-20	25/8

1. Petrova

1,1-11	30/4
1,17-25	27/8
2,1-10	28/8
2,11-25	29/8
3,8-17	30/8
5,1-11	31/8

2. Petrova

3,8-15	29/10
--------	-------

1. Janova

1	18/11
2,1-17	23/10
3,1-13	24/10
3,14-24	25/10
4,7-21	19/11
5,1-14	23/12

Judy

17-25	26/8
-------	------

Zjevení

1,4-8	28/4
1,9-20	29/4
2,1-11	20/11
2,12-28	21/11
3,1-13	22/11
3,14-22	23/11
4,1-10	24/11
12,1-11	26/12
14,1-7	25/U
19,1-16	26/11
20,1-15	27/11
21,1-7	28/11
22,1-9	29/11
22,12-21	30/11

Modlitebníci a sbírky modliteb

Adlof Alois (1861-1927), kazatel Jednoty československé 2/1, 25/3, 6/5

Albertz Martin (1883-1956), německý reform. bohoslovec, jako čelný představitel Vyznávající církve během války několikrát vězněný. 25/12

Anselm z Canterbury (1033—1109), mnich, od r. 1093 arcibiskup v Canterbury; učitel církve 31/3, 4/5

Apoštolské konstituce – církevní řád ze 4. století. 11/7

Arndt Johann (1555-1621), německý luterský farář a bohoslovec. 27/1, 5/2, 16/2

Arnold Thomas (1795-1842), anglický bohoslovec a vychovatel. 7/5

Augusta Jan (1500-1572), biskup Jednoty bratrské, skladatel četných písní. 13/1

Augustin Aurelius (354-430), biskup v Hippo, sev. Afrika, církevní otec 25/1, 9/7, 28/8, 13/11

Baillie John autor knihy A Diary of Private Prayer. 26/1, 20/7, 29/H, str. 268, 270

Barth Karl (1886-1968): švýc. reform. bohoslovec. 10/5, 10/10, 1/11, 27/11

Basilius Veliký (330-379), biskup v Malé Asii, „Otec východního mnišství“. 2/5

Beethoven Ludwig van (1770-1827), geniální hudební skladatel. 17/7

Benedikt z Nursie (480-545), zakladatel mnišského řádu na Monte Cassino. 21/3

Bengel Johann Albrecht (1687-1752), německý novozákonní bohoslovec. 30/11

Bernhardt de Clairvaux (1091-1153), mnich, učitel církve mystického zaměření. 20/8

Bezzel Hermann (1861-1917), německý luterský bohoslovec a biskup. 29/9

Birgitta (1303-1373), švédská zakladatelka řádu. 23/1

Blahoslav Jan (1523-1571), biskup Jednoty bratrské, bohoslovec, vychovatel a básník, překladatel NZ 20/2, 24/11

Blumhardt Johann Christoph (1805—1880), německý bohoslovec, zakladatel ústavu Bad Boll. 25/2

Blumhardt Christoph, syn (1842—1919), bohoslovec, pokračovatel díla v Bad Boll, jeden z představitelů nábožensko-sociálního hnutí. 21/1, 4/2, 3/12

Bodenschwingh Friedrich (1831—1910), německý luterský farář, „otec města epileptiků“ – ústavů bethelských. průkopník diakonie. 2/3

Bonhoeffer Dietrich (1906-1945), německý bohoslovec, v období nacismu v čele Vyznávající církve, popraven pro odboj. 14/2, 9/4

Brastberger G. Immanuel (1716-1764), luterský farář. 14/6

Brent Charles Henry (1862-1929), kanadský bohoslovec, misionář, průkopník křesťanské jednoty, zakladatel hnutí pro Víru a řád. 26/3

Císař Ferdinand (1850-1932), reform. farář, moravský superintendent. 31/10

Cyril Jeruzalémský (asi 315-386), biskup v Jeruzalémě, významný bohoslovec v době zápasů o křesťanské vyznání. 18/7

Chanriing E. William (1780-1842), americký unitářský bohoslovec, zastánce sociálních reforem. 2/10

Dachsel Joachim (1900-) něm. evang. farář a spisovatel 28/2, 5/3

Dietrich Suzanne de (1891-) sekretářka Světového studentského svazu, pracovnice v ekumenickém institutu v Bossey. 29/3

Dürer Albrecht (1471-1528), německý. renes. malíř. 6/4

Efrém Syrský (306-373), význačný bohoslovec kvetoucí syrské církve ve 4. stol. 30/6

Federace křesťanských studentů sdružuje studenty různých vyznání a zemí, 15/3

Fischer Martin (1911-), německý bohoslovec. 23/8, 24/8

Francke Hermann August (2663-1727), pietistický bohoslovec, zakladatel ústavů pro chudé a sirotky v Halle. 25/4

František z Assisi (1182-1226), kazatel následování Krista v chudobě a odříkání, zakladatel bratrstva, které se stalo mnišským řádem. 31/7, 3/10

Gerhardt Paul (1607-1676), skladatel evang. písní. 7/6

Gossner Johann (1773-1858), probuzenecký kazatel, zakladatel (Gossnerovy) misie, která pracovala zejména v Indii. 20/6

Gustav Adolf (1594-1632), švédský král, obránce protestantismu v třicetileté válce, v níž padl. 16/11

Hieronimus Sofronius (sv. Jeroným) (340-420), mnich, přeložil bibli do latiny (Vulgata). 30/9

Hilarion (kolem 1100), metropolita kyjevský, první ruský metropolita. 7/7

Hus Jan (1370-1415), kazatel a reformátor, profesor a rektor Karlovy university. 30/1, 6/7

Chelčický Petr (asi 1390-1460), jihočeský zeman, myslitel, jehož spisy velmi působily na vznik a myšlení Jednoty bratrské. 18/12

Ignatius 2 Antiochie, biskup a učitel církve v generaci poapoštolské, r. 115 v Římě předhozen divoké zvěři. 18/11

Jakobei Pavel, luter. farář v Modre na Sl., vydal r. 1732 knihu modliteb Duchovní poklad. 13/9

Jándel Ragnar 8/4

Juhanon Mar Thoma, metropolita, představitel syrské církve z Malabaru, svého času president SRC. 9/2

Kalvín Jan (1509-1654), bohoslovec a reformátor v Ženevě. Jeho učení podstatně přispělo na vytváření typu reformovaného protestantismu. 27/5, 10/7

Karafiát Jan (1846-1929), reformovaný farář a bohoslovec, spisovatel Broučků. 4/1, 29/1

Karafiát Václav (1794-1874), reformovaný farář, napsal knihu „Nábožné modlitby“. 27/8

Kašpar L. B. (1837-1901), reform. farář a spisovatel, skladatel církevních písní, vydal sbírku modliteb „Já a dům můj“. 26/8

Kepler Johannes (1571-1630), vědec, astronom. 27/12

Kierkegaard Sören (1813-1855), dánský teolog a myslitel. 6/3, 5/6, 12/8

Kingsley Charles (1819-1875), anglický farář a spisovatel, usilující o sociální reformy. 3/4, 1/5

Komenský Jan Ámos (1592-1670), biskup Jednoty bratrské, křesťanský pedagog. 18/3, 28/3, 13/4, 15/11

Košut Bedřich Vilém (1819-1893), reformovaný farář, pro vlastenectví a hájení husitských tradic pronásledovaný; napsal sbírku modliteb „Bůh láska jest“. 19/11

Kozák František (1857-1926), farář, autor četných nábož.-vzdělávacích spisů, v tom i modliteb „V duchu a v pravdě“. 25/11

Křenek Josef (1885-1949), farář a synodní senior čbr. evang. 6/7

Liturgie sv. Jakuba z 9. století předává bohoslužebné řady jeruzalémského sboru. 22/1

Luther Martin (1483-1546), doktor teologie, reformátor. 18/2, 10/11

Malabarská liturgie indických křesťanů uchovala modlitby z prvokřesťanských dob. 4/10

Maury Pierre (1890-1956), francouzský farář a teolog, pracovník v křesť. svazu studentském a v Světové radě církví. 4/7

Mlynárových Eliáš (17. stol.), kežmarský občan, napsal knihu modliteb „Duchovní studnice života“. 15/9

Newman John Henry (1801-1890), anglikánský, později katolický teolog, kardinál, spisovatel. 27/4

Niebuhr Reinhold (1892-), americký teolog. 1/7

Nightingale Florence (1820-1910), průkopnice ošetrovatelské péče o nemocné zvláště ve válce. 13/3

Oettinger Friedrich (1702-1782), německý pietista a mystik. 16/6

Pascal Blaise (1623-1662), francouzský katolický matematik a filosof. 19/6

Pelíšek Jan (1850-1916), reformovaný farář a básník. 11/12

Prochanov Iv. St. (1869-1935), ruský baptistický kazatel a skladatel duchovních písní. 22/5

Pusey Eduard (1800—1882), anglikánský teolog, představitel anglicko-katolického hnutí. 22/8

Quoist Michel (1921—), francouzský katolický kněz, činný v akci dělnických kněží a mezi mládeží. 14/1

Rafajová Marie (1897—), česká a slovenská básnířka, činná v práci sociální a v diakonii. 20/1, 15/7, 29/10, 23/11, 9/12

Reformovaná církev (helvetské vyznání) vzešla z reformace Kalvínovy. 16/3, 3/5, 6/12

Ragaz Leonhard (1868-1945), švýcarský teolog, činný zejména mezi dělníky. 17/1, 21/11

- Rilke Rainer Maria (1875-1926), básník mystického hledání Boha, 13/7
- Ritter Karl B. (1890-), německý evangelický bohoslovec, usilující o prohloubení liturgického života v církvi. 4/4
- Rossetti Christina G. (1830-1894), anglická básnířka. 5/12
- Schlatter Adolf (1852-1938), německý bohoslovec, zvláště vykladač Nového zákona. 16/8, 18/8
- Singh Sadhu Sundar (1889-1929), indický evangelista. 2/4
- Sládkovičov Martin (Braxatoris) (1863-1932), slovenský evangel. farář, básník. 15/4
- Söderblom Nathan (1866-1931), švédský arcibiskup a vědec, průkopník ekumenického hnutí. 12/7
- Suavet Thomas, francouzský katolický kněz, autor knihy modliteb „Prières d'Espérance“. 7/2
- Světová misijní rada sdružuje od r. 1921 misijní společností, od r. 1961 spojena se Svět. radou církví. 15/5
- Světová rada církví, založena 1948 v Amsterdamu, sdružuje církve protestantské a pravoslavné k vzájemnému porozumění a spolupráci. 5/4, 24/5
- Syxay Jiří (1737-1803), maďarský reformovaný farář. Jeho kniha Křesťanská naučení a modlitby v Českém překladu Michala Blažka (1796) dlouho a dobře sloužila čes. evangelíkům. 28/11
- Szalatnay Jan (1783-1827), reformovaný farář, 1821 vydal „Modlitby křesťanské“. 30/10
- Šimsa Jaroslav (1900-1945), novinář, tajemník Akadem. YMCA, zemřel v koncentračním táboře Dachau. 12/1, 8/2, 9/5. 28/10
- Tersteegen Gerhard (1697-1769), švýcarský reformovaný básník a spisovatel pietistického a mystického zaměření. 13/2
- Tholuck August (1799-1877), německý luterský bohoslovec s pastýřskou péčí zvl. o studenty. 10/6
- Thurneysen Eduard (1888-), švýcarský reformovaný bohoslovec blížký K. Barthovi. 27/2
- Tolstoj Lev Nik. (1828-1910), ruský spisovatel a filosof. 20/11
- Tomáš Akvinský (1225-1274), katolický bohoslovec a filosof, scholastik, 7/3, 7/9
- Tomáš Kempenský (1380-1471), německo-holandský mystik, v knize „Následování Krista“ hlasatel prostého Kristu oddaného života. 6/2, 25/7, 4/12
- Učení 12 apoštolů (Didaché), z doby asi 100-160 po Kr. obsahuje nejstarší záznam církevního a bohoslužebného řádu poapoštolské doby. 28/9
- Utšimura Kanso (1861-1930), japonský bohoslovec 22/6
- Valdenská církev, evang. církev v Itálii, nazvaná po Petru Valdesovi (1140-1217), dějinami, učením i utrpením podobná Jednotě bratrské. 21/6
- Vášová Věra (1879-1963), evang. spisovatelka a básnířka. Otištěné básně jsou ze sbírky Cesta do ticha (Brno 1931). 13/8, 28/10, str.

Végh Jan (1755-1830), reformovaný farář maďarského původu, působící v toleranční době v Čechách. R. 1799 vydal knihu Horlivé a nábožné modlitby. 13/10

Verlaine Paul (1844-1896), francouzský katolický básník. 30/3

Verner Samuel (1897-), český evang. básník a překladatel. 8 29/2

Vinet Alexander (1797-1847), francouzsko-švýcarský bohoslovec. 30/4

Vyznávající církev (Bekennende Kirche) sdružovala v době nacismu evangelíky v Německu, usilující o věrnost evangeliu i za cenu utrpení. 28/1, 14/5

Watts Isaac (1674-1748), anglický básník a skladatel církevních písní, 22/7

Wesley John (1703-1791), probuzenecký kazatel v Anglii a Americe, zakladatel metodismu. 29/4

Zinzendorf Nikolaus L., (1700-1760), misijně nadšený obnovitel Jednoty bratrské v Ochránově, pietistický skladatel duchovních písní. 8/5

Knihy modliteb, ze kterých byly čerpány (podepsané) modlitby:

Allgemeines evang. Gebetbuch. Evangelische Verlagsanstalt Berlin 1954

Altchristliche Gebete, Mat. Grünewald Verlag Mainz 1922

A. Augustin: Rozhovory duše s Bohem. Praha 1946

J. Baillie – J. Miřejovský: Modlitby na každý den, Praha 1958

K. Barth: Gebete, Ch. Kaiser, München 1964

Ch. Blumhardt: Abendgebete. Furche-Verlag. Berlin

Contemporary Prayers, SCM Press 1967

Das teuere Predigtamt, Furche-Verlag, Hamburg 1959

J. Dachsei: Dein Wort ist meine Speise, Evangelische Verlagsanstalt Berlin 1957

D. Heiander – G. Viktory: Modlitby Pánových svedkov, Transcius 1951

E. Hoffmann: Lasset uns anbeten, Berchtold Haller Verlag Bern 1946

S. Kierkegaard: Gebete, Jakob Hegner, Köln u. Öltzen 1957

J. Kalvín – R. Simša: Modlitby, Kalich 1948

J. Karafiát – A. Novotný: Kázání, Husova fak. 1948

Ch. Kingsley: Aus der Tiefe, Gotha 1396

J. A. Komenský: Spisy

Lutherisches Gebetbuch (G. Molwitz), V. Max. Müller, Chemnitz 1938

Modlitby prvních křesťanů, A. Stříž, Kuncič 1946

Mitten unter uns, Jugenddienst-Verlag, Wuppertal 1965

Prayers of Health, SCM Press 1932

M. Quoist: Herr, da bin ich, Styria 1959 (se svolením Les Editions Ouvrières, Paris)

L. Ragaz: Zuflucht zu Gott

M. Rafajová: Pod křídly, 1951

A. Ringwalcl: Bete mit, Verlag Junge Gemeinde Stuttgart 1960

Paul – W. Scheele: Vater, die Stunde ist da, Verlag Herder KG, Freiburg im Breisgau, Gebete der Oekumene, Bestellnummer 01694

Th. Suavet: Gebete der Hoffnung, Styria 1961 (se svolením Les Editions Ouvrières, Paris)

The Book of Common Prayer

Tomáš Kempenský: Následování Krista, Praha 1941

Venite adoremus, World Student Christian Fédération, Geneva

České knihy modliteb jsou uvedeny u jmen autorů.

Do této sbírky přispěli:

Milan Balabán, Lubomír Balcar, Lydie Bašusová, Milan Brouček, Miroslav Bula, Jan Čapek, Vladimír Čapek, Vladimír Doule, Jan Dus st., Adolf Dvorský, Milan Hájek, Viktor Hájek, Samuel Hejzlar, Miroslav Heryán, Marie Hofmanová, Zbyněk Honzal, Cyril Horák, Josef L. Hromádka, Lubomír Kabíček, Vladimír Kalus, Antonín a Marie Kejzlarovi, Jaro Křivohlavý, František Laichter, Jiří Lejdar, Miloš Lešikar, Jan Miřejovský, Bohuslav Otřísal, Jaroslav Pfan, Marie Rafajová, Luděk a Noemi Rejchrtovi, Miroslav Rozbořil, Miroslav Růžička, Alžběta Růžičková, Rudolf Říčan, Josef Sečka, V. Skaláková, Josef Smolík, Jaromír Strádal, Jan Simsa, J. Blah. Šourek, Miloš Šourek, Jakub Trojan, Karel Trusina, František Tyralík, Věra Ulmanová, Samuel Verner, Jaroslav Vetter, Jiří Zejfart, Radimír Zárský.

SEŠLI SVĚTLO SVÉ

Knihy modliteb a meditací

Sestavil a oddílil Písma sv. vybral Miloš Šourek ve spolupráci s Miroslavem Heryánem a Janem Miřejovským. Graficky upravil, vazbu a přebal navrhl Libor Fára. Vydal Kalich v Ústředním církevním nakladatelství v Praze roku 1970. Odpovědný redaktor edice Kalich ThDr. Luděk Brož. Vytiskl Tisk, n. p., Brno, závod 4, Přerov AA 8,2, VA 8,3. První vydání. Cena vázaného výtisku Kčs 16,—.